

சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய
காஞ்சிப் புராணம் - பகுதி 2
படலம் 7 - 29 (445-1056)

**kanchip purANam of civanjAna
munivar - part 2
paTalam 7-29 /verses 445-1056
In tamil script, Unicode/utf-8
format**

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Mr.
Muthukkumaraswamy of
Singapore for the preparation of

the etext.

Preparation of HTML and PDF
versions: Dr. K.

Kalyanasundaram, Lausanne,
Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2007.

Project Madurai is an open,
voluntary, worldwide initiative
devoted to preparation
of electronic texts of tamil literary
works and to distribute them free
on the Internet.

Details of Project Madurai are
available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely
distribute this file, provided this
header page is kept intact.

திருவாவடுதுறை யாதீனம்
சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய
காஞ்சிப் புராணம்
பாகம் 1b / (445 - 1056)

7.	445
திருநெறிக்காரைக்காட்டுப்படலம்	-
	500
	501
8. புண்ணிய கோடசப்படலம்	-
	534
	535
9. வலம்புரி விநாயகர் படலம்	-
	582
	583
10. சிவாத்தானப்படலம்	-

	631
	632
11. மணிகண்டேசப் படலம்	-
	698
	699
12. சார்ந்தாசயப் படலம்	-
	750
	751
13. சத்த தானப்படலம்	-
	763
	764
14. பராசரேசப் படலம்	-
	791
	792
15. ஆதிபிதேசப் படலம்	-
	797

	798
16. முத்தீசப் படலம்	-
	814
	815
17. பணாதரேசப் படலம்	-
	821
	822
18. காயாரோகணப் படலம்	-
	835
	836
19. சித்தீசப் படலம்	-
	839
	840
20 அரிசாப பயம் தீர்த்த தானப் படலம்	-
	863
	864
21. இட்ட சித்தீசப் படலம்	-

	888
	889
22. கச்சபேசப் படலம்	-
	901
	902
23. சகோதர தீர்த்தப் படலம்	-
	911
	912
24. சுரகரேசப் படலம்	-
	956
	957
25. தான்தோன்றீசப் படலம்	-
	970
	971
26. அமரேசப் படலம்	-
	991

	992
27. திருமேற்றளிப் படலம்	-
	1002
	1003
28. அனேகதங்காவதப் படலம்	-
	1014
	1015
29. கயிலாயப்படலம்	-
	1056

காஞ்சிப் புராணம்

7. திருநெறிக்காரைக்காட்டுப்படலம்
(445-500)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
445 மெய்த்தவர் யாவரும்

அங்கது கேட்டு
விழித்துணை நீர்வாரக்
கைத்தலம் உச்சி முகிழ்த்து
மயிர்ப்புள கங்கள்
மலிந்தயர்வார்
முன்தி பெறற்குயர் காரணம்
இன்று தொகுத்து
மொழிந்தனைநீ
அத்தல மேன்மை
அனைத்தும் விரித்தரு
ளென்றலும் அச்சுதன்
(மலிந்து - நிறைந்து.
அயர்வார் -
பரவசப்படுவார்.
அயர்வாராகி எனப்பொருள் 1
கொள்க)

446 கச்சியுள் எண்புறு தீர்த்தம்
நிறைந்துள காமுறு

பலதானம்
பொச்சமில் போகமும்
வீடும் அளிப்பன போக்கரு
மேன்மையவாம்
அச்சம் அறுத்து வியாதன்
எனக்கருள் செய்த
முறைப்படியே
இச்சையின் ஓதுவல்
அந்தணிர் கேண்மின்
எனச்சொல லுற்றனனால்
(காமுறு - விரும்புகின்ற.
தானம் - இடம். பொச்சம் -
பொய்.

கோக்கரும் -

நீக்குதலில்லாத)

2

447 இந்நக ரிற்புகல் சத்திய
மாவிர தப்பெயரிற்
குணபால்

தன்னிகர் மெய்த்தலம்
ஒன்றுள தங்கமர் சத்திய
விரதீசர்
என்னை யுடைப்பெரு
மாட்டியும் ஓரிரு மைந்தரும்
உடன்மேவ
மன்னி இருத்தலின் அத்தல
மேன்மையை யாவர்
வகுக்கவலார்
(குணபால் - கிழக்குப்
பக்கம்.)

3

448 சத்திய சத்தியர் சத்திய
சோதகர் சத்திய சங்கற்பர்
சத்திய காமர் இருத்தலின்
அப்பதி சத்திய விரதமதாம்
சத்திய நன்னெறி யார்க்கும்
விரைந்தருள் செய்துறு
தானமதிற்

சத்திய மாவிர தத்தடம்
ஒன்றுள தத்தட நீராடி
(சத்தியம் - உண்மை. சத்திய
சத்தியர் - அழியாத
உண்மையை உடையவர்.
சத்திய சோதகர் -
உண்மையைத்
தொழிற்படுத்துபவர்.
சத்திய சங்கற்பர் - உண்மை
நினைவுடையவர்.
நினத்ததை நினைத்தவாறே
முடிப்பவர் என்றும்
பொருள். சத்திய காமர் -
உண்மையை விரும்புபவர்.
நன்னெறி - முத்திக்கு
வாயிலாகிய நெறி; ஞானம். 4

449 புதனமர் நாளினில் நீர்க்கட
னாதி பொருந்த

முடித்தங்கண்
இதமுறு சத்திய மாவிர
தீசரை ஏத்தி
வணங்குநர்தாம்
கதவினை தீர்த்தருள்
உண்மை உணர்ந்து
கலநநபர்கள் முத்தியினை
மதமுறு காம மயக்கம்
அனைத்தும் அறுத்துயர்
முனிவீர்காள்
(அமர் - விருப்பம். இதம் -
இன்பம். கதம் - கொடுமை)

5

450 மனைவியர் மக்கள்
நிலங்கலை செல்வமும்
மற்றெவை வேண்டிடினும்
அனையவை முற்றும்
அளித்துயர் வீடும்

அளித்திடும் அத்தீர்த்தம்
இணைய தடம்பதி இந்திர
தீர்த்தமும் இந்திர
புரமுமெனப்
புனைபெய ரும்பெறும்
அப்பெயர் எய்திய
காரணமும் புகல்வேன்

6

451 இந்திரன் அரசிருக்கை
மதுமல ராளிதன் மேதகு
கற்பம் வராகம துறுமாறாம்
முதுமனு வந்தர நாட்சிவி
என்றொரு வாசவன்
முன்னுளனால்
விதுவினை யொப்பன்
அரம்பைய ராகிய
மென்குழு தங்களிடைப்
பொதுவறு தானவ மாக்கட

லுக்கு வடாதெரி
கனல்போல்வான்
(மலராளி - பிரமன். கற்பம்
- ஒரு கால அளவை. அது
நித்ய கற்பம்,
மகாகற்பம் என இரண்டு
வகைப்படும். நித்ய கற்ப
மென்பது பிரமனுக்கு ஒரு
நாள்.

மகாகற்ப மென்பது
பிரமனுக்கு வாழ்நாள்.
ஒவ்வொரு கற்பமும்
அதன்கண்
நிகழும் நிகழ்ச்சியாற்
பெயர் பெறும். பிரளய
வெள்ளத்தில் அழுந்திய
உலகத்தைத்
திருமால் வெள்ளைப் பன்றி

வடிவங் கொண்டு தனது
கொம்பினால் எடுத்து
நிலைநிறுத்திய கற்பம்
சுவேத வராக கற்பம்
எனப்படும்.

மனுவந்தரம் - மனுவின்
காலம். மனுக்கள்
பதினால்வர் உளர் என்ப.

ஒவ்வொரு

மனுவந்தரத்திற்கும்
ஒவ்வோர் இந்திரராகப்
பதினால்வர் இந்திரர்
உலர் என்ப. இப்பொழுது
நிகழ்வது வைவச்சுத
மனுவந்தரம்.

இப்பதினான்கு

இந்திரர்களும் அழிந்தால்
பிரமனது பகற்காலம்

முடியும் என்ப. விது -
சந்திரன்.

வடாதெரியகனல் -
வடவாமுகக்கினி.

7

452 கடவுளர் சேனைப் பங்கய
பானு கற்சிறை அரிவயிரப்
படையவன் ஓர்நாட்கடவுள்
அவைக்கட் பாசிழை
வெதிர்பொருதோள்
படவர லல்குற் சசிபுடை
மேவப் பன்மணி
அரியணைமேல்
வடிவ மடங்கல் மேநநர்
மடங்கல் போன்மென
வைகினனால்.
கடவுளர் சேனை -
தேவர்கள் கூட்டம். பங்கய
பானு - தாமரைகளுக்குச்

சூரியன். கல் - மலை.
வயிரப்படை - வஜ்ராயுதம்.
கற்சிறை அரீ -
ஒருகாலத்தில்
மலைகளுக்குச் சிறகுகள்
இருந்தன, அவற்றை
இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தல்
அரிந்தனன் என்பது
புராணக் கதை. பாசிழை -
பசிய அணிகலன். வெதிர் -
மூங்கில். சசி - இந்திராணி. 8

453 இருபுடை வெண்கவ
ரித்தொகை துள்ள
மிகைக்குடை எழில்செய்ய
விருதுநநந மாகதர் சூதர்
முழக்க வியன்மணி
மாநிதியைந்
தருவொடு தேனு

விழிக்கடை நோக்கினை
நோக்குபு தலைநிற்ப
அருகுறு கின்னரர் யாழமிர்
தஞ்செவி யார விருந்தயர.
விருது - கீர்த்தி. மாகதர் -
இருந்தேத்துவார். சூதர் -
நின்றேத்துவார். மணி -
சிந்தாமணி. ஐந்தரு -
கற்பகம் முதலாய ஐந்து
மரங்கள். தேனு -
காமதேனு. இவை
வேண்டியவற்றை
அளிப்பன. இவை
இந்திரனின் குறிப்பை
நோக்கி நின்றன., அவனால்
அன்பு செய்யப்பட்டோர்
விரும்பியவற்றை
அளிப்பதற்கு. அயர -

454 மணங்கமழ் தோளணி
 கற்பக மாலை துளித்த
 மதுப்புனல்பாய்ந்
 துணங்கரும் இன்ப
 விழிப்புனல் ஒப்ப உறைந்து
 விழிக்கெல்லாம்
 அணங்கு புரிந்திடல் கண்டு
 புலர்த்துநர் போலவிர்
 சாந்தாற்றி
 நுணங்கிடை மங்கையர்
 ஓவற எங்கணும் நொய்தின்
 அசைத்தணுக
 விழிப்புனல் ஒப்ப
 மதுப்புனல் உறைந்து
 அணங்கு புரிந்திடல் கண்டு
 புலர்த்துநர்
 போலமங்கையர்

சாந்தாற்றினர் என்க.
உணங்கரும் -
கெடுதலில்லாத.
உறைந்து - துளித்து.
அனங்கு - வருத்தம்.
சாந்தாற்றி - விசிறி.
நொய்தின் - மெல்ல.

10

455 அரம்பை உருப்பசி
மேனகை நந்தலிய அரிமதர்
விழிமடவார்
நிரம்பிய காம நலங்கனி
அவிநய நெறிமுறை
கரமசைப்ப
பரம்பு மிடற்றிசை விம்மிட
விழியிணை புடைபெயர்
பயில்வினோடும்
வரம்பெறும் அற்புத

மின்னவிர் கொடியென
மகிழ்நடம் எதிர்புரிய
அரி - செவ்வரி. மதர் -
களிப்பு. பரம்பு - பரவிய.
வரம் - மேன்மை

11

456 மருத்துவர் வானவர்
கின்னரர் சித்தர் வசுக்கள்
மருத்துக்கள்
உருத்திரர் சாத்தியர் கந்தரு
வத்தர் உடுக்கள்
நவக்கோள்கள்
திருக்கிளர் மெய்த்தவர்
யோகிகள் கையிணை
சென்னி மிசைக்குவியா
நெருக்கினுள் எய்தி
இறைஞ்சி மருங்குற
நிரல்பட நிற்பவரோ.
மருத்துவர் - தேவ

வைத்தியர்களாகிய
அஸ்வினி தேவர்கள்.
மருத்துக்கள் - திதி
என்பவன் வயிற்றில்
இந்திரனால்
கூறுபடுத்தப்பட்டுப் பிறந்து
காற்று வடிவமாய்ச்
சஞ்சரிக்கும்
நாரிபத்தொன்பதின்மர்
என்பர். ந[த்தியர்-
தருமனின் புதல்வர்
பன்னிருவர் என்ப.

12

457 கணங்கொள் தயித்தியர்
யாவரும் வந்து
கடைத்தலை
வாய்தலின்மாட்
டுணங்குபு செவ்வி

கிடைத்திலர் நிற்ப
ஒழிந்தவர் தங்குறைதீர்த்
தணங்கரும் இன்பவெள்
ளத்தில் அழுந்தி அளப்பரு
செல்வத்தான்
இணங்கலர் கோளரி
இன்னணம் மேவுழி
எண்ணினன் இவையெலாம்
கணம் - கூட்டம். தயித்தியர்
- அசுரர். கடைத்தலை
வாய்தல் - வாயிற்கடை.
உணங்குபு - வாடி. செவ்வி
- தக்க சமயம். அணங்கரும்
- துன்பமற்ற.
இணங்கலர்-
இனக்கமில்லாத
பகைவர்கள். கோளரி -
சிங்கம்.

458 இந்திரன் அரசியலை

வெறுத்தல்

வேறு

இருவினை யொப்பு

வாய்ந்த பருவம்வந்

தெய்தலாலே

மருவருந் துறக்க வைப்பின்

அரசியல் வாழ்க்கை

தன்னை

அருவருத் துவர்த்துக் காவற்

சிறையிடை யகப்பட் டோ

ரின்

வெருவரும் பதைக்கும்

அஞ்சும் வேறிவை

கருத்துட் கொள்வான்

இருவினை ஒப்பு -

நல்வினைப் பயனாக வரும்

இன்பம், தீவினைப்

பயனாக

வரும் துன்பம்

இரண்டினையும்

இறயருளாக ஏற்றுக்

கொள்ளும் மனவமைதி.

மருவருந்துறக்கம் -

அடைவதற்கு அரிதான

சுவர்க்கலோகம்.

அருவருத்து - கூசி

வெறுத்து.

14

459 அழியுமில் விடய வாழ்விற

களித்திருந் தந்தோ

கெட்டேன்

பழிபவக் கடலிற் காலப்

பாந்தள்வாய்க் கிடந்தும்

நானேன்

வழிமுறை அறியா மாய

வல்லிருட் படுகர்ச் சேற்றுள்
இழியும்ஊர்ப் பன்றி
யேபோல் உழந்தவென்
அறிவு நன்றால்
பவக்கடல் - பிறவியாகிய
கடல். காலப் பாந்தள் -
காலமாகிய பாம்பு.
படுகர் - குழி, பள்ளம்;
பாம்பின்வாய்த்
தேரைவாய்ச் சிறுபறவை,
கடிகொள்பூந் தேன்சுவைத்
தின்புற லாமென்று
கருதினாயேஓள (திருமுறை 15
2:79:6)

460 அருவினை உலகம்
எல்லாம் படைத்தளித்
தழிக்கும் காலம்
கருவுறும் எவையும் கால

வயத்தவாம் காலந் தான்மற்
றொருபொருள் வயத்த
தன்றாலுந்தியோன் கற்பத்
தீரேழ்
பொருவிலிந் திரர்கள்
மாய்வர் பொன்றுவர்
மனுக்கள் தாமும்

16

461 ஓதுமிக் கற்பம் வேதற்
கொருதினம் அந்நாள் முப்ப
தாதலோர் மதியாம் திங்க
ளாறிரண் டாயி னாண்டாம்
ஏதமில் வருடம் நூறேல்
இருவகைப் பரார்த்த மாகப்
போதரும் போதில்
அன்னான் பொன்றுவன்
மன்ற மாதோ
பரார்த்தம் - பிரமன்
வாழ்நாளிற் பாதி

462 அம்மலர்க்கிழவன் காலம்
 அரிக்கொரு தினமன்
 னோனும்
 அம்முறைத் திங்கள் கூடு
 மாண்டுநூ றெய்திற்
 பொன்றும்
 அம்மவோ சீசீ இந்த
 அநித்திய வாழ்வு
 வேண்டேன்
 இம்மையில் வீடு பேற்றிற்
 குபாயமே அறிதல்
 வேண்டும்.

463 அவையகத் துள்ளார்க்
 கெல்லாம் விடையளித்
 தெழுந்து போந்து
 நவையற விரைவின்

அந்தப் புரநநதினை நணுகி
அங்கநந
புவிபுகழ் குரவற் கூவிப்
போற்றிநின் நிதனை
விள்வான்
சிவியெனத் திசைபோங்
கீர்த்தித் தேவர்கட்
கிறைவன் மன்னோ

19

464 இந்திரன் தேவகுருவிடம்
முறைகூறல்
இவ்வர சியற்கை தன்னில்
இனியெனக் காசை யில்லை
அவ்விதி முகுந்தன் ஏனோர்
வாழ்க்கையும் அவாவு
கில்லேன்
மெய்வகை உணர்ந்து முத்தி
மேவுதற் குபாயம் ஒன்று
செவ்வனோர்ந் துரைத்தி

என்னத் தேசிகன் தேர்ந்து
சொல்வான்

20

465 இந்திரனுக்குத் தேவகுரு
உபதேசித்தல்
நன்றுநீ வினாய முத்தி
நற்றவம் வேள்வி தானம்
கன்றுபட் டினிவே
றொன்றாற் காண்பரி தாகும்
மைந்தா
துன்றிய மாய வாழ்க்கைத்
தொடக்கறுத் துய்யக்
கொள்வான்
என்றுமெம் பெருமான்
உள்ளான் அவநநதிறம்
இயம்பக் கேட்டி

21

466 கலிவிருத்தம்
குறைவிலா மங்கல குணத்த

னாதலின்
நிறைமலம் அநாதியின்
நீங்கி நின்றலின்
அறைகுவர் சிவனென
அறிவின் மேலவர்
இறையவன் பெருமையை
யாவர் கூறுவார்

22

467 மேலெனப் படுவன
எவைக்கும் மேலவன்
மாலெனப் படுவன
எவையும் மாற்றுவான்
நூலெனப் படுவன எலாம்நு
வன்றவன்
வேலெனப் படும்விழி
பாகம் மேயினான்

23

468 பங்கயன் றன்னைமுன்
படைத்து மால்முதல்
புங்கவர் தம்மைப்பின்

உதவும் பொற்பினான்
அங்கவன் இலனெனில்
அகில லோகமும்
பொங்கிய வல்லிருள்
பொதிந்த நீரவே

24

469 பகலிர விளதுள தெனும்ப
குப்பிலா
அகலரு மிருள்பொதி
அநாதி காலையில்
உகலரும் பரசிவன்
ஒருவனே உள்ளன்
மிகுமுணர் வவனிடை
வெளிப்பட் டோ ந்குமால்
(மிகுமுணர்வு - தடையிலா
ஞானமாகிய பராசத்தி)

25

470 எங்குள யாவையும்
இவன்வ யத்தவாம்

எங்கணு மிவனொரு
வயத்தின் எய்திடான்
எங்கணும் விழிமுகம்
எநநநநம் கால்கரம்
எங்கணுந் திருவுரு இவனுக்
கென்பவே

26

471 அரியயன் அமரர்கள் அசுரர்
யோகிகள்
இருளறு வேதவே தாந்தம்
யாருமிப்
பெரியவன் அடியினை
காணும் பெட்பினால்
தெரிகிலா மாறுகொண்
டின்னுந் தேடுவார்)

27

472 அவனவன் அதுவெனும்
அவைதொ றொன்றுமிச்
சிவனலான் முத்தியிற்

சேர்த்து வாரில்லை
துவலரும் இம்முறை சுருதி
கூறுமால்
இவனடி வழிபடின் முத்தி
எய்துவாய்

28

473 பன்னுவ தெவன்பல பரிந்த
நெஞ்சினும்
அந்நியர் தமையொநந்த
தரனை ஏத்துதி
இன்னதே வீட்டினுக் கேது
வாமெனும்
பொன்னுரை மனங்கொடு
புகலு வான்சிவி

29

474 குரவனே அயனரி குரவ
னேசிவன்
குரவனே தந்தைதாய் குரவ
னையெலாம்

குரவனே என்றுநூல் கூறும்
உண்மையைக்

குரவனேயென்னிடை

30

இன்று காட்டினாய்

475 உன்பெருங் கருணையால்

உறுதி பெற்றுளேன்

இன்பொடும் எவ்விடத்

தெவ்வி திப்படி

பொன்பொதி சடையனைப்

போற்று மாறிது

அன்பொடும் அடியனேற்

கருளு கென்றலும்

31

476 கடலுடை வரைப்பினிற்

காஞ்சி மாநகர்

இடனுடைக் குணக்கினில்

எய்தி னாரெலாம்

விடலருஞ் சத்திய விரத

தானத்தின்

முடிவில்சத் தியவிர தீசன் 32
முன்பரோ.

477 மேற்றிசை சத்திய விரத
தீர்த்தமொன்
றாக்கவும் மேன்மைபெற்
றுடைய தாயிடைப்
போற்றுறும் பசுபதி விரதம்
பூண்டுசென்
றூற்றெழுந் துறுதடத் துதந
மாடியே. 33

478 விதியுளி முடித்துநித்
தியறை மித்திகம்
புதியநீ றுடலெலாம்
பொதிந்து புண்டரம்
மதிநுதல் விளங்கிட அக்க
மாமணி
நிதியெனப் பூண்டுநல்

479 தெள்ளொளிப் பளிங்கெனச்
சிறந்த செவ்விசால்
வெள்ளொளிச் சத்திய விரத
நாதனை
நநள்ளகக் கமலத்தின்
வழிபட் டுண்மையான்
நள்ளலர்க் கடந்தவ முத்தி
நண்ணுவாய்

480 என்றலும் இந்திரன்
இறைஞ்சி என்கொலோ
வென்றிகொள் சத்திய
விரதங் கேள்வியால்
தொன்றுள தொடர்புபோல்
சுழலும் என்மனம்
சென்றுபற் றியதெனக்
குரவன் செப்புவான்

(விரதங் கேள்வியால் -
விரதத்தைக் கேள்வியால்)

36

481 உள்ளது கூறினை உம்மை
யாயிடை

அள்ளிலைக் குலிசிநீ
அணைந்து புந்திநாள்
வெள்ளச்சீர்ச் சத்திய விரதம்
மூழ்கியீண்

டெள்ளரும் விண்ணகர்க்
கிறைமை எய்தினாய். 38

(மும்மை - முற்பிறப்பு. அள்
- கூர்மை. குலிசி -

வஜ்ராயுதத்தை
உடையவன். புந்தி நாள் -
புதன் கிழமை)

37

482 ஒருபொழு தாடினார் உம்பர்
கோனிடம்

இருபொழு தயனிடம்
எண்ணும் முப்பொழு
தரியிடம் நாற்பொழு
தாயின் முத்தியே

மருவுவர் யாரதன் வண்மை
கூறுவார்

38

483 புந்திநாள் முழுகுநர் புகுவர்
முத்தியின்

அந்தநாள் மூழ்கலின் அரச
நீயுமிப்

பந்தமில் வீடுறற் பாலை
யாயினை

மந்தணம் இதுவெனக்
கேட்ட வாசவன்

(மந்தணம் - இரகசியம்.
வாசவன் - இந்திரன்)

39

484 இப்பெருந் தீர்த்தநீர் எற்றை

ஞான்றினும்

அப்புத வாரநாள் அதிக

மாயதென்

செப்புதி என்றலும் தேசி

கப்பிரான்

ஒப்பறு கருணையின்

உரைத்தன் மேயினான்.

40

485 புதன் வழிபட்ட வரலாறு -

கொச்சகக் கலிப்பா

மதிக்கடவுள் தாரைதனை

மணந்தீன்ற மகவான

புதக்கடவுள் கிரகநிலை

பெறுவதற்குப் புரிதாதை

கதித்துரைத்த மொழியாரே

கருதருஞ்சத் தியவிரதப்

பதிக்கணணைந்

துயர்தீர்த்தம் படிந்தாடித்

தவஞ்செய்தான்

41

486 மேதகுசத் தியவிரதப்
பெருமானும்
வெள்விடைமேல்
மாதுமையா ளுடனேறி
வயக்கரிமா
முகனினையோன்
காதல்புரி அருள்நந்தி
கணநாதர் புடைசூழ
வாதரமோ டெழுந்தருளித்
திருக்காட்சி அளித்தருள 42

487 கண்டுபர வசனாகிக்
கைதொழுது பெருங்காதல்
மண்டியெழு மயிர்சிலிர்ப்ப
மனத்தடங்காப் பேருவகை
கொண்டுநில முறவீழ்ந்து
குழைந்துருகி விழிதுளிப்பத்
தொண்டனேன்

உய்ந்தேனென்
றெழுந்தாடித்
துதிசெய்வான்.

43

488 நெடியோனும் மலரவனும்
நேடரிய திருவடிகள்
அடியேனுக் கெளிவந்த
அருட்கருணைத்
திறம்போற்றி
ஒடியாத எண்குணங்கள்
உடையானே
எனையுடையாய்
கடியார்சத் தியவிரத
நாயகநின் கழல்போற்றி

44

489 என்றேத்தி எந்தையென
யான்கிரக நிலைபெறவுங்
குன்றாதுன் திருவடிக்கீழ்
மெய்யன்பு கூர்ந்திடவும்

இன்றாதி யென்வாரத்
தித்தீர்த்தம் படிந்துபொறி
வென்றோர்முன் னையின்
இரட்டிப் பயனெய்தி
வீடுறவும்

45

490 வேண்டுமென இரந்தேற்ப
அளித்தருளி
வெள்விடைமேல்
யாண்டகையங்
ககன்றனனால் அன்றுமுதல்
அத்தீர்த்தம்
பூண்டபுத வாரத்துச்
சிறப்பெய்தும் புந்தியுறக்
காண்டியெனுங் குரவனுரை
காளுர்தி செவிமடுத்தான்
புந்தியுற - புத்தியில்
பொருந்த. காளுர்தி - மேக
வாகனத்தை உடையவன்,

491 இந்திரன் சத்தியவிரதம்
 அடைந்து வழிபடுதல்
 அப்பொழுதே அரசரிமை
 அம்மநநயோன்
 புநநவைத்துச்
 செப்பருஞ்சத் தியவிரதத்
 திருநகரின் விரைந்தெய்தி
 முப்பொழுதும் நீராடி
 முமுநீறு மெய்ப்பூசி
 மெய்ப்படுகண் டிகைபூண்டு
 புண்டரமும் நுதல்விளங்க

48

47

492 உருத்திரமும் கணித்துள்ளப்
 புண்டரிகத் துமைபாகன்
 திருப்பதங்கள் சிந்தித்துக்
 கோயிலினுள் சென்றெய்தி

அருத்தியொடும்
பூசனைசெய் தாராமை
மீக்கொள்ளப்
பெருத்தெழுந்த பேரன்பிற்
பெருமானைத்
துதிக்கின்றான்

48

493 இந்திரன் துதித்தல் -
அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
நநநநநடி வினும் தேறா
மலர்சிலம் படியாய் போற்றி
அறைபுனல் உலகம்
எல்லாம் படைத்தளித்
தழிப்பாய் போற்றி
சிறைநிறை வாசத்
தெண்நநர் சத்திய விரத
தீர்த்தத்
துறைகெழு வரைப்பின்
மேய சுந்தர விடங்கா

போற்றி

மலர் சிலம்படி - விரிந்தும்
சிலம்பை அணிந்தும் உள்ள
திருவடி.

அறி - ஒலிக்கின்ற. சிறை -
கரை. சுந்தர விடங்கன் -
பேரழகன்.

49

494 அண்ணலே விடயத் துன்ப
மாற்றிலேன் ஓலம் ஓலம்
எண்ணறும் யோனி தோறுந்
திரிந்தலைந் தெய்த்தேன்
ஓலம்
கண்ணினுள் மணியே வேறு
கண்டிலேன் களைகண்
ஓலம்
புண்ணிய முதலே இன்பப்
பூரணா ஓலம் ஓலம்
எய்த்தேன் - இளைத்தேன்.

களைகண் - பற்றுக்கோடு.
புண்ணிய முதல் -
புண்ணியங்களுக்குக்
காரணமானவன்.

50

495 புழுப்பொதிந் தநநம்பு
பாயும் புன்புலை உடலே
ஓம்பிக்
கழித்தனன் கால மெல்லாம்
கடையனேன் பொறிகள்
யாண்டும்
இழுத்திழுத் தலைப்ப
நொந்தேன் இனித்தினைப்
பொழுது மாற்றேன்
சழக்கறுத் தருள்வாய்
உன்றன் சரணமே சரணம்
ஐயா
அசும்பு- அழுக்குநீர்க் கசிவு.

புலை ?

இழிவு. சழக்கு - பொய்..

சரணமே சரணம் -

திருவடிகளே புகலிடம்.

இந்திரனுக்குச் சத்திய

விரதர் காட்சி கொடுத்தல்

51

496 அடைக்கலம் அடியேன்
என்றென் றழுதிரந் தயருங்
காலை
விடைத்தனிப் பெருமான்
அன்னோன் பத்தியின்
விளைவு நோக்கி
நடைப்பிடி உமையா
ளோடு நண்ணிநீ வேண்டிற்
றென்னை
எடுத்துரை தருதும் என்றான்
இந்திரன் தொழுது

497 வினைவழிப் பிறந்து வீந்து
 மெலிந்தநாள் எல்லை
 இல்லை
 அனையவற் றடிகேள்
 உன்றன் அடிதொழப்
 பெற்றி லேனால்
 நினவரும் தவத்தால் இன்று
 நின்னருட் குரிய
 னாயினேன்
 இனிவரும் பிறவி மாற்றி
 என்றனை உய்யக் கோடி

498 இத்தலந் தீர்த்தம் என்றன்
 பெயரினான் இலக
 வேண்டும்
 அத்தனே என்ன லோடும்
 அவ்வகை அருளி மீளா

முத்திசேர் கணநா தர்க்குள்
முதல்வனாந் தன்மை
நல்கிப்
பைத்தபாம் பாரம் பூண்ட
பண்ணவன் இலிங்கத்
தானான் 55

54

499 அற்றைநாள் முதலச் சூழல்
இந்திர புரமாம் அங்கண்
கற்றைவார் சடையீர்
ஓர்கால் கண்ணுறப்
பெற்றோர் தாமும்
வெற்றிவேற் காலன்
றன்பால் விரவிடார்
கருவில் எய்தார்
இற்றதன் பெருமை முற்றும்
யாவரே இயம்ப வல்லார். 55

500 சத்திய விரதம் காநநத்
தருவளஞ் செறித லாலே

சித்திசேர்ந் தவர்க்கு நல்குந்
திருநெறிக் காரைக் காடென்
றித்திருப் பெயரின் ஓங்கும்
எநநபரால் மாசு தீர்ந்த
உத்தமக் கேள்வி சான்ற
உணர்வடை உம்பர்
மேலோர்
காரைத் தருவனம் - காரை
என்னும் ஒருவகை மரங்கள்
பொருந்திய காடு

56

ஆகத் திருவிருத்தம் 500

**8. புண்ணிய கோடீசப்படலம் (501-
534)**

கலிநிலைத்துறை

501 செச்சைச்சடை அந்தணர்
தேமலர் சூழ்ந்த
மெய்ச்சத்திய
மாவிரத்தத்தல மேன்மை
சொற்றாம்
கச்சிப்பதி யிற்கவர்
புண்ணிய கோடி மேன்மை
நச்சிப்புக் கின்றனம் நன்கு
மதித்துக் கேண்மின்
(செச்சைச்சடை - சிவந்த
சடை)

1

502 மின்பாய்பொழிற் சத்திய
மாவிர தத்த லத்தின்
தென்பாலது புண்ணிய
கோடிநந் தேவன் வைப்பு
வன்பாலர்கள் எய்தரும்
புண்ணிய தீர்த்த மாடே

என்போலி கட்கும்
சிவப்பேறெளி தெய்து
மங்கண்.

2

503 இறைவனிடத்துத் திருமால்
வரம் பெறல்
மலர்மேயவன் மேகநல்
வாகன கற்பம் ஒன்றில்
தலமேழ்புகழ் நாரணன்
தாமரை யாளி யாதி
உலகேழையும் ஈன்றிடும்
ஆசையின் உம்பர்
கோனைப்
பலநாள் முகிலின்
உருக்கொண்டு பரித்தல்
செய்தான்.

3

504 நம்மான் இரங்கிக்

கடைக்கண்ணருள் நல்கி
மாலோய்
வம்மோசுரர் ஆண்டினில்
ஆயிர ஆண்டு மற்றிங்
கிம்மேக உருக்கொடு
தாங்கினை எம்மை
வேண்டும்
அம்மாவரம் நல்குதும்
ஓதுதி என்ன அன்னோன்

4

505 எந்தாயொரு நின்திருமேனி
யிடப்புறத்து
வந்தேன் அடியேன்
உயர்நின்னருள் வண்மை
தன்னால்
நந்தாதயிவ் வாழ்க்கையும்
எய்தினன் ஞாலம் முற்றும்
பைந்தாள்மல ரோனையும்

இன்று படைத்தல்
வேட்டேன்

5

506 அவ்வாற்றல் அளித்தரு
ளென்னும் அரிக்கு நாதன்
இவ்வாற்றல் கச்சிப்
பதியெய்தி யிலிங்கந் தாபித்
தொவ்வாநளி னங்களி
னாலுயர் பூசை யாற்றின்
செவ்வேபெறு கிற்பை
யெனத்திருவாய்ம
லர்ந்தான்

6

507 திருமால் காஞ்சியில்
இறைவனை வழிபடுதல்
அங்கப்பொழு தேவிடை
கொண்டருட் காஞ்சி
எய்திப்
பொங்கிப்பொலி தீர்த்த
நறும்புன லாடிச் சூழும்

தெங்கிற்பொலி இந்திர
நன்னகர்த் தென்தி சைக்கண்
துங்கச்சிவ லிங்கம் இருத்தி
மெய்யன்பு தோன்ற

7

508 தெண்ணீத்தடம் ஒன்று

வகுத்துத் திருந்த மூழ்கி
வெண்ணீற்றணி அக்க
மணித்தொடை மெய்வி
ளங்கக்

கண்ணீர்க்கம லம்பல
கொய்து கருத்து வாய்ப்ப
வண்ணீர்ச்சிவ பூசனை
நித்தலுஞ் செய்து
வாழ்ந்தான்

(கள்ளீர்க்கமலம் -

கண்ணீர்க்கமலம்-

தெனாகிய நீறையுடைய

தாமரை. வள்ளீர் -வண்ணீர்-

வளப்பத் தன்மை யுடைய) 8

509 கசேந்திரன் தொண்டு

செய்தல்

வேறு

அன்னோன் ஏவல்

மெய்ப்பணி ஆற்றும்

அன்புந்தத்

தன்னே ரில்லா வோர்மத

வேழந் தானெய்தி

என்நா யகனே என்பணி

கொள்வாய் யென்றேத்திப்

பொன்வாள் தோன்று

முன்னர் எழுந்து புனலாடி 9

510 நாளலர் தாமரை பாதிரி

வில்வம் நறும்புன்னை

தாளுயர் சண்பகம்

மல்லிகை தண்கழு

நீர்மௌளவல்

கோளறு கோங்கு முதற்பல
கொய்து கொடுத்தென்றும்
வேளை யளித்தவன்
உள்மகிழ் வித்திடும்
அந்நாளில்
(வேளை அளித்தவன் -
மன்மதனைப் பெற்றவன்,
திருமால்.)

10

511 கசேந்திரனை முதலை
பற்றல்

ஓர்பகல் நீர்நிறை பூந்தடம்
ஒன்றுறு பூக்கொய்வான்
சீர்தகு திண்கரி சேறலும்
அங்கொரு வன்மீனம்
நீரிடை நின்று வெகுண்டடி
பற்றி நிமிர்ந்தீர்ப்பக்
காரொலி காட்டி யகன்கரை
யீர்த்தது காய்வேழம்

(வன்மீனம் - முதலை.

காரொலி - இடியொலி)

11

512 இவ்வகை தண்புன

லிற்கரை மீதிவை ஓவாமே

தெவ்வுடன் ஈர்ப்புழி

யாண்டுகள் எண்ணில

சென்றேகக்

கைவரை ஆற்றரி தாயல

றிக்கரு மாமேகத்

தவ்வடிவோனை

யழைத்தது மூல

மெனக்கூவி

12

513 திருமால் கசேந்திரனைக்

காத்தல்

அண்ட ரெலாம்யாம் மூல

மலேமென் றகல்போழ்திற்

புண்டரி கக்கட் புண்ணியன்

நன்புள் ளரசின்மேல்

கொண்டெதி ரெய்திக்
கரியர செய்துங்
கொடுவெந்நோய்
கண்டுளம் நெக்கான்
அஞ்சலை யஞ்சேல்
களிறென்னா

13

514 ஆழி யெறிந்தான்
அதன்உயிர் உண்டான்
கரியோடும்
வாழிய காஞ்சி மாநகர்
எய்திச் சிவபூசை
வேழம் அளிக்கும் மேதகு
பள்ளித் தாமத்தால்
ஊழ்முறை யாற்றித்
தவம்நனி செய்தங்
குறைகாலை

14

515 எண்ணரு வானோர்
இன்னமும்

நாடற்கரியானைக்
கண்ணினை யாரக்
காண்டகு காதல் கைமிக்கங்
குண்ணிகழ் அன்பால்
நெக்குரு கிக்கண்
உறைசிந்தப்
புண்ணிய வேதப்
பழமொழி யோதிப்
புகழ்கிற்பான்.

15

516 திருமால் துதித்தல்
.கொச்சகக்கலிப்பா
நீராய் நிலனாய் நெருப்பாய்
வளிவானாய்
ஏரார் இருசுடராய்
ஆவியாய் யாவைக்கும்
வேராகி வித்தாய்
விளைவாகி எல்லாமாம்
பேராளா யெங்கள் பிரானே

517 அண்டபகி ரண்டம்

அனைத்தும் அகத்தடக்கிக்

கொண்டுநிறைந்

தோங்கியபே ரின்பக்

குரைகடலே

தொண்டரெலாம் உண்ணத்

தெவிட்டாச் சுவையமிர்தே

தண்டலைசூழ் கச்சித்

தலைவா அடிபோற்றி

17

518 மாறா அறக்கடவுள் மான

அடியேனும்

ஏறாகித் தாங்க அருள்சுரந்த

எம்மானே

சீறா துமைகளிப்பத்

தேவியாக்

கொண்டெனைநின்

கூறாட வைத்தகுணக்
குன்றே அடிபோற்றி

18

519 திக்காடை யாதி
அணியோடு தீவினையே
அக்கோடு கண்ணோ
டுரியென் பணிந்தானே
இக்காய் மழுமுதலாம்
வான்படையோ
டென்றனையும்
தக்கோர் புகழ்கணையாக்
கொண்டாய் சரண் போற்றி
(அ+ கோடு-அந்தப்
பன்றியின் கொம்பு. கண் -
மீனின் விழி எலும்பு, ஓடு-
ஆமை ஓடு. உரி -
நரசிங்கத்தின் தோல்.
இரணியாக்கன், சோமுகன்
இரணியன் என்னும்

அசுரர்களை அழிக்கத்
திருமால் வராக மச்ச
நரசிங்கப் பிறப்புக்களையும்
திருப்பாற்கடலைக்
கடையும்போது
மந்தரமலையாகிய மத்தைத்
தாங்கும் பொருட்டு
ஆமைப் பிறப்பையும்
எடுத்தார். அச்செயல்
முடிவில் அவை கொண்ட
சினச் செருக்கைப்
போக்குவதற்கு முருகர்,
ஐயனார், வீரபத்திரர்,
விநாயகர் ஆகியோரால்
அவற்றை அழித்து
அவற்றின் கொம்பு, விழி
எலும்பு, தோல் ஓடு எனும்
இவற்றைச் சிவபெருமான்

தன்னாற்ரல் தோன்ற
அணிந்து கொண்டான்;
சருவ சங்கார காலத்தில்
பிரமன் திருமால் முதலிய
தேவர்களின் எலும்பை
இறைவன் அணிகின்றான்;.
திரிபுரம் எரித்தகாலைத்
திருமாலை இறைவன்
அம்பாகக் கொண்டான்
என்பன புராண
வரலாறுகள். கணி - அம்பு) 19

520 மெய்யடியார் சாத்தும்
விரைமலர்போல்
அன்பிலாப்
பொய்யடியேன்
ஊன்விழியுங்
கொண்டருளும்
பொன்னடியாய்

செய்யானே நந்தி
கணத்தவர்போல்
சேயேனும்
எய்தியருட் கூத்தின்
னியமுழக்கும்
பேறளித்தோய்

20

521 ஆலம் அளக்கரெழு
மந்நாள் அடைக்கலமென்
றோலமிடும் எங்கட்
குயிரளித்த சீராளா
காலமே காலங் கடந்த
பெருங்கருணைக்
கோலமே ஆனந்தக் குன்றே
அடிபோற்றி

21

522 இறைவன் காட்சி
கொடுத்தல் - கலிவிருத்தம்
என்னப் பலபன் னியிரந்

தயரும்
பொன்னுக் கிறைமே
லருள்பொங் கியெழ
மின்னற் சடையோன்
விடைமீ துவரை
யன்னத் தொடுகாட் சியளித்
தன்னனால்
(பன்னி - பலமுறை
சொல்லி. அயரும் -
சோரும். வரை அன்னம் -
இமயமலையின் மகளாகிய
அன்னம் போன்றவளாகிய
பார்வதி)

22

523 கண்டான் இருகண் களிகூ
ரமகிழ்
கொண்டான் வறியோன்
கொழிதெள் ளமுதம்

உண்டா னெனவோ டினனா
டினனால்

வண்டா மரைமா துமணா
ளனரோ 23

23

524 அதுகண் டுமைபால்

அருணோக் குதவி

விதுவொன் றுபொலஞ்

சடைவிண் ணவனோர்

முதிருங் குறுமு ரல்முகத்

தலர

மதுசூதனகேட் டிவரந்

தருகேம்

(விது - சந்திரன். முரல் -

புன்முறுவல். சிவபெருமான்

திருமாலினுடைய அன்பின்

பெருக்கை இறைவிக்குப்

பார்வைக் குறிப்பால்

உணர்த்தினார் என்பது
கருத்து.)

24

525 நரர்வா னவர்தம் மினுநா
ரணநீ

பெருவான் வலிபெற்
றுளையெம் மருளால்
பொருபோ ரினுள்ளெம்
மினும்வென் றிபுனை
வரமெம் மிடைமுன்
பெறுமா தவனே

25

526 இறைவன் தன்னிடத்திலும்

வெற்றி பெறும்படி

திருமாலுக்கு

வரங்கொடுத்தமை

வானேசப் படலத்திற்

கூறப்படுகின்றது.

எனவங் கருள்செய் தலுமிந்

திரைகோன்
மனமொன் றவணங்
கிவணங் கியெழுந்
துனதம் புயபா தயுகத்
தடியேற்
கனகம் பெறுபத் தியளித்
தருளாய்
(இந்திரை - இலக்குமி.
அனகம் - குற்ரமின்மை,
தூய்மை.)

26

527 வரதா மரையோ னொடுமற்
றுலகும்
வரதா தரல்வேட்டமனத்
தினன்யான்
வரதா வரமீ துவழங் குதிநீ
வரதா யெனவோ திவழுத்
தினனால்
(வர தாமரையோன் -

மேலான தாமரை மலர்மேல்
இருப்பொன். வரதா தரல் -
வரும்படியாக படைத்தல்.
வரதா - வரத்தை ஈபவனே.) 27

528 நின்னா சைநிரம் பவரங்
களெலாம்
இன்னே கொளநல் கினம்ஏ
ரிழைமா
மன்னா பலகால் வரதா
எனநீ
சொன்னாய் யெமையன்
புதுளும் புறவே
(ஏரிழை மா - அழகிய
அணிகலன் அணிந்த
இலக்குமி.) 28

529 வாசத் துளவோய் யினிநீ
வரத

ராசப் பெயராற் பொலிவாய்
யெமதாள்
பூசித் தனைபுண் டரிகங்
களினால்
பேசிற் பதுமாக் கனெனப்
பெறுவாய்

29

530 அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
என்றருள் புரிந்த வள்ளல்
இணையடி வணங்கி
மாயோன்
வென்றிவெள் விடையாய்
இன்னும் விண்ணப்பம்
ஒன்று கேட்டி
நின்றிருப் பாதபூசை
நித்தலும் அடியேன் ஆற்ற
நன்றும் இவ்வத்தி யேவற்
பணிநயந் தொழுகிற்
றன்றே

30

531 என்னிடை யன்பு சாலப்
பூண்டதால் இதன்பேர்
தன்னால்
உன்னெதி ரடியேன் வாழும்
உயர்வரைக் குடிமி
யோங்கல்
மன்னுசீ ருலகி னத்தி
கிரியென வழங்கல்
வேண்டும்
கன்னலஞ் சிலைவே ளாகம்
கனல்விழிக்குதவ
வல்லோய்

31

532 புண்ணிய தீர்த்தப்
பொய்கைப் புனல்படிந்
திங்கு ளார்செய்
புண்ணிய மொன்று கோடி
மடங்குறப் புரிந்து மற்றிப்
புண்ணிய கோடி வைப்பின்

உயிர்க்கெலாங் கருணை
பூத்துப்
புண்ணிய கோடி நாத
இலிங்கத்திற் பொலிக
நாளும் 32

32

533 அடியனேன் தண்டா
தென்றும் நின்னெதிர்
அமர்ந்து போற்றக்
கடிகெழு கற்பத் தண்தார்க்
கடவுளர் முனிவர் யார்க்கும்
முடிவறு வரங்கள் நல்கி
முழுதருள் சுரந்து வாழி
கொடியவெஞ் சீற்றத்
துப்பிற் கூற்றுயிர் பருகுந்
தாளோய்
(தண்டாது - நீங்காமல்.
கடிகெழு - வாசனை
பொருந்திய)

33

534 அண்ணலே யென்று
வேண்ட அவற்கவை யருளி
யெங்கோன்
புண்ணிய கோடி நாத
விலிங்கத்துட் புக்கான்
அந்நாள்
கண்ணுதற் பரனை மாயன்
காருருக் கொண்டு தாங்கும்
வண்மையாற் கற்பமேக
வாகனப் பெயர்பூண்
டன்றே

34

ஆகத் திருவிருத்தம் 534

-----

9. வலம்புரி விநாயகர் படலம் (535
- 582)

கலிவிருத்தம்

535 நலம்புரி புண்ணிய கோடி
நாதர்தம்
புலம்புரி பெருமையைப்
புகன்று ளேமினி
நிலம்புரி தவத்தினிர் அத்தி
நீள்வரை
வலம்புரி விநாயகன் மாட்சி
செப்புவாம் 1

536 முன்னைநாள் அயனரி
முனிவர் வானவர்
கின்னரர் ஓரிடைக் கெழுமித்
தங்களுள்
பன்னுத லுற்றனர் படிறர்
செய்வினை
அந்நிலை ஊறின்றி
அழகின் முற்றுமால் 2

537 அங்கவர் தமக்கிடை

யூற்றை யாக்கவும்

நங்களுக் கூறுதீர்த் தினிது

நல்கவும்

இங்கொரு கடவுளைப்

பெறுதற் கெம்பிரான்

பங்கயத் திருவடி பழிச்சி

வேண்டுவாம்

3

538 விக்கின மகல விண்ணவர்

வேண்டல்

என்றுளந் துணிந்தனர் எய்தி

மந்தரக்

குன்றமீ தெம்பிரான் கோயி

லுள்ளுறாச்

சென்றனர் தொழுதனர்

செவ்வி நோக்கிமுன்

நின்றனர் மறைகளால் துதிநி

கழ்த்தினார்

4

539 அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய
 விருத்தம்
 சற்றிது திருவுளஞ்
 செய்துகேட் டருளுதி
 தலைவ னேவெங்
 குற்றமே துறுமனத் தானவக்
 கொடியவர் தொடங்கு
 செய்கை
 முற்றுறா தூறுபட் டழியவும்
 எம்மனோர் முயன்ற
 செய்கை
 இற்றுறா தூறுதீர்ந் தாக்கவுங்
 கருணைசெய் யெனவி
 ரந்தார்.

5

540 விநாயகர் திருவவதாரம்
 அம்மொழி செவிமடுத்
 தருள்புரிந் தகிலமும் உய்யு

மாற்றால்
இம்முறை புரிதுமென்
றவர்க்கெலாம் விடையளித்
தெழுந்து போந்து
கொம்மைவெள்
விடையினான் சித்திரச்
சாலையைக் குறுகி அங்கண்
செம்மைசால் சித்திரம்
யாவையும் நோக்கினான்
தேவி யோடும்.

6

541 வானகத் தச்சனால்
அகிலமுஞ் சித்திரித் தெழுதி
வாய்ந்த
ஊனமில் சாலையுள்
எழுதுமா மனுக்களோ
டுபமனுக்கள்
ஆனவெல் லாமுமைக்

கெம்பிரான் காட்டுபோ
தவற்றுள் ஆதித்
தானமார் இருவகைப்
பிரணவ மனுக்களைத்
தையல் கண்டாள்

7

542 உவகையாற் பற்பல்கால்
நோக்கியிங் கிவையெவை
யுரைத்தி என்னச்
சிவபிரான் தேவியைத்
தழீஇயினன் கூறுவான்
செல்வி கேட்டி
தவலிலிப் பிரணவம்
நமதுகாண் மூவரைத் தந்த
தாகும்
நவிலின்மற் றதுநின
தாகுமுச் சத்தியை நல்கு
மூலம்.

8

543 மும்மறை முதலெலாம்
ஈன்றிடும் இருமுது குரவ
ரான
இம்மனுக் கரியொடும்
பிடியெனத் தோன்றலின்
இவைக ளாகி
அம்மநாம் புணர்துமென்
றவ்வுருக் கொண்டன ராடு
காலைச்
சும்மைநீர் உலகெலாம்
உய்யவந் துதித்தனன்
தோன்றல் அன்றே

9

544 கயமுகப் பிள்ளையை
இருவருங் காதலான் எடுத்த
ணைத்து
வயமுற மடித்தலத்
திருத்திமெய்க் கலன்பல
அணிந்து வாழ்த்த

இயல்புடைப் புதல்வனும்
உவகையான் எழுந்தெதிர்
நடித்தல் செய்தான்
நயனமாக் களிகொள
நோக்கினாள் உலகெலா
மீன்ற நங்கை

10

545 அங்கையான் ஒத்திநின்
றாடல்கண் டகங்களி
துளும்பி ஐயன்
பங்கயப் பதந்தொழு
திறைவநீ பயந்தசேய்
இவனை யின்னே
எங்குள கணங்களும்
பல்கண நாதரும் எவரும்
ஏத்தத்
துங்கமாம் இறைமைந்
தருளென வேண்டலுஞ் சூல

546 கடவுளர் முனிவரர் அயனரி
 பலகண நாத ரெல்லாம்
 உடன்வரத் திருவுளஞ்
 செய்தழைத் தோதுவான்
 மடித்த லத்தின்
 மிடலுடைச் சிறுவனை
 இருத்திமற் றிங்கிவன்
 வெற்பின் வந்த
 மடமயிற் கினியவன்
 யாம்பெறு மூத்தமா
 மைந்தன் ஓர்மின்

547 இவனையிவ் வுலகெலாந்
 தொழுதெழும்
 இறைமையின் இருத்து
 கின்றோம்
 குவிமுடி சூட்டுவான்
 வேண்டுப கரணநீர்

கொணர்மின் என்றே
அவரவை கொணர்ந்தபின்
மைந்தனை மடங்கலா
தனத்தி னேற்றிச்
சிவபிரான் திருவபி டேகநீ
ராட்டினன் மகுடஞ்
சேர்த்தான்

13

548 அரசினுக் குரியநல்
லணிகளான் அலங்கரித்
தன்பு கூரப்
பிரமனை மாயனைத்
தேவரை முனிவரைப்
பெட்பின் நோக்கி
உரனுடை யுமக்கெலாம்
நாயகன் இவனிடை யூற்றி
னுக்கும்
கரவிலா நாயக னாகநாம்
வைத்தனம் கண்டு

549 தீயவைத் தானவர்க்
கூறிழைப் பானிவன் என்று
செப்பும்

தூயவன் வாய்மொழி
தலைமிசைக் கொண்டனர்

துதித்தி றைஞ்சி

மாயவன் முதலியோர்

கணேசனை வணங்கினர்

கையு றைகள்

ஏயுமா றுதவினர்

விடைகொடு தத்தம

திருக்கை சேர்ந்தார்

550 விநாயகர் திருவிளையாடல்

- கலிவிருத்தம்

பொருவருந் தடநெடும்

புழைக்கை ஏந்தலும்

இருமுது குரவர்தாள்
இறைஞ்சி மேவுநாள்
ஒருவருங் கணங்களோ
டுலவி யெங்கணும்
திருவிளை யாடலிற் சிந்தை 16
வைத்தனன்

551 ஒளித்துநின் றுடன்பயில்
உழைச்சி றார்மிசைத்
தெளித்தெழு புழைக்கைநீர்த்
திவலை தூஉயிது
தளித்தது முகிலெனச்
சொல்லி உள்ளகங்
களிப்பவான் கருமையைக்
காட்டி வஞ்சித்தும் 17

552 புழைக்கையின்
மோந்துயிர்ப் பெறிந்து
பூமியைக்
குழித்துமுன் அணிந்தன

பழமை கூர்ந்தவென்
றொழித்தகல் பாதலத்
துரகம் யாவையும்
இழுத்தெடுத் தணியெனப்
புயத்தி னேற்றியும்

18

553 ஒன்பது கோள்களும்
உடுக்க ணங்களும்
துன்பறப் பிணித்தசை
துருவ சூத்திரம்
வன்பனைக் கரத்தினாற்
பறித்து மார்பிடை
அன்பமர் நவமணீ யார
மாக்கியும்
(துருவம்- வடக்கே நிலை
பெயராது காண்ப்படும்
விண்மீன். இதுவே எளைய
நாள்கோள்களை
இயக்குமென்ப. அதனால்,

துருவ சூத்திரம் என்றார்.
(சூத்திரம் - இயந்திரம்.)

19

554 என்னைநீர் கண்டெழா
திருப்ப தென்னெனப்
பன்னகம் எவற்றையும்
கனன்று பற்றிவான்
மன்னிட வீசியங் குடைந்த
வான்நதி
தன்னுடைத் தந்தைபோற்
சடிலத் தேந்தியும்

20

555 கலிநிலைத்துறை
இவ்வ கைப்பல சிறுகுறும்
பெங்கணும் இயற்றிக்
கெளவை நீர்விளை
யாட்டினிற் காதலன்
ஒருநாள்
பெளளவம் யாவையும்

உழக்கினனன் பாற்கடல்

புகுந்தான்

கொவ்வை வாயுமை

21

பயந்தருள் குஞ்சரக் குரிசில்

556 புகுந்து வெள்ளநீர்

முழுவதும் புழைக்கையின்

மடுத்தான்

மிகுந்த பன்மணி நீருறை

உயிர்கள்வெம்

பணிக்கோன்

முகுந்த னுந்தியன்

றிருந்தநான் முகப்பிரான்

முகுந்தன்

சகுந்த மன்னவன் திருவுமப்

புழைக்கையுள் சார்ந்தார்.

(பணிக்கோன் - ஆதிசேடன்;

சகுந்தம் - பறவை; சகுந்த

மன்னவன் - கருடன்)

22

557 வறுங்க டற்பரப் பகட்டினில்
எஞ்சுகூர் மங்கள்
உறுங்க ரும்பெருஞ்
சேற்றிடை ஒளிப்பன
முன்னாள்
நறுந்து ழாயணி ஆமையை
நலிவுறப் பற்றிக்
குறும்ப டக்கிய பிரான்வரு
திறங்குறித் தனபோல்

23

558 மாய மீன்விழி பறித்தவன்
முன்வரும் இளவல்
மேய வாறுகண் டனவெனத்
துடிப்பன சிலமீன்
பாய பூம்புனல் அரசன்நம்
பனுக்கிடுந் திறைபோல்
சேயபன்மணி
வயிநன்தொறும்
இமைப்பன சிலவே

24

559 ஐயன் வார்செவிக்
காற்றினில் அலைகள்மிக்
கெறிந்து
வெய்ய பேரொலி காட்டுவ
பிறவியன் கடல்கள்
மைய கன்றதம் கிளைவறங்
கூர்ந்தமை காணூஉக்
கையெ றிந்தமு
திரங்கிவீழ்ந் தரற்றுவ
கடுக்கும்.

25

560 இன்ன வாறுபாற் கடல்வறந்
தழிவுற இருங்கை
தன்னி லேற்றநீர் மீளவுந்
தரைமிசை விடுத்தான்
அன்ன நீருடன் வீழ்ந்தனர்
அயனரி முதலோர்
துன்னு நீர்படு துரும்பெனத்

திசைதொறுஞ் சிதறி.

26

561 பின்னர் ஓரிடைத்

திரண்டுடன் குழீஇயினர்

பெரிதும்

இன்ன லுற்றமை தத்தமுட்

பேசினர் எளியோம்

முன்னை நல்வினைப்

பயத்தினால் இன்றுமு

துலகம்

தன்னில் வந்தவா மறுபிறப்

பெனமதித் தனரால்.

27

562 திருமால் சங்கிழந்தமை

அறிதல்

மருட்சி தீர்ந்தபின்மாயவன்

இடக்கையின் வழுவும்

உருட்சி கூர்ந்தவெண்

சங்கினைக் காண்கிலன்

உயங்கி

வெருட்சி கொண்டனன்
தேடினன் வியந்திசைப்
புறத்துத்
தெருட்சி கொண்டது
ஓலிப்பது கேட்டனன்
செவியில்

28

563 ஓசை யாலது பாஞ்சசன்
னியமென உணர்ந்தவ்
வாசை யிற்சிலர்
தமைச்செல விடுத்தனன்
அவர்போய்
மாசி லைங்கரப்
பிரான்கணம் வாயிடைக்
கொண்ட
வேச றுஞ்சுரி முகத்தினைக்
கண்டுமீண் டுரைத்தார்

29

564 திருமால் திருக்கையிலை

அடைதல்

சொன்ன வாசகம் கேட்டுளந்

துளங்கிமற் றினிநான்

என்னை செய்வலென்

றுசாவினன் கணங்களோ

டெழுந்து

பன்ன கப்பகை அரசமேல்

கொண்டனன் படர்ந்தான்

கன்னி பாகன்வீற்

றிருந்தருள் வெள்ளியங்

கயிலை

30

565 அங்குநந் திதன்

அருளினால் தடைகந்

தணுகி

எங்கள் நாயகன் திருமுன்பு

வீழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்து

பங்க யக்கரம் குவித்துநின்

றிமவரை பயந்த

நங்கை யோடுறை
செவ்விகண் டின்னது
நவில்வான்

31

566 அண்ண லேயுன
தாணையின் அடியனேன்
கடலுள்
கண்வ ளார்ந்தனன் ஆயிடை
ஆடல்செய் கணைசப்
பண்ண வன்கடற்
புனலொடும் என்னையும்
பனைக்கை
யுண்ம டுத்தனன்
விடுத்தனன் மீளவும்
உலகில்

32

567 மறுகு சூழ்மணி மன்றுளாய்
நின்னருள் வலியான்
மறுபி றப்பென உய்ந்துநின்

பால்வரப் பெற்றேன்
மறுகும் அப்பொழு
தென்கையில் வழீஇன
சங்கை

மறுவில் ஐங்கரப்
பிரான்கணத் தொன்றுவெள
வியதால்

33

568 ஐய நேயது அடியனேன்
கரத்தெய்த அருளிச்
செய்ய வேண்டுமென்
றிரந்திரந் திறைஞ்சலும்
சிறுமான்

கையன் எம்பிரான்
கவுரிபாற் கட்கடை
செலுத்தி

வையம் உண்டவ கேளென
வாய்மலர்ந் தருள்வான்

34

569 வலம்பு ரிந்தபே

ராண்மையோய் யாமிது
வல்லேம்
வலம்பு ரிச்சங்கு நீபெறக்
காஞ்சியில் வைகி
வலம்பு ரிக்கண பதியைநின்
அத்திமால் வரைமேல்
வலம்பு ரிந்துதா பித்தருச்
சனைபுரி மரபால்

35

570 விஷ்ணு விநாயகரை
வழிபடல்
அன்ன வந்திரு
வருளினாற் பெறுகெனு
மருளைச்
சென்னி மேற்கொண்டு
விடைகொண்டு மீண்டுகாஞ்
சியினில்
கொன்னும் மேற்றிசை

வாயிலார் குகையுடை

அத்திக்

கன்ன கந்தனில் வலம்புரிக்

கணேசனை யிருத்தி.

36

571 தருக்கு நீங்கியா வாகனம்

பாத்தியா சமனம்

அருக்கி யம்புனல்

ஆட்டுடை பூணூநூல் கந்த

வருக்கம் தூபதீ பம்பல

பண்ணிய வருக்கம்

குருக்கொள் சுண்ணமார்

பாகடை குளிர் புனல்

பிறவும்

37

572 ஓங்கு தந்திகா யத்திரி

மணுவினால் உதவி

வீங்கு காதலால்

வலஞ்செய்து புவியிடை

வீழ்ந்தான்

ஆங்கு நின்றுகை
கொட்டினன் ஆடினன்
அழுதான்
தீங்கு தீர்மறை
மொழிகளால் துதிபல
செய்தான்.

38

573 விஷ்ணு விநாயகரைத்
துதித்தல்
ஐயா மறைமுடிவுந் தேராத
ஆனந்த
மெய்யா பிரணவத்தின்
உட்பொருளே வேழமுகக்
கையாய் வெளியாய்
கரியானே பொன்மையாய்
செய்யாய் பசியாய்
பெருங்கருணைத்
தெய்வமே

39

574 நல்லோர்க்கும்
வானோர்க்கும் நண்ணும்
இடையூற்றுக்
கில்லாமை நல்க அவதரித்த
எம்மானே
வல்லார் முலையுமையாள்
ஈன்ற மழகளிறே
பொல்லார்க்கும்
தானவர்க்கும் ஊறிழைக்கும்
புத்தேளே

40

575 சூரனுயி ருண்டு சுரருலகங்
காத்தளித்த
வீரனுக்கு முன்பிறந்த
வித்தகா முப்புரமுஞ்
சேர வு ருத்த திருவாளன்
ஈன்றெடுத்த
வாரணமே எந்தாய்
வலம்புரிக் குஞ்சரமே

576 பண்ணியமும்
 வெண்கோடும் பாசாங்
 குசப்படையும்
 நண்ணியசெங் கைத்தலத்து
 நாதா ஒருகோட்டுத்
 தண்ணிய வெண்பிறைத்
 தாழ்சடையாய்
 மெய்யடியார்
 எண்ணிய எண்ணியாங்
 கீந்தருளும் வள்ளலே.

577 வழிபடுவோர்க்
 கெய்ப்பிடத்தின் வைப்பே
 உமையாள்
 விழிகளிப்ப முந்நீர்
 விளையாடுங் காலை
 பொழிமதக்கை யூடு

புகுந்துவரப் பெற்றேன்
இழிவகன்று மெய்த்தூய்மை
எய்தினேன் யானே

43

578 அங்கப் பொழுதின்

அடியேன் கரத்தகன்ற
துங்கப் பணிலம்

உனைச்சூழுங் கணநாதன்

செங்கைத் தலத்துளதால்

செல்வா எனக்கதனை

இங்கிப் பொழுதே

அளித்தருளா யென்றிரப்ப.

44

579 விஷ்ணு

பாஞ்சசன்னியத்தைப்

பெறுதல்

வேண்டுந் திருநெடுமாற்

கெங்கோன் வெளிநின்று

காண்டகைய பூத

கணங்கரத்துக்
கொண்டிருந்த
மாண்டபுகழ்ச் சங்கம்
அளித்தருளி மாயோனே
ஈண்டு நினக்கின்னும்
வேண்டுவதென்
னென்றருள

45

580 முன்னாய புண்ணியகோ
டீசர் திருமுன்பென்
றன்னோடிவ் வத்தித்
தடங்கிரியில் வீற்றிருந்திங்
கெந்நாளும் எல்லார்க்கும்
எவ்வரமும் ஈந்தருளாய்
மன்னாயென் றேத்த
மகிழ்ந்தங்கண்
வைகினனால்

46

581 ஒன்னலரை வாட்டும்

உலவைப் படைத்தேவும்
பன்னகப்பூம் பாயல்
திகிரிப்படைக்கோவும்
அன்ன நடைக்குன்ற
மால்வரையின் ஆருயிர்கட்
கென்ன வரமும்
அளித்தென்றும் மேவுவார்
(உலவை-கொம்பு; நடைக்
குன்றம்- யானை)

47

582 மற்றிதனைக் கற்றோருங்
கேட்டோரும் மாசிலர்க்குச்
சொற்றவரும் ஊறு
தவிர் தென்றுந்
தொல்லுலகில்
பெற்றமக வாதிப்
பெருஞ்செல்வத்
தோடுறைந்து
பற்றுத்து மேலைப்

ஆகத் திருவிருத்தம் - 582

-----

10. சிவாத்தானப்படலம் (583 - 631)

கலிவிருத்தம்

583 அலம்புநீர் வாவிசூழ்

அத்திமா மலைமிசை

வலம்புரி விநாயகன்

வரவிது போதினான்

நலம்புரி பூசைசெய்

நவில்சிவாத் தானமாம்

புலம்புரி பெருமையைப்

புகலுதுங் கேண்மினோ

1

584 ஆதிநாள் சிவனிடத்

துதித்தவன் அருளிநாற்

பேதியா துலகெலாம்
படைத்திடப் பெற்றுள
சீதநாண் மலர்மிசைத்
திசைமுகன் றன்னைமால்
மூதுல கோடுமுண்
டாக்கினன் முறைமையால்

2

585 நாரணனைப் படைக்க
நான்முகன் வேண்டல்
அதுமனத் தெண்ணினான்
அழுக்கறுத் திளநிலா
விதுமுடிப் பிரான்திருக்
கயிலையின் மேயினான்
பொதுவறத் தொழுதனன்
போற்றிநின்
றுரைசெய்வான்
மதுமலர்ப் பொசுட்டணி
மாளிகைப் பண்ணவன்
அழுக்கறுத்து-

பொறாமைப்பட்டு. விது-
சந்திரன்.

பொது அறத் தொழுதல்-
முதல்வனைப் பிற
தேவர்களில் ஒப்ப
ஒருவனாக
வைத்து வணங்காமல்,
எவ்வயிர்களுக்கும்
மேலான
முழுமுதற் காவுளாகப்
போற்றுதல்.

3

586 பெருமநின் இடப்புறத்
தரிதனைப் பெற்றனை
அருளொடும் வலப்புறத்
தென்னெஈன் றளித்தனை
உருவவை குந்தமுஞ்
சத்திய உலகமும்
இருவரும் பெற்றுளேம்

எந்தைநின் னருளினால்

4

587 படைப்பதுங் காப்பதும்

பணியெமக் காக்கினை

தொடைப்பொலங்

கொன்றையந் துணர்துறுஞ்

சடைமுடி

விடைக்கொடியப் பகவனே

விருப்பொடு வெறுப்பினை

உடைத்தநின் னருட்கிரு

வேங்களும் ஒத்துளோம்

5

588 பத்திசெய் துன்னருள்

பெற்றுவெம் பாம்பணை

உத்தமன் என்னைஇவ்

வுலகொடும் ஈன்றனன்

அத்திறத் தியானுமம்

மாயனோ டகிலமுஞ்

சித்தனே படைக்குமா

திருவுளஞ் செய்குவாய்

589 என்றசொற் செவிமடுத்
 தெம்பிரான் உரைசெய்வான்
 ஒன்றுகேள் மைந்தனே
 உனக்கிது வேண்டுமேல்
 சென்றுகாஞ் சியினெமைப்
 பூசைசெய் திருத்தியால்
 மன்றவங் கெய்திநீ
 வேட்டவா வழங்குதும் 7

590 காஞ்சியில் பிரமன் பூசித்தல்
 ஐயுறேல் என்றலும்
 அம்புயன் தாழ்ந்தெழுந்
 தொய்யெனக் கச்சியிற்
 போந்துமை கோன்வளர்
 கொய்பொழிற் புண்ணிய
 கோடியின் குணதிசை
 எய்துதன் பெயரினா

லிங்கமொன் றிருத்தினான் 8

591 போக்கரும் பிரமதீர்த்

தப்பெயர்ப்

பொய்கையொன்

றாக்கினான் அங்குநீ

ராடிநல் வினைமுடித்

தூக்கமார் அன்பினான்

மலரெடுத் துடையவன்

பூக்கமழ் சேவடிப் பூசனை

செய்தபின்

9

592 பிரமன் வேள்வி செய்தல்

தீயவிர் குடங்கையான்

திருவுளங் களிவரக்

காயழற் சோமயா

கஞ்செயக் கருதினான்

ஆயவக் கருத்துணர்ந்

தண்டரும் முனிவரும்

ஏயினார் ஆயிடை

10

விண்ணவர் கோனொடும்

593 மங்கருந் திறல்மொழிக்

கிழத்திவா னாட்டவர்

தங்களின் நீங்கிநீர் தன்னகத்

துற்றனள்

பங்கயன் வேள்வியைப்

பற்றுமக் காலையில்

துங்கமார் தருக்களில்

தொக்கனள் என்பவே.

11

594 எழில்வளர் நாமகள்

என்றுமீவ் வுலகிடை

முழவினில் வீணையில்

முழங்குதீங் குரல்படுங்

குழலினில் இசையெனக்

குலவுகின்றா றாளெனப்

பழமறை முழுவதும்

பன்னுமீவ் வகையரோ

12

595 ஆதலிற் காண்கிலான்
 அயனுஞ்சா வித்திரி
 வேதகா யத்திரி என்னுமின்
 னாருடன்
 ஏதமில் தீக்கையுற் றிருமகச்
 சாலையுல்
 போதலுங் கலைமகள்
 கேட்டுளம் புழுங்கினாள்

13

596 நாவின் கிழத்தி நதியாய்
 வருதல்
 திருமகச் சாலையைப்
 பாழ்படச் செய்வலென்
 றிருவிசும் பூழிநாள்
 இடித்தெனக் கொதித்தெழுந்
 தொருநதி வடிவுகொண்
 டுருகெழுத் தோன்றினாள்
 கருநிலை உயிரெலாம்
 ஈன்றருள் காரணி.

படைத்தற் றொழிலுடைய
சத்தியாகலின்
`உயிரெலாம் ஈன்றருள்
காரணி` என்றார்.

14

597 கலிநிலைத் துறை
மலர்மிசை வருதிசை
முகனுயர் மகவினை
புரியிடமே
அலவவ னுறைஉல
கமுமுடன் அழிவுசெய்
திடவெழல்போல்
பலகுமி ழிகளலை
திரைநுரை பயில்வுற
அகல்ககனத்
தலமிசை நிமிர்விசை
யொடுவரு தகையது
குலநதியே.

15

598 வரியளி யினமுளர்

நறைமது மலரவன்
மகவினையைப்
புரிவற இடமுத வியதொறு
புவியிது எனவெகுளா
விரிபண மணிவிட
அரவிறை வெருவர
உடல்நெளிய
அரிலறு கடல்நிலம்
முழுவதும் அகழ்வது
குலந்தியே

16

599 விரவிய மறைவிதி யுளிமக
வினைபுரி உபகரணத்
திரவிய முழுதுத
வினவிவை எனயெழு
சினமதனால்
பரவிய புனல்நிறை
கழனிகள் பலகய
நிரைபொழிலின்

உரவியல் வளமுமு
தழிவுசெய் துறுவது
குலந்தியே

17

600 ஓடிவறு மகமது தனிலவி
உணவரும் இருசுடரை
இடைவழி யினிலெதிர்
உறுதலும் எழுவெகு
ளியினொடுகைப்
பிடியென உடன்விரை
வொடுகொடு பெயர்வது
பொரவிருகேழ்க்
கடிகெழு மரமலர் பலகொடு
கடுகிடு வதுந்தியே.

18

601 அயனிலை உறும்வெகு
ளியினணை பொழுதிணை
விழியவைசேந்
தியல்வது பொரளி
மருள்குவ ளைகள்இடை

யிடையொளிர்
வெயெரென உறைசித
றிடமுலை மிசையணி
துகில்குழறித்
துயல்வரல் பொரவரை
யொடுதிரை தொகவரு
வதுநதியே

19

602 அவியுண நிறைசுரர்
பலரையு மலைசெய
எழுசெயல்போற்
கவிழ்தலை யனகுவ
டுகளொடு வெதிர்களி
னொடுகடுகிப்
புவிமுதல் அறவரு பிரளய
நிலையுணர் புரையவருஞ்
செவியொடு விழிவெரு
வரவரு திறலது குலநதியே

20

603 அள்ளவி நிறைகள

முழுவதும் அழிவுசெய்
தபினதனின்
உள்ளுற நடவென மிகுசின
மொடுகற கறவழிபாற்
கள்ளிகள் பலபல
கொடுவிடு கணைநுதி
நிகரயில்வாய்
முள்ளுடை முதல்பல
பலகொடு முடுகுவ
துயர்நதியே.

21

604 மேற்படு கலைமகள்
நதியென வேற்றுரு
வுறுசால்பிற்
கேற்புற அவயவ
மவைகளும் ஏத்தெழில்
உருமாறித்
தோற்றிய வெனவறன்
மிசைவரு தூத்திரள்

மணிமலர்கள்
போற்றுறு பலகொடி
யுடனெழில் பூத்தணை
வதுநதியே

22

605 வருநெறி எதிருறு
புரிசைகள் மாளிகை
நிரைஅகமுற்
றுருமிடை யெனவதிர்
தருமொலி யோடொரு
நதிவடிவாய்ப்
பருவரல் செய்யவிம்
முறைவரு பாரதி
செயலதனை
முருகலர் அளியென
இசைபயில் நாரத
முனிகண்டான்.

23

606 நாரத முனிவர் நதியின்

வரவு கூறல்
வேறு
கண்டு செய்யசடை
கட்டவிழ் ஓடி முனிவன்
புண்ட ரீகனை
வணங்கியெதிர் நின்று
புகல்வான்
அண்டர் நாயகநின்
வேள்வியை அழிக்க
முனிவு
கொண்டு வாணிநதி
யாய்க்குறுகு கின்ற னளரோ 24

607 கடிது நீதடை இயற்றுதி
யெனக்க ழறலும்
படியில் நான்முகன்
உளத்திலுமை பங்கர்
இருசே
வடியி ருத்தினன் அறிந்தனர்

அனைத்தும் இறைவர்
நெடிய மாயனை விளித்திது
நிகழ்த்த லுறுவார்

25

608 வேள்வி நீவரத ராசவுயர்
வேள்வி இறைநாம்
வாழி அம்மகம் அழிப்பநதி
வாணி வரலால்
காழ றக்கடிது காத்திடுதி
என்று கருதார்
பாழி மும்மதில் அழித்தவர்
பணித்த றுளலும்
விஷ்ணுவை யக்ஞம்
என்றும் இறைவனை
யக்ஞபதி என்றும்
வேதங்கள் கூறும்.
காழ் வாணியின் தணியாக்
கோபம். பாழி- வலிமை

26

609 நாரணன் நதியைத் தடுத்தல்
உந்து வேள்விவினை
காப்பமனம் ஊக்கி
எதிர்சென்
றைந்தி யோசனையில்
நாகணை விரித்த தன்மிசை
மைந்து நீலமலை
போல்வழி மறுத்து
மலரோன்
தந்தை கண்வளர்தல்
கண்டனள் கலைத்த
லைவியே

27

610 கண்டு சேயிடை அகன்று
நெறிகண்டு வடபால்
மண்டி யேகவது நோக்கியரி
பாதி வழியின்
மிண்டி நாப்பண்விழி

துஞ்சமலர் வாணி விலகிக்
கொண்ட வேகமொடு
தென்திசை யுறக்கு றுகினாள் 28

611 பின்னும் அங்கவன்
விடாதுபிணை கச்சி நகரந்
தன்னி டைக்குலை
யெனக்கிடை கொளத்த
வளமான்
முன்னர் நோக்கிமுடி
சாய்த்துநனி நாணம் முதிர
அன்ன தென்திசையில்
நீளிடை யகன்று விலகி 29

612 வேள்வி செய்கள
மதன்குண திசைக்கண்
விரவி
ஆழி யிற்செல நடந்தனன்
அயன்றன் மனைவி

தாழ்வு தீர்ந்தயன்
உகந்தனன் மகிழ்ந்து
தலைவன்
சூழ்க ணங்களொடு
மாயனெதிர் தோன்றி
அருள்வான்

30

613 நதியும் அரியும் நற்பெயர்
பெறுதல்
அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்
சொன்ன வண்ணஞ் செய்தநீ
சொன்ன வண்ணஞ்
செய்தவன்
என்ன வென்றும் ஓங்குதி
இத்தி ருப்பெ ருநதி
மன்னு வல்வி னையெலாம்
வாட்டு வேக வதியென
இந்நி லத்தி னிற்சிறந் தின்ப
வாழ்வ ளிக்கவே.

614 இரவி ருட்கண் இந்நதி
 இப்ப திக்கண் எய்திடும்
 வரவு காண நீயொரு
 வாள்வி ளக்கொ ளியென
 விரவி னாய்வி ளக்கொளி
 விண்டு வென்ன மேவுகென்
 றருளி யெந்தை இம்முறை
 வேள்வி காத்த ளித்தபின்

615 நன்னர் ஆற்று நீரென
 நண்ணி னாய்த ருக்களில்
 மன்னி நிற்ப நோக்கிவன்
 றாரு விற்செய் தண்டினோ
 டின்ன வாணி தன்னையேற்
 றேய்ந்த தீக்கை யுற்றனன்
 துன்னு சீர்க்க லையினாற்
 சோமம் ஏற்ற பின்னரோ 33

(வாணி முன்போலவே
தருக்களில் சூக்குமமாகத்
தங்கி யிருப்பப் பிரமன்
அம்மரத் தண்டால் தண்டு
செய்து அதிலுள்ள
கலைமகள் அம்சத்துடன்
இருந்து வேள்வி செய்யத்
தொடங்கினான்
என்றவாறு.)

33

616 இன்ன வட்ப குத்திநீ
இருத்து விக்കെ னப்படும்
அன்ன வர்க்கெ னக்கிளந்
தம்பு யத்தன் அக்கதை
நன்ம யித்தி ராவரு ணன்க
ரத்த ளிப்பவம்
மின்னை வாங்கி மீட்டவர்
வேதன் மாட்டி ருத்தினர்.

(இருத்து விக்கு-
வேள்வியாசான். கதை-
தண்டு. மயித்திராவணந்
இருத்துவிக்குகள் பதினாறு 34
பேரில் ஒருவர்.)

617 வேறு

மீண்டு திசைமுகன் றன்பால்
மேவிய வாணி மகிழ்ந்தாங்
கீண்டிய தன்னுருக்
கொண்டே எச்சத்
துணைவியு மாகிக்
காண்டகு பாங்கர் இருப்பக்
காதலன் வேள்வி
முடித்தான்
ஆண்டை விதிமுறைத்
தெண்ணீர் ஆடினன்
வல்வினை வென்றான். 35

618 கண்ணுதற் கடவுள் காட்சி

கொடுத்தல்
அங்க ணிலிங்கத்தின்
முன்ன ரணைந்து
மனைவியர் மூவர்
துங்க வசிட்டன் முதலோர்
சுராசுரர் சூழ்ந்து துதிப்பத்
தங்கும் அவைக்கண்
இருந்து சம்புவை உள்ளத்தி
ருத்திப்
பொங்கிய அன்பில்
தியானம் புரிந்து வழிபடும்
போது

36

619 வான இயங்கள் கலிப்ப
மலர்மழை அண்டர் சொரிய
ஊனமில் சாமரை ஏந்தி
உருத்திர மாதர் இரட்டப்
பான்மை யினாற்கந் தருவர்
பாடி விருதெடுத் தோத

ஞான சனந்தர் முதலோர்
நண்ணி இருபுடை யேத்த.

37

620 எண்டிசை யாளர் முடிகள்
இணையடி தாங்கி நடப்ப
வண்டுளர் கோதை
உமையை மடித்தல மீதுறக்
கொண்டு

பண்டை மழவிடை ஏறிப்
பண்ணவர் தம்பெரு மானும்
விண்டலம் ஏர்கொள எய்தி
விழைதகு காட்சி
யளித்தான்

38

621 கண்டு விரிஞ்சன் எழுந்து
கரையறு காதல்கை மிக்குக்
கொண்ட புளகங்கள் மல்கக்
குவித்தகை சென்னியில் ஏற
விண்ட மொழிகள் குழற

இன்பவெள் ளத்திடை யாடி
மண்டனில் வீழ்ந்து
வணங்கி மறைமொழி
கொண்டு துதிப்பான்.

39

622 நான்முகன் போற்றி செயல்
அடியவ ரிழைத்த குற்றம்
அனந்தமும் பொறுப்பாய்
போற்றி
கொடியவர் தம்மைச்
செய்யுங் குற்றங்கண்
டொறுப்பாய் போற்றி
ஒடிவறு வணக்க முற்றுங்
கைக்கொளு முடையாய்
போற்றி
முடிவிலா மொழிகட்
கெல்லாம் வாச்சிய முதலே
போற்றி.

40

623 சீதநீர் உலகம் போற்றுந்
தேவர்க்குந் தேவே போற்றி
கோதற உண்மை காட்டுங்
குரவர்க்குங் குருவே
போற்றி
பூதநா யகனே போற்றி
புரீசர்க்கும் ஈசா போற்றி
பாதியில் உமையை வைத்த
பசுபதி போற்றி போற்றி

41

624 ஒருமுறை பத்து நூறா
யிரமுறை உனதாள் போற்றி
மருவரும் பொருளே
போற்றி மறுவலும் போற்றி
போற்றி
இருள்நிற மிடற்றாய்
போற்றி யென்றுநாத்
தழும்ப ஏத்தித்

திருமலர்க் கடவுள் போற்றச்
சிவபிரான் அருளிச்
செய்யும்

42

625 இறைவன் வரங் கொடுத்தல்
உவந்தனம் மறையோய்
உன்றன் பத்தியின் உறுதி
நோக்கிச்
சிவந்தரும் எம்பால் நீமுன்
வேட்டவா திருமா லோடும்
பவந்தரும் உலக மெல்லாம்
படைத்தியால் என்று நல்கத்
தவந்திகழ் வேதன் மற்றும்
இதுவொன்று தாழ்ந்து
வேண்டும்.

43

626 என்றனாத் தான மாக
யானுறை இருக்கை தன்னை
உன்றனாத் தான மாகக்

கோடலான் உம்பர் ஏறே
நன்றுமித் தானம் என்றும்
நவில்சிவாத் தானப் பேரால்
நின்றிட இங்கு நாளும்
நீயினி துறைதல் வேண்டும். 44

627 நின்னருட் குரியே னாகி
நின்பணி தலைநின் றானா
உன்னடி யிணைக்கீழ்ப்
பத்தி உலப்புறா தடியேன்
என்றும்
நன்னெறி ஒழுகச் செய்யாய்
நவில்சிவாத் தானத் தெய்தி
என்னரே யெனினும்
நின்னை ஏத்தினோர்
உய்யக் கோடி 45

628 உவாமுதற் சிறந்த நாளின்
உடைதிரைப் பிரம தீர்த்தத்
தவாவுடன் ஆடிச் செய்யுங்

கடன்முடித் தடிகேள்
உன்னைத்
தவாதசீர்ச் சிவாத்தா னத்து
வழிபடுந் தகையோர்
செல்வக்
சுவாலொடும் இனிது
வாழ்ந்து முத்தியிற் கூடச்
செய்யாய்

46

629 என்றிரந் தேத்த எல்லாம்
அருள்புரிந் தெங்கோன்
ஒன்றினன் அயனும் மாலை
உலகொடும் விழுங்கி மீளத்
தொன்றுபோல் முறையான்
நல்கித் துகளறு சிவாத்தா
னத்தின்
மன்றவன் அருளான்
முன்னர் வைகினன் உவகை
கூர்ந்து.

47

630 எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
முந்துற மனத்தைத்
தேற்றினன் அதன்பால்
முழங்கு காயத்திரி யதனில்
சந்தைகள் அவற்றிற் சாமந்
தன்னிடை யெசுர்களங்
கவற்றின்
மைந்துடை நெடுமா
லவனிடைப் பைங்கூழ்
பயிர்களின் மதியமம்
மதியின்
உந்துறும் பசுக்கள்
பசுக்களின் மகவான்
உவனிடை உலகெலாந்
தந்தான்.
படைப்பு முறை
கூறப்பட்டது. பிரமன்
முதலியோர் இறைவனின்

அருளைப் பெற்றுப்
படைக்கும் படைப்பு
முறைகள் பல்வேறு
வகைப்படும் என்பது
இதனாற் பெறப்பட்டது.

48

631 இம்முறை ஒருவர்
ஒருவரைப் படைத்துச்
செருக்கும்மற் றிவர்களைப்
பரமென்
றும்மையால் வினையான்
மருளுநர் மருள்க
உண்மைநூல் உணர்ந்தருள்
கூட்டுஞ்
செம்மையோ ரெல்லாம்
விடமிடற் றடக்கித்
தேவரைப் புரந்துயர்
குணங்கள்

மும்மையுங் கடந்த
முதல்வனே யெவர்க்கும்
மூலகா ரணனைனத்
தெளிவார்

49

ஆகத் திருவிருத்தம் -631

-----

11. மணிகண்டேசப் படலம் (632 - 698)

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

632 சிமிறுகா லுழக்க

முகையுடைந் தலர்ந்து
நெட்டிதழ் வாய்தொறும்
நறவம்

உமிழ்மலர்த் தடஞ்சூழ்

திருச்சிவாத் தானத்

துண்மையைத் தெரிந்தவா

றுரைத்தாம்
அமிழ்தமும் கைப்பக்
குழாங்குழா மாகி
அறிஞர்தாம் கழகங்கள்
தோறும்
தமிழ்தெரி காஞ்சி
வரைப்பினில் மணிகண்
டேச்சரத் தலத்தியல்
புரைப்பாம்

1

633 தேவரும் அசுரரும்
திசைமுகனை வேண்டல்
பாட்டளி உளரும் கற்பக
நறுந்தார்ப் பனிமுடிக்
கடவுளர் தாமும்
வாட்டிறல் படைத்த
அசுரரும் முன்னாள்
வல்வினை
இறப்பினுக்கஞ்சி

வேட்டனர் சாவா
மருந்தினைப் பெறுவான்
வெறிநறாக் கொப்புளித்
தலர்ந்த
தோட்டணிக் கமலக்
கிழவனை எய்தித்
துணையடி பழிச்சிநின்
றுரைப்பார். 2

2

634 முக்குணப் பகுப்பின்
மூவுருக் கொண்டு
முத்தொழில்
இயற்றிப்போய் எங்குந்
தொக்கநின் விழிப்பின்
இமைப்பினில் எமக்குத்
தோற்றமும் ஒடுக்கமும்
ஆமால்
ஒக்கநாம் இறப்புக்
கஞ்சிவந் தடைந்தேம்

உலப்புறா திருந்துபோர்
புரியத்
தக்கதோர் உபாயந்
தெரித்தெமக் குரையாய்
தலைவனே என்பது கேட்டு 3

635 மடநடைக் கலைமான்
இளமுலை திளைக்கும்
மாண்பினான் அவரொடும்
எழுந்து
நடலைதீர் காட்சி வைகுந்த
வரைப்பின் நண்ணுபு
விழியுறக் கண்டான்
படவரா அணையின்
முனிவரர் பழிச்ச மலர்மகள்
பதாம்புயம் வருட
அடர்சிறைக் கலுழன்
முதலியோர் சூழ அறிதுயில்

அமர்ந்தநா யகனை

636 திசைமுகன் முதலோர்
 திருமாலுக் குரைத்தல்
 கண்டுநாத் தழும்பத்
 தனித்தனி துதித்துக்
 கண்துயில் எழுப்பிமுன்
 வணங்கி

முண்டகன் முதலாஞ்
 சுராசுரர் குழுமி
 மொழிவரால் இறப்பினுக்
 கஞ்சி

ஒண்டளிர்ச் சரணஞ்
 சரணமென் றடைந்தேம்
 உலப்பினைக் கடக்குமா
 ரெமக்குத்

தண்துழாய் அலங்கற்
 கருணையங் கடலே
 சாற்றென நாரணன் எழுந்து

637 நெடிதுபோ தெண்ணிச்
 செய்வகை துணிந்து
 நீயிர்மற் றஞ்சலிர் இனிநாம்
 முடிவுறா திருப்பக்
 கடல்கடைந் தெடுத்து
 முனிவறப் பருசுவாம்
 அமிழ்தம்
 கடிபடும் அமிழ்தம்
 பருகிடின இறப்பைக்
 கடக்கலாம் என்றலுங்
 களிகூர்ந்
 தடியிணை வணங்கிக்
 கடையுமா றெவ்வா
 றளக்கரை எனவினா
 யினரால்

638 இந்திரை கொழுநன்

உளத்திடை எண்ணி எறிபுன
லருவியஞ் சாரல்
மந்தரப் பறம்பு மத்தென
நாட்டி வாசுகி கயிறெனப்
பூட்டிச்
சுந்தரத் திருபாற் கடலினைக்
கடைந்து சுவையமிழ்
தெடுத்துமென் றுரைப்ப
அந்தநாள் அவர்தாம்
பெற்றபே ருவகை
யாரெடுத் தியம்பவல்
லவரே

7

639 திருப்பாற்கடல் கடைதல்
கரைபொரு திரங்கும்
வெண்டிரைத் திருப்பாற்
கடலிடை யாவரும் எய்தி
நிரைமணிக் குவட்டு

மந்தரம் நிறுவி நெளியுடல்
வாசுகி சுற்றி
வரைபடு திரள்தோள்
அசுரருஞ் சுரரும் வலிப்புழி
யவர்தமை நோக்கி
விரைநறாத் துளிக்கும்
பசுந்துழா யலங்கல்
விண்ணவன் ஒன்றுபே
சுவனால்

8

640 இருதிறத் தவருள்
வான்சுவை யமிழ்தம்
எறுழினாற் கடந்தெடுத்
தவரே
பருகிடத் தகுமால்
ஏனையோர் எய்தற்
பாலதன் நென்பது கேட்டுப்
பொருதிறல் அசுரர்
மகிழ்ந்தெழுந் தார்த்துப்

பொறியரா இருபுடை

பற்றித்

தருவலி மிகையால் ஈர்த்தன

ரசலம் தன்பெயர் நாட்டிய

தன்றே

9

641 இயக்க லாற்றாமை

யிளைத்த தானவரை

யெத்திருறுங் கடவுளர்

நோக்கி

வியத்தக யெழுந்து நீரினி

விடுமின் விடுமினென்

றெய்தியவா சுகியை

வயத்துடன் பற்றி ஈர்த்தனர்

அவரும் வலியிழந்

தெய்த்தனர் நின்றார்

செய்த்தகுந் திறமே

தினியென யாருஞ்

சிந்தையிற் கவலைகூர்
பொழுது

10

642 வலனுயிர் செகுத்த வானவ
னுயிர்த்த வாலியாங்
குரக்கினத் தலைவன்
பலகலிடத்துஞ்
சென்றுபாண் டரங்கன்
பதாம்புய மருச்சனை
புரிவான்
புலனுயர் சிறப்பின்
ஆயிடை இயல்பாற்
போதலும் மாலயன்
முதலோர்
நலமுற நோக்கி உவகைமீ
தூர நல்வர வேற்றுநின்
றனரால்.

11

643 வந்தவன் அயனை

மாயனை வணங்கி
 வானவர்க் கஞ்சலி
 அளித்துச்
 சிந்தனை ஒருக்கி நீரிவண்
 முயலுஞ் செயலிது
 வென்னென வினவக்
 கந்தமா மலரோன் உள்ளவா
 றுரைத்துக் கருதருந்
 தெய்வமிங் குன்னைத்
 தந்ததா லெமக்குநீ
 துணைசெய்யத் தகுமென
 இறுத்தன னவனும்.

12

644 பெருவலி படைத்த சுராசுரர்
 குழுமிப் பெறலருந்
 திறத்தினில் எளியேன்
 ஒருவனோ வல்லேன்
 யாமெலாம் ஒருங்குந்
 றுத்தியைக் கடைதுமேல்

தெய்வந்

தருவது காண்டும்

எனநகைத் தியம்பித்

தானவர் கடவுள ரெல்லாம்

வருகென விளித்து வாலிமா

சுணத்தின் வாற்புறம்

பற்றிநின் நீர்த்தான்

13

645 பருங்கொலைப் படத்தை

அசுரருஞ் சுரரும் பற்றினர்

தனித்தனி ஈர்த்தும்

ஒருங்குநின் நீர்த்தும்

ஆற்றலா துடைந்து

தன்புடை ஒதுங்குதல்

காணூஉக்

கருங்கழல் வாலி

விடுமின்னீர் என்னாக்

கட்செவி வாலமும்

பணமும்

இருங்கையிற் பற்றி முறுகுற
வாங்கி ஈர்த்தனன்
கடைந்தனன் புணரி

14

646 ஒருகரம் முடக்கி
ஒருகரம்நீட்டி உவவுநீர்
மதுகையிற் கடைபோ
தருவரைக் குடுமி மந்தரங்
கடலுள் ஆழ்தலுங் கச்சப
வடிவாய்த்
திருமறு மார்பன் தாங்கவச்
சயிலம் தெண்கடல் மீச்செல
மிதப்பக்
கருமுகில் வண்ணன்
கரமிசை நீட்டிக் கனங்கொள
இருத்தினன் வரையே

15

647 அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
இருத்திய பின்னரி யேறும்

இடம்வல மாக வரையைத்
திரித்துக் கடுகச் சுழற்றித்
தெண்டிரை வேலை அலறிக்
கரித்து விரித்துப் பரந்து
துள்ளிக் கொதித்தெழுந்
தாட

வருத்திக் கலக்கி மறுக
வலித்துக் கடைந்திடு காலை 16

648 ஆலாலத் தோற்றம்

ஆற்றரி தாகி இளைப்புந்
றரவிறை வாயின் நுரைகள்
காற்றி உயிர்ப்பு விடலுங்
கடுஞ்சுடு நீர்க்கட லெங்கும்
தோற்று நுரைகள் பரம்பித்
தொக்க கலப்பிடை நின்றும்
கூற்றுறழ் ஆலால
மென்னுங் கொடுவிடந்
தோன்றிய தன்றே

649 அளக்கர் முழுதும் வறப்ப
 அண்ட கடாகம் அழற்றத்
 துளக்கில் உயிர்த்தொகை
 முற்றுஞ் சுட்டெழும்
 வல்விடத் தீயின்
 கிளக்கரு வெம்மை கதுவிக்
 கேழுடல் வாடி வெதும்பி
 விளக்க முறும்புகழ் வாலி
 வெரீயினன் ஓட்ட
 மெடுத்தான்

650 வருகனல் வல்விடந் தாக்கி
 மாயவன் வெண்ணிற
 மேனி
 கருகினன் அன்றுதொ
 டங்கிக் கரிய னெனப்பெயர்
 பெற்றான்
 திருமல ரோனுடற்

பொன்மை தீர்ந்த புகைநிறம்
உற்றான்
வெருவு திசைக்கிறை
யோரும் வேற்றுரு வெய்தி
அழுதார்.

19

651 தேவர்கள் திருக்கயிலையை
அடைதல்
யாரும் பதைபதைத் தோட்ட
மெடுத்தினிச் செய்வதென்
னென்று
சார்பு பிறிதொன்றுங்
காணார் தானோடு தாள்
ளிதற
நாரண னேமுதல் வானோர்
நண்ணினர்க் கின்ப
மளிக்குஞ்
சீர்கெழு வெள்ளிக்
கயிலைத் திருமலை நோக்கி

652 வெங்கதிர் தாக்க
உடைந்தோர் மென்னிழல்
சேர்ந்தெனச் சென்று
மங்கல வெற்பினை எய்தி
வஞ்ச விடத்துயர் நீங்கி
அங்கண் வரையை
வணங்கி அருளொடும் ஏறி
இளங்கால்
தங்கிய போக புரமுன்
சற்றிளைப் பாறி இருந்தார். 21

653 வேறு
படைத்தபெருந் துயர்நீங்கி
நாற்றிசையுங் கண்விடுத்துப்
பார்ப்போர் அங்கண்
விடைக்கொடியோன்
திருக்கயிலை

விரிசுடர்வெண் கதிர்நீட்டும்
விளக்கந் தன்பால்
அடைக்கலமென்
றுறுந்தம்மைத்
தொடர்ந்துவருங்
கொடுவிடமங் கணைவு
றாமைப்
புடைத்துந்தித் தள்ளுவான்
நீட்டுதடங் கைகளெனப்
பொலிவ கண்டார்

22

654 கடலகடு கிழித்தெழுந்த
விடவேகம் ஆற்றாது கழிய
நொந்தார்
இடர்பெரியர் அளித்தக்கார்
அந்தோவென்
றிரங்கினபோல் இலகும்
வெள்ளித்
தடவரைமேல் தூங்கருவி

பனித்திவலை நீர்தங்கள்
முகத்து வீசப்
படரும்நெடுந்
தடங்கொடிகள் சாந்தாற்றித்
தொழில் செய்யும் பான்மை
கண்டார்.

23

655 அச்சமுற வருவிடத்தை
யானெடுத்துப்
பருகுவலென் றாற்றல்
சாலப்
பச்சைவரை உயர்கயிலைப்
பறம்புவா யங்காந்த பரிசே
போலச்
செச்சைமணி
கிடந்திமைக்கும்
முழைகள்தொறும்
வெண்ணீறு திகழப் பூத்த

பொச்சமிலா
முனிவர்குழாம்
நிரைநிரையா வீற்றிருக்கும்
பொலிவு கண்டார்

24

656 அழுந்தாழிப் புனலகத்து
வடவையுமக்
கடுவெம்மைக் காற்றா
தங்கண்
எழுந்தோடி முன்னாகத்
திருக்கயிலைப்
பருப்பதத்தில் எய்தி
முன்னர்
விழுந்தாறு தன்னில்வரங்
கிடப்பதென வயங்கும்
ஒளிமேவு செக்கர்ச்
செழுந்தாம மணிபடுத்த
நெறிநோக்கி யந்நெறிமேற்

657 இந்திரனார் பட்டதுயர்க்
குளமிரங்கி அவருரும்
எழிலிசேர
வந்தணுகி எந்தைபிரான்
எதிர்நின்று முறையிட்டான்
மான முன்னர்
முந்துகுட முழமுதலாம்
பேரியங்கள் பலமுழங்கு
முழக்கங் கேட்டுச்
சிந்தைநனி களிகூரச்
சார்ங்கனயன் முதலியோர்
திளைத்துச் சென்றார்.

658 யாமெய்தி முறையிடும்போ
தருள்தருமோ
முனிந்திடுமோ எம்மான்
என்று
நாமெய்திச் செல்வோர்கள்

ஆங்காங்குப் பூதகண நாதர்
கூடித்
தோமெய்திப்
பிழைத்தோருஞ்
சரணடையின் அருள்சுரக்கு
மெங்கோன் என்று
தாமெய்தித் தம்மியல்பிற்
புகழெடுத்தோ துவகேட்டுத்
தளர்வு தீர்ந்தார்.

27

659 தம்மினத்தோர் வரவுதனை
முன்னெய்தி அறிவிப்பச்
சார்வோரென்ன
அம்மலைவாழ் எண்ணிலா
அரிபிரமர் சேவைசெய்யும்
அமையம் பார்த்துக்
கொம்மைமழ
விடைப்பெருமான்
கோயிலினுட்

சென்றணையக் குறித்து
நோக்கி
விம்மியெழும்
பெருமகிழ்ச்சி தலைசிறப்ப
மாலயனும் விரைந்து
செல்வார்.

28

660 எம்பிரான் உருக்கொண்டங்
குறைவோரை அவனைச்
சென்றெய்தி யோர்பால்
அம்பிகையி லாமையினால்
அவனல்லர் எனத்தெளிந்தே
அப்பால் ஏகிச்
செம்பதுமை வளர்மார்பன்
அயன்முதலாம்
யாவர்களுஞ் சேர ஈண்டி
நம்பனமர்ந் தினிதுறையும்
திருக்கோயிற்
கடைத்தலையை நண்ணி

661 கணங்கள்மிடை

முதல்தடையில்

தடையுண்டு நின்றனர்கள்

கரும தேவர்

உணங்குதயித்

தியர்இரண்டிற் கடவுளர்கள்

முன்றிலொரு நான்கு

தன்னில்

அணங்கறுசாத்

தியர்முதலோர் மருத்துக்கள்

முனிவரெலாம் ஐந்தில்

ஆறில்

நிணங்கமழ்வேல்

திசைக்கிறைவர்

எண்மார்களுந் தடையுண்டு

நின்றார் அன்றே.

662 இறைவனை வணங்கல்
 தாமரையோன் திருமாலுந்
 தடையின்றி
 அணைந்துதனித் தடையின்
 வைகும்
 தேமருதார் நந்திபிரான்
 அடிபணிந்தார்
 அவன்கொண்டு செலுத்தச்
 சென்று
 காமருசீர் அரம்பையர்கள்
 ஆடலொடு பாடலறாக்
 கடியார் செல்வப்
 பூமருபே ரவைநாப்பண்
 அமர்ந்தருளும்
 பெருவாழ்வின்
 பொலிவைக் கண்டார்

31

663 கண்டுபெருங் களிகூர்ந்த

கணநாதர் பிரம்படியிற்
கலங்கி ஏங்கி
மண்டியபே ரச்சமுடன்
அன்புமிரு புடையீர்ப்ப
வணங்கித் தாழ்ந்தே
அண்டனெதிர் நீளிடைநின்
றஞ்சலிசென் னியிலேற
விழிநீர் வாரக்
கொண்டமயிர்ப் புளகமுறப்
பலமுறையும்
பணிந்தெழுந்து குடந்தம்
பட்டார்

32

664 கொச்சகக் கலிப்பா
தூரத்தே இவர்நிற்ப
அணித்தாகத்
தொழுதணைந்து
வாரத்தால் நந்திபிரான்
மலரோனுந் திருமாலுஞ்

சேரத்தாம் வந்ததிறம்
விண்ணப்பஞ்
செயக்கொன்றை
ஈரத்தா ருடையானும்
ஈண்டவரை தருகென்றான் .

33

665 நந்திபிரான் திருப்பிரம்பை
அசைத்தருள
நாண்மலர்மேல்
அந்தணனும் நெடியோனும்
அஞ்சலிசேர் கரத்தோடும்
வந்தணுகி மருங்குறலும்
மணிநிலா நகைமுகிழ்ப்பப்
பைந்தொடியாள்
ஒருகூற்றிற்
பரம்பொருள்மற் றிதுகூறும்.

34

666 மாயன்நீ இருந்தைஉரு

வாய்த்தனையென்
மலர்மேவும்
தூயநீ புகையுருவந்
தோற்றினையென்
னென்றருளும்
ஆயபொழு தாண்டாண்டுக்
கணநாதர் அலைப்பமெலிந்
தேயமுறை முறையிட்டார்
புறம்நின்ற இமையவர்கள்
(இருந்தை- கரி) td
valign="bottom">35

667 ஆங்கவர்கள் மிகமுழக்கும்
அரவோசை
திருச்செவியேற்
றீங்கிதெவன் என்றருள்
அம்புயத்தோன்
எதிர்வணங்கிப்

பாங்குடைய சுராசுரருன்
பாதங்கள் தொழப்போந்தார்
பூங்கழற்கால் வெம்பூத
கணந்தடுப்பப்
புறம்நின்றார்.

36

668 விளித்தருளிக் கருணைசெய
வேண்டுமெனத்
திருநோக்கம்
அளித்தெந்தை நந்திதனைப்
பணித்தருள அவனெய்தித்
தெளித்தெழுபல்
கணத்தோரைத்
தடுத்துள்ளாற் செல்கவெனத்
துளித்தமதுப் பிரம்பசைத்துச்
சுராசுரரைப் புகுவித்தான்.

37

669 உய்ந்தனமுய்ந்
தனமென்றே உம்பர்களுந்
தானவரும்

முந்திமணி வாய்தலிடை
முடிநெருங்க நுழைந்தேகி
எந்தைபிரான் வீற்றிருக்கும்
ஓலக்கம் எதிர்நோக்கிப்
புந்திநிறை களிகூரத்
தொழுதெழுந்து
போற்றினார்.

38

670 பிரமன் முறையீடு

அங்கவரை யெதிர்நோக்கி
நகைத்தருள்கூர்ந் தருள்வாரி
பங்கயத்தோய் உருமாறி
முகஞ்சாம்பி மெய்பனிப்ப
இங்கிவர்கட் குற்றதெவன்
என்றருள மறைப்புத்தேள்
செங்கையிணை
முகிழ்த்திறைஞ்சி
விண்ணப்பஞ்
செய்கின்றான்.

671 ஐயனே அடியேங்கள்
 அறியாமைத் தொடக்குண்ட
 கையரேம் ஆதலினுன்
 கண்ணருள் பெற்றெய்தாது
 வெய்யநறுஞ்
 சுவையமிழ்தம்
 பெறற்பொருட்டு
 வெவ்வினையேம்
 பையரவான் மந்தரத்தாற்
 பாற்கடலைக்
 கடைந்தேமால்

40

672 துன்றியதீஞ் சுவையமிழ்தந்
 தோன்றாது விடந்தோன்றி
 இன்றுசரா சரமனைத்து
 மெரிசெய்து நீறாக்கிற்
 றன்றினரூர் எரித்தாயுன்
 அருளன்றி முயல்வதெலாம்

ஒன்றொழிய
வொன்றாமென்
றுரைக்கும்மொழி
மெய்யாமே.

41

673 இற்றொழிந்தோர் ஒழியவே
றெஞ்சியயாம் சிலர்வந்திங்
குற்றனம்வண் ணமும்மாறி
உயங்கினேம் நீயலதோர்
பற்றிலேம் இவ்வளவில்
உலகமெலாம் பாழாகும்
சற்றுமினித் தாழாது
தண்ணளிசெய் திரங்காயால் 42

674 இதுபொழுது
காத்திலையேல் எமக்கிறுதி
இன்றேயாம்
விதுமுடித்த
பெருங்கருணை வெள்ளமே

என்றிரந்தான்
மதுமலர்த்தார்
விண்ணவரும் மனங்கலங்கி
முறையிட்டார்
அதுவுணர்ந்தெம்
பெருமானும் அஞ்சலிர்
என்றருளி.

43

675 சிவபெருமான்
நஞ்சுண்டருளல் -
கலிநிலைத்துறை
இருந்த வாறுளத்
தெண்ணினான் மலர்க்கரம்
நீட்டக்
கருந்த ழற்கடு கமலமீச்
சிறையளி கடுப்பப்
பெருந்தி ருக்கரத்
தெய்தியேர் செய்துபே
ராளன்

திருந்து பார்வையிற் சிற்றுரு
வாயடங் கியதால்.

44

676 அண்டர் மாலயன்
உலகெலாம் அதிர்வுறப்
பரந்து
மண்டு வெஞ்சினக் கடுவலி
போய்மலர்க் கரத்தின்
ஒண்ட ளிர்ப்பதத் தடியவர்
சிந்தைபோ லொடுங்கக்
கண்ட யெம்பிரான்
பெருமையார் கட்டுரைத்
திடுவார்

45

677 தன்னடித்தொழும்
பாற்றுமோர் தமிழ்முனி
கரத்தில்
உன்னு முன்கடற்
புனலெலாம் உழுந்தள

வாமேல்

அன்ன தெண்கடல்

தோன்றிய பெருவிடம்

அம்மான்

பொன்ன லர்க்கரத் தடங்கிய

தென்பதோர் புகழோ

46

678 சேயி தழ்த்தடம் பங்கயக்

கரத்திடைச் சிவணுங்

காயும் நஞ்சினைக்

காண்தொறும் பதைக்கும்வா

னவரைப்

பாயு மால்விடப்

பண்ணவன் பரிந்தெதிர்

நோக்கித்

தூய வெண்ணிலாக்

குறுநகை முகிழ்த்தனன்

சொல்வான்.

47

679 செறியும் நஞ்சினை

உண்குமோ சேயிடைச்
செல்ல
எறிகு மோபுகல்
மின்களென் றருள்செய
இமையோர்
வறிது மூங்கையர்
போறலும் ஒருபுடை
மணந்த
நெறிக ருங்குழல்
மலர்முகம் நோக்கினன்
நிகழ்த்தும்

48

680 அரிவை கேட்டியிக்
கொடுவிடம் அகிலமும்
ஒருங்கே
எரிம டுத்ததுன்
பார்வையால் இன்னமு
தாமால்
புரிவ தொன்றிலை

பருகினாற் புகறிநீ என்ன
வரிவி ழிக்கடை
தோய்மணிக் கனங்குழை
மடமான்.

49

681 உலகெ லாந்தரும்
அன்னையவ் வுலகின்மேல்
வைத்த
அலகி லாபெருங்
கருணையாற்
கொழுநன்மாட் டமைந்த
தலைமை யன்பினான்
மலர்முகம் ஒருபுடை
சாய்த்துக்
குலவு செங்கையின்
விடத்தினை நோக்கினள்
குறித்து.

50

682 மாழை யுண்கணி

நோக்கலும் திருவுளம்
மகிழ்ந்து
பாழி மால்விடை
கொடிமிசை உயர்த்தருள்
பகவன்

ஏழை வானவர்க் கிரங்கியே
இனிதுகண் ணோடி
ஆழி வல்விடம் பருகினான்
அகிலமும் உய்ய

51

683 பருகு வெங்கடு மிடற்றிடை
யேகுழிப் பாரா
மரும லர்ப்பிரான்
முகுந்தனே வஞ்சநஞ்
செம்மான்

திருமி டற்றினுக் கழுகுசெய்
தமரர்சே யிழையார்
அருமி டற்றுநூல் காத்தது
காண்கென அறைந்தான்

52

684 மிடற்றுச் செக்கர்வான்
மிசைவிடக் கருமுகி
லுறநோய்
கெடத்த ளிர்த்தபைங்
கூழெனச் சுராசுரர் கெழுமிக்
கடற்பெ ரும்புனல்
உடைத்தெனக் காதல்மீக்
கூர
அடற்க ணிச்சியோய் சயசய
போற்றியென் றார்த்தார் 53

685 நாரணாதியர் கிளர்ச்சியை
நோக்கிநன் கருளிக்
கோர வல்விடம்
மிடற்றிடை அமைத்தனன்
குழகன்
ஆர வாயிடை வயிற்றிடை
யன்றிமற் றிடைக்கண்

ஆர மைத்திட வல்லவர்
அமிழ்தமே யானும்.

54

686 சகமெ லாம்பொடி
படுத்தெழுந் தழல்விடம்
மிடற்றில்
திகழ வைத்தனன் முப்புரம்
எரியெழுச் சிரித்தோன்
அகல ருந்திறத்
தெண்குணம் நிறைந்தபே
ராண்மைப்
பகவன் மேன்மைமற்
றெம்மனோர் அளவிடற்
பாற்றோ

55

687 கந்த ரத்திடை யடக்கிய
கறைவிடங் காணூஉச்
சுந்த ரத்திரு மாலயன்
சுராசுரர் முனிவர்
இந்தி ராதியர் கவலைதீர்ந்

தெண்ணருங் களிப்பால்
சிந்தை அன்பொடும்
அஞ்சலி சென்னிமேற்
கொண்டு

56

688 நீல கண்டனே
போற்றியெண்
குணங்களால் நிறைந்த
மூல காரணா போற்றிமுன்
சிறுவனுக் கிரங்குங்
கால காலனே போற்றியின்
றெம்முயிர் காத்த
ஏல வார்குழல் பங்கனே
போற்றியென் நிசைத்தார்

57

689 என்ற போதருள் சுரந்துமக்
காற்றலின் றளித்தேம்
தொன்று போற்கடல்
கடைந்துவான் சுவையமிழ்

துண்பீர்
பொன்றி லீரெனத்
திருவருள் புரிந்தனன்
புனிதன்
ஒன்று பின்னரும்
வேண்டுவர் மால்முதல்
உம்பர்.

58

690 பொதுமை நீத்துநின்
திருவடிக் கன்புபூண்
டொழுகக்
கதுவு நின்னருள்
நாள் தொறும் எம்வயிற்
கலப்ப
விதுமு டிச்சடை வள்ளலே
அருளென வேண்ட
அதுவ ழங்கினன்
விடைகொடுத் தருளினன்
அமலன்

59

691 விஷ்ணு வாதியோர்
சிவபூசையால் பிறவாநலம்
பெறல்
மீண்டு மாலயன் முதலிய
விண்ணவர் குழுமி
ஈண்டு நம்பொருட்
டிருள்விடம் பருகினன்
இறைவன்
பூண்ட விப்பெரும்
பிழையறும் படிசிவ பூசை
யாண்டு செய்துமென்
றெண்ணினர் தெளிந்தனர்
இதனை.

60

692 தலமும் தீர்த்தமும்
மூர்த்தியும் சிறந்தமெய்த்
தானங்
குலவு காஞ்சிமா நகரமாம்

அந்நகர் குறுகி
நலமு றச்சிவ பூசனை
உளுற்றிடிந் நசியா
அலகில் பாவமும்
நசிக்குமென் றப்பதி
யெய்தி.

61

693 அன்று தம்முயிர் அளித்தது
மணிகண்ட மென்னும்
நன்றி யான்மணி கண்டநா
தப்பெயர் இலிங்கம்
வென்ற புண்ணிய கோடிநா
தர்க்குமேல் பாங்கர்
ஒன்றும் அன்பினால்
இருத்தினர் பூசனை உளுற்றி 62

694 மணிகண் டேசர்தம்
அருளினால் வன்பிழை
தவிர்ந்து
பணியி னாற்கடல்

கடைந்தமிழ் தெடுத்தனர்
பருகித்
தணிவில் வெஞ்சினத்
தானவர் தமைத்துரந்
தகற்றிப்
பிணியும் நீங்கினர்
இறப்புறாப் பெருநலம்
பெற்றார்.

63

695 பணாமணீசர் வரலாறு
அத்த லத்திடைத் தன்பிழை
அகலவா சுஇயும்
பத்தி யிற்பணா மணீசனைப்
பண்புற இருத்திச்
சுத்த நீர்நிறை அனந்ததீர்த்
தத்தடந் தொட்டு
நித்தம் அக்கரைக்
கண்ணிருந் தருச்சனை

696 பணாம ணீசனைத் தன்பண
 மணிகளாற் பரவி
 நணாவ சகத்தமர் நம்பனே
 நலிவுசெய் விடத்தை
 உணாவெ னக்கொளும்
 உத்தமா எனத்துதித்
 துமையாள்
 மணாளன் மேனியில்
 இழையெனப் பயில்வரம்
 பெற்றான்.

697 கொங்க லர்ந்தபூந்
 துணர்தொறும் நறுநறாக்
 கொழிக்கும்
 பொங்கர் சூழ்கலிக் கச்சியுட்
 பழமறைப் பொருளாய்
 அங்கண் வாழ்மணி

கண்டனை அருச்சனை

ஆற்றித்

துங்க முத்தியிற் சேர்ந்தவர்

தொகுப்பினெண் ணிலரால்

66

698 அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

அடுங்காலம் இதுவென்ன

விடமெழலும்

நனிவெருவி

அயன்மால் ஏனோர்

கொடுங்காலன்

றனைக்குமைத்த

குரைக்கழற்கீழ்ச்

சரண்புகுதக் கொதித்து

வாழ்நாள்

பிடுங்காமல் அருள்புரிந்த

பரம்பொருளை

யன்றியுமோர்

பிரானுண் டென்ன

நடுங்காதார் தமைக்காணப்
பெற்றிடினும்
என்னுளம் நடுங்கும்
மாதோ

67

ஆகத் திருவிருத்தம் 698

-----

12. சார்ந்தாசயப் படலம் (699 - 750)

கலிவிருத்தம்

699 வளைந்த பாப்பணி

அணிமணி நாயகனாம்
முளைத்த வெண்பிறைக்
கண்ணியோன் வரவிது
மொழிந்தாம்
விளைத்த சூளீனால்

இளைத்துறும் வியாதனைக்
காத்த

இளைத்துச் சார்ந்தவர்
சார்பினான் வரவினி
யிசைப்பாம்

1

700 வியாதன் பொய்யுரை
கிளத்தல்

பராச ரப்பெயர் முனிவரன்

பழுதறு வரத்தால்

தராத லத்திடைத்

தோன்றிநான் மறைதனிப்

பதினெண்

புராண மேனவும் பகுத்துயர்

புரவுபூண் டோங்கிப்

பிரானெ னத்தகும்

வியாதனாம் பெரியவன்

மேனாள்

2

701 கொடிய பாதகக் கலியுகம்
வருநிலை குறித்துப்
படியில் யாங்கினிச்
செல்வதென் றஞ்சிமெய்
பனித்துக்
கடிந றும்புனர் கங்கைசூழ்
காசியின் எய்தி
முடிவில் மாதவஞ்
செய்துவீற் றிருந்தனன்
முறையால்

3

702 அங்கண் மெய்த்தவர்
யாவரும் அவனடி வணங்கி
இங்கெ மக்குநீ மறைமுடி
யுண்மையீ தென்னச்
செங்கை நெல்லியின்
தெளிவரத் தெருட்டுகென்
றிரந்தார்

வெங்கொ டும்பகை
வினைக்குறும் பெறிந்துயர்
வியாதன்.

4

703 மிருதி நூல்புரா ணத்தொகை
வேதநூல் அங்கம்
இருவ கைப்படு நியாயமா
யுள்மறை எழிற்கந்
தருவ வேதம்வில்
வேதமோ டருத்த நூல்
இவற்றின்
பொருளின் உண்மைமற்
றிதுயிது வெனத்தனி
புகன்றான்.

5

704 பெருவ லித்தவ முனிவரர்
கேட்டுளம் பிறழா
தொருவ ழிப்படத்
துணிந்தொரு வார்த்தையின்

எமக்குச்

சுருதிநூல்முடி பிதுவெனத்

தொகுத்துரை என்றார்

மருளின் மூழ்கிய

சிந்தையின் வியாதமா

முனிவன்

6

705 வியாசர் பொய் கூறல்

உறுவர் யாரையும்

நோக்கிமுன் உரைக்குமா

றாகத்

தறுகண் ஆண்மையிற்

கூறுதல் உற்றனன் தவத்தீர்

அறிவு நூலெலாம்

பன்முறை யாயினுந்

தெளியப்

பெறுவ தொன்றது நாரண

னேபரப் பிரமம்

7

706 வண்ண மாமறை

நூற்குமேல் நூலிலை
மதியோர்
எண்ணு கேசவன்
றனக்குமேல் தெய்வமும்
இல்லை
கண்ணும் எவ்வகை
நூல்கட்குந் துணிபிது
காண்மின்
உண்மை உண்மையீ
தெனக்கரம் எடுத்துநின்
றுரைத்தான்

8

707 கோட்ட மாதவர் வெரீயினர்
கிளர்மறைப் பொருட்குக்
கோட்ட மாமிது எம்மனோர்
கோட்டக்க தன்றால்
நாட்டி ஈங்கிவன்
புகன்றதென் னென்றுளம்
நடுங்கி

நீட்டு செஞ்சடை முனிவரன்
றன்னைநேர் நோக்கி

9

708 வாத ராயண நீயிவண்
மொழிதரு மாற்றம்
வேத நூற்பொருள்
உண்மையே யாமெனில்
விசுவ

நாத னார்திரு முன்பெமக்
குரையென நவின்றார்
ஓதுகேனென மூர்க்கனும்
எழுந்துசென் றுற்று

10

709 விச்ச வேசன்முன் நின்றிரு
கரமிசை நிமிர்த்தாங்
கச்ச மின்றிமுன் புகன்றதே
புகன்றனன் அந்தோ
விச்சை நூல்பல கற்பினுஞ்
சிவனருள் விரவாக்
கொச்சை யோர்தமை

விடுவதோ கொடுமலச்
செருக்கு

11

710 அறிவு போலடர்ந் தெழுமறி
யாமையின் வலியால்
பொறியி லானிது
கிளப்பவும் வெகுண்டிலன்
புனிதன்
மறுவில் கூற்றெலாந்
தன்பெய ரெனுமறை
வழக்கால்
வெறிம லர்க்குழல்
உமையொடு மகிழ்ந்துவீற்
றிருந்தான்.

12

711 நாராயணன் முதலிய
பெயர்களும் காரணப்
பெயராகவும்

ஆகுபெயராகவும்
சிவபெருமனையே
உணர்த்தி நிற்கும்.
எல்லாப் பெயர்களும்
பரமசிவன் பெயர்களே
என்பது
வேதத் துணிபு.(சிவஞான
மாபாடியம் சூ1.அதி2.3) 13

712 நந்தி யெம்பிரான்
வெகுண்டுநாண் மலர்க்கரம்
எடுத்த
அந்த வண்ணமே அசைவற
நிற்குமா சபிப்ப
மந்த னாயினான்
நிமிர்த்தகை மடக்கவல்
லாமை
நிந்தை யாற்சிலைத்
தூண்மொத் தசைவற

நின்றான்.

14

713 தெற்றற் செஞ்சடை
யெம்பிரான் திருமுன்பு
நாட்டும்
வெற்றித் தம்பமொத்
திலகிவல் லிடும்பைகூர்
வியாதன்
பற்றிச் சிந்தையில்
நெடியமால் இணையடி
பரவ
அற்றைப் போதுமுன்
தோன்றிநின் றச்சுதன்
அறைவான்

15

714 தெற்றல்- பின்னல். வெற்றித்
தம்பம். ஜெயஸ்தம்பம்,
வெற்றித்

தூண் வியாசருக்கு விண்டு
புத்தி புகலுதல்
என்ன காரியஞ் செய்தனை
என்னையுங் கெடுத்தாய்
பன்ம றைப்பரப்
பியாவையும் பாற்படுத்
தவற்றுட்
சொன்ன மெய்ப்பொருள்
உண்மையைத் துணிந்தநீ
அந்தோ
கொன்னும் இம்மயக்
கெவ்விடைப் பெற்றனை
கூறாய்

16

715“ஏனை யாரையும்
அறத்துறந் தியாவரும்
என்றும்
பான்மை யிற்றியா

னஞ்செயப் படுமொரு
முதல்வன்
மேன்மை கூர்சிவன்
ஒருவனே” எனவிரித்
தன்றே
நான்ம றைத்தலை யாமதர்
வச்சிகை நவிலும்

17

716 யாமெ லாமவன்

இணையடித் தியானஞ்செய்
பசுக்க

ளாமெ னத்தெளி யவனருள்
சேர்தலிற் பசுவும்

பூமி சைத்தியா னப்பொரு
ளாமெனப் புனைந்து

தோம றச்சில நூல்புகல்
உண்மையுந் துணியாய்

18

717 அறிஞர் கொண்டகோட்

பாடிது அறிந்திலை அம்மா

பிறிவில் ஆணவச்
செருக்கினின் மயங்கிய
பேதாய்
வெறிய நீயினி ய்ய்வது
வேட்டனை யாயின்
குறிபி றழ்ந்திடா
தென்னுரை மெய்யுறக்
கோடி

19

718 மந்தி ரத்தழல் மகத்தினுக்
கிறையவன் மகவான்
சந்த மாமறைக் கிறையவன்
தாமரைக் கிழவன்
இந்தி ராதியாம் உலகினுக்
கிறையவன் யானே
மைந்த னேயெனக்
கிறையவன் மணிமிடற்
றிறையோன்.

20

719 அகில நாயகன் அவற்குமே

லிறையவ னில்லை
அகில லோகமு மவன்திரு
வாணையின் நடக்கும்
அகில லோகமும் படைத்
தளித் தழிப்பவ னவனே
அகில நூல்களும்
உரைத்திடுந் துணிவிது
வாமால்

21

720 வானம் ஏத்தயான் வைகுந்த
வாழ்வுபெற் றதுவும்
ஞான நான்முகன் சத்திய
உலகம்நண் ணியதும்
ஏனை விண்ணவர் தத்தம
வாழ்க்கைஎய் தியதும்
ஆனு யர்த்தவன் அருட்குறி
அருச்சனைப் பயனால்.

22

721 அன்ன வன்திரு வடிகளே
சரணமென் றடைமோ

இன்ன தாயநின் மயக்கினை
விடுமதி யின்றேல்
பின்னல் வேணிநீ
கெட்டனை பிறரையுங்
கெடுக்க
உன்னு கின்றனை
யெனவெகுண் டுரைத்தனன்
திருமால்.

23

722 வியாதன் முனிவர்மேன்
முனிதல்
வாயு றுத்திய கடுமொழி
கேட்டனன் மற்றைத்
தூய வானவத்
தொகையெலாந்
துரும்பெனக் கழித்தான்
பாயு மால்விடைப்
பகவனே பரமெனத்
தெளிந்தான்

ஏயு மாறருள் கிடைத்துயர்
இருந்தவத் தலைவன்.

24

723 மெய்த்த வத்தவர்
தமையெதிர் நோக்கிமே
தகையீர்
இத்த கைத்தமால்
உமக்குமென் போலவெய்
தியதோ
சுத்த மாமறை முழுவதுந்
துகளறத் தெரிந்த
சித்தர் காளெனை வினவிய
தென்கொலோ செப்பீர்

24

724 விச்ச வன்சிறைப் புள்ளர
சுயர்த்தவன் விளம்பும்
விச்ச வாதிகள் எறுழ்வலிச்
சினவிடை யூர்தி
எச்ச மேசுரும் புளர்துழாய்

அலங்கலான் என்ப

எச்ச நாயகன் பொலந்துணர்

இதழிமா லிகையான்

26

725 மாயை யாங்கொடு

முரன்றனைச் செருத்துயர்

வயவன்

மாயை யாள்பவன்

முப்புரம் கனற்றிய வள்ளல்

சாயல் மாமயில்

வனிதையே நாரனன்

தரியார்

சாய வென்றசீர்ப் புருடனாம்

கண்ணுதல் தலைவன்.

27

726 என்ன மாமறை மிருதிநூல்

புராணமற் றெவையும்

பன்னு கின்றதில் ஐயுறற்

பாலதொன் றுளதோ

புன்ம ருட்சியில்

மயங்கினேன் புலங்கொளத்
தெருட்டா
தென்னை இவ்வணங்
கண்டனர் இதுநுமக்
கழகோ.

28

727 சிவனை யாவரே
அருச்சனை செயாதவர்
சிவன்மற்
றெவரை யாயினும்
அருச்சனை இயற்றிய
துண்டோ
கவர்ம னத்தினை ஒழித்தினி
யாமெலாங் கவலா
தவன்ம லர்த்துணைச்
சரணமே யடைதுமென்
றியம்பி

29

728 வியாசர் வேண்டுகோள்
பவள முண்டகக்

கிழத்திதோய் பணைப்புயக்
குரிசில்
தவள மேனியை நீன்றம்
ஆக்கிவெண் சலதி
துவள வந்தெழும்
கொடுவிடம் மிடற்றினில்
தூங்கக்
கவளம் ஆக்குநின்
பெருமையார் கணித்திட
வல்லார்.

30

729 சிரித்தெ ரித்தனை முப்புரம்
திறற்சமன் வாழ்நாள்
இரித்த ழித்தனை
உதையினில்
இலங்கையார்க் கிறையை
நெரித்து வீழ்த்தினை
பெருவிரல் நுதியினின்
நீறாப்

பொரித்து விட்டனை
காமனைப் பொறிநுதல்
விழியால்

31

730 பிரம னார்சிரம் உகிரினிற்
பேதுறக் கொய்தாய்
சுரர்கள் யாரையும் சிறுவிதி
வேள்வியில் தொலைத்தாய்
நரம டங்கல்மீன் வாமனன்
கூர்மம்நற் கேழல்
உரமெ லாமறத் தடிந்தனை
யொவ்வொரு கூற்றால்

32

731 அந்த கன்றனை மாயனைச்
சூலமீ தமைத்த
எந்தை நிற்பெருந்
தகைமையான் என்னறிந்
திசைப்பேன்
சிந்தை மையலில்

தொழுத்தையேன்
செய்பிழை பொறுத்தே
உந்து பேரருட்
கருணையால் உய்வகை
அருளாய்

33

732 என்று கண்கள் நீர்
சொரியநாத் தழும்பநின்
றேத்தி
ஒன்று காதலான் நெக்குநெக்
குருகியான் பிரிந்த
கன்று போல்பதைத்
தலந்திரந் தயருமக் காலைக்
கொன்றை வார்சடைக்
குழுகனும் கருணைகூர்ந்
தருளி.

34

733 இறைவன் திருவாய்
மலர்ந்தருளல்

வெள்ளி யங்கிரி
யெழுந்தென விளங்கொளி
விடைமேல்
வள்ளை வார்துழை
உமையொடு மகிழ்ந்தினி
தேறிப்
பிள்ளை வாரணக்
கடவுளும் பிறங்கொரி
வடிவேல்
அள்ளி லைப்படை
யேந்தலும் இருபுடை
யணுக

35

734 பிறங்கு சக்கர பாணியும்
பிரமனும் இருபால்
அறங்கு லாந்திரு
வடியிணைத் தாங்கினர்
நடப்ப
மறங்கு லாம்படைக்

கடவுளர் வான்மிசை
மிடைந்து

கறங்கு வண்டுறாக் கற்பக
மலர்மழை பொழிய

36

735 எட்டு மாதிரத் தலைவரும்
போற்றெடுத் திறைஞ்ச
வட்ட வெண்குடை
நந்திதன் திருக்கரம்
வயங்கக்

கட்டு சாமரை உருத்திர
கன்னியர் இரட்ட
ஒட்டி மாகதர் சூதர்கள்
வாழ்த்தொலி எடுப்ப

37

736 நீண்ட செஞ்சடைப் புதுமதி
இளநிலா விரிப்ப
ஈண்டு பூதவெங்
கணங்களோ டெதிரெழுந்
தருளி

மூண்ட பேரருள் ஊற்றெழுக்
குறுநகை முகிழ்த்து
மாண்ட சீர்முனித்
தலைவனை நோக்கிவாய்
மலரும்.

38

737 அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
எவனைநீ மதித்து நம்முன்
சூளுற விசைத்தாய்
இந்நாள்
அவனிதோ காண்டி
மற்றெம் மடியினை தாங்கி
நின்றான்
சவலைநீ பேதை நீரால்
சாற்றினை எம்மைத் தேறா
துவலையாம் மதத்தில்
பட்டோர் இடும்பை
நோயுழப்பர் கண்டாய்

738 உவலை ஆம் மதம்-

பொய்ச் சமயம்

வடிவுடை எமதி டப்பால்

வந்தவன் மாய னேனைக்

கடிமலர்ப் பொகுட்டு மேய

கடவுளெம் வலப்பால்

வந்தோன்

இடிபுரி தகையோய் இன்ன

இருவரும் எம்பால்

அன்பாம்

அடியவர்க் கடிமை பூண்டே

அணுக்கராய் அமர்வர்

கண்டாய்

40

739 இடிபுரி தகையோய் -

மேலோரால்

இடித்துரைத்தற்கு

உரியவனே
கற்பங்கள் தோறுந்
தோன்றும் கணக்கிலாப்
பிரமர் மாயர்
முற்பொன்று தலைகள்
கோத்து நாற்றிய முளிபுன்
மாலை
பொற்பொன்று நமது
சென்னி புயமரைசரணம்
எங்கும்
சிற்பங்கள் விளங்கப் பூண்ட
திறமிது நோக்கிக் காணாய் 41

740 மாண்டவிண் ணவர்கள்
எற்பு மாலையும் பலவும்
பூண்டேம்
ஈண்டிவை பூண்ட தெற்றுக்
கென்றியேல் நின்போல்
வார்க்குப்

பூண்டமால் ஒழிப்பான்
அன்னோர் பொன்றுறும்
அறித்த வாழ்வும்
காண்டகும் எமது நித்தத்
தன்மையுங் காட்டக்
கண்டாய்

42

741 சொன்மறை முடிபு தேறுந்
தூயருள் தலைவன் நீயே
பன்முறை உலகம் எல்லாம்
படைத்தளித் தழிக்கும்
எம்மை
நன்மைகூர் வழிபா டாற்றி
முத்தியில் நண்ணு
கென்னாப்
புன்மரு ளகல நல்கி
மறைந்தனன் பூத நாதன்.

43

742 நாயகன் கிளந்த வெல்லாங்
கேட்டுளம் நடுங்கி யஞ்சித்

தீயனேன் அந்தோ
கெட்டேன் என்னிது
செய்தேன் இந்நாள்
ஏய்மீம் மடமைக் கேதி
யாதென வியாதன் எண்ணி
ஆயதோர் மூர்த்தம்
எம்மான் அடியினை
சிந்தை செய்து

44

743 வியாசர் காஞ்சியை

அடைதல்

விருதுடைக் காசி வைப்பின்
விச்சுவ நாதன் யார்க்கும்
அருள்வது மெய்யே யாகு
மாயினு மீங்கு வாழ்வார்
தெருமரத் தேவர் கூடி
யூறுகள் செய்ப வென்ப
இருவினை யுடையேன்

இங்கு வைகுதற் கிடையூ
றீதால்

45

744 இடையறு காசி மூதூர்
தன்னினும் இருமை சான்ற
இடையறாக் காஞ்சி மூதூர்
எம்பிராற் கினிய தாகும்
இடையொசி முலையாள்
பாகன் கருணையால்
எவர்க்கு மவ்வூ
ரிடையிடை யூறொன் றின்றி
முத்திவீ டெளிதி னெய்தும்

46

745 காசியின் இறப்ப முத்தி
காஞ்சியை நினைப்ப முத்தி
ஆசற வுதவு மென்னு
மரும்பொருள் துணிந்து
சிந்தை
மாசுதீர் முனிவர் கோமான்

விரைந்து மாணாக்க
ரோடும்
தேசினால் திசைபோங்
காஞ்சித் திருநக ரடைந்தான்
மன்னோ.

46

746 வியாசர் இறைவனை
வழிபட்டு வரம் பெறல்
திகழ்சிவ கங்கை யாடித்
தேமலர் ஒருமா மூலப்
பகவனை வழிபா டாற்றி
மஞ்சள்நீர் நதியின் பாங்கர்
நிகழ்மணி கண்ட நாத
நெடுந்தகை திருதி
வைப்பில்
தகவினா லிளைத்துச்
சார்ந்தார் சார்பினான்
றனைத்தா பித்து
திருதி வைப்பு-

தென்மேற்குத் திசை.
தகவினால் இளைத்து-
முறைப்படி முயன்று

47

747 விதியுளிப் பூசை யாற்றி
விழைதகத் துதிக்குங் காலை
மதிபொதி சடில மோலி
வரதனும் மகிழ்ச்சி பொங்கி
எதிரெழுந் தருளி வேண்டும்
வரமெவ னியம்பு கென்ன
முதிர்பெருங் காதல் நீடி
முனிவரன் வேண்டு
கிற்பான்

49

748 ஐயனே யிளைத்துச்
சார்ந்தேற் கரும்பெற்ற
சார்பா மிந்தத்
தெய்வலிங் கத்து நாளும்
செழித்துவீற் றிருந்து

ஞாலம்

உய்வகை யவர வர்க்கு

வேட்டன வுதவாய்

நின்தாள்

மெய்வகைப் பத்தி நாயேற்

கருளியை வேண்டு

மென்றான்.

50

749 அவ்வரம் முழுவதும்

அந்நாள் வியாதனுக் கருளி

யெங்கோன்

பௌளவநீர் உலகம்

போற்றப் பைத்தபரம்

பல்குற் செங்கேழ்க்

கொவ்வைவாய்க் களபக்

கொங்கைக் குலவரைப்

பிடியி னோடும்

செவ்விதின் வியாத

சார்ந்தாச் சிரயமா விலிங்கத்

750 முழுதுணர் கேள்வி சான்ற
வியாதனே முறைமை
மாறிப்

பழுதுபூண் டிவ்வா
றெள்ளப் பட்டன னென்னி
லன்னோ

வழுவது நூலொன் றானு
முள்ளவா றுனர மாட்டா
இழுதையோர் தெளிவர்
கொல்லோ யிருவருக்
கரியா னுண்மை

`சார்ந்தார் ஆஸ்ரயம்` என்பது
சார்ந்தாசயமென வந்தது.

ஆஸ்ரயம் - ஆதரவு. சார்ந்தார்
என்பது தமிழ்ச்சொல். ஆஸ்ரயம்
என்பது வடசொல்

ஆகத் திருவிருத்தம் 750

-----

13. சத்த தானப்படலம் (751 - 763)

கலிநிலைத்துறை

751 சாத்திரம் வல்ல வியாதனை
யாண்டருள் சார்ந்தாரைக்
காத்த பிரான்திறம் இங்கிது
கட்டுரை செய்தேமால்
ஏத்தரு மஞ்சள் நதிப்புடை
யேழ்முனி வோரெந்தாய்
சேர்த்தென வேத்திய
வேழிட மேய
வளங்சொல்வாம் 1

752 அத்திரி குச்சன் வசிட்டன்
அருட்பிரு குப்பாசங்
கைத்துயர் கௌளதமர்
காசிப ரோடங்கி

ராவென்றேழ்
மெய்த்தவ ரும்பனிசூழிம
யக்கிரி மேல்முன்னாள்
உத்தம மான வருந்தவ
மாற்ற லுருங்காலை

2

753 ஆயிதழ் அம்புய வாழ்க்கை
நெடுந்தகை யாங்கெய்தி
நீயிர் விழைந்தமை கூறுமி
னென்றலும் நேர்போற்றிப்
பாயிருள் சீத்து
விளங்கொளி கான்றெழு
பானுப்போல்
மீயுயர் தோற்ற முறுந்தவ
வேந்தர் விளம்புற்றார்

3

754 முதுக்குறை வாளர்
பெறத்தகு முத்தி
யருட்செல்வம்

மதிக்குறை வுற்றுழல்
வோர்களும் மற்றெளி
திர்கூடப்
புதுக்கும் உபாயம் எமக்கரு
ளென்ன மலர்ப்போதன்
விதுக்குறை சூடி
மலர்ப்பதம் ஏத்தி
விரிக்கின்றான்

4

755 பற்றிக லற்றுக் குற்றமில்
சிந்தைப் பனவீர்காள்
கற்றுயர் காட்சிக் கொற்றமி
லோருங் கருநோய்தீர்
பெற்றியின் உற்றுப்
பெறலரும் முத்திப்
பேறெய்தும்
அற்றமி லேதுக் கேண்மின்
நுமக்கின் றறைகிற்பேன்

5

756 தருமமென் றியம்பும்
ஒன்றே தழல்விடம் பருகும்
எங்கோன்
திருவுளங் கருணை பூப்பச்
செய்யுமவ் வருளால்
யார்க்கும்
மருவரு முத்திப் பேறு
வாய்க்கும் தருமந் தானும்
அருள்சிவ தருமம் ஆவித்
தருமமென் றிருகூ றாமால் 6

757 பளகறும் இட்டி யாதி
பசுதரு மங்கள் காலத்
தளவையிற் கழியும் என்றும்
வச்சிர அரிசி மானத்
தளர்வுறா நிலைபே
றெய்தும் உயர்சிவ தருமம்
அன்பால்
உளமுறச் சிவனை

எண்ணல் முதற்பல
உளவாம் அன்றே.

7

758 சிவலிங்கப் பதிட்டை
செய்தல் எவற்றுளுஞ்
சிறந்த தாகும்
சிவபத்தர் பதிட்டை தானும்
அன்னதே இவைதாம்
செல்வச்
சிவனமர் தலங்கள் தம்மிற்
செய்பயன் கோடி மேலாம்
சிவநிறை காஞ்சி வைப்பிற்
செய்திடின அனந்த கோடி.

8

759 காஞ்சியை நினைப்பிற்
காசிக் கடிநகர் வசித்த
பேறாம்
காஞ்சியே எவற்றி
னுள்ளுஞ் சிறந்தது

காண்மின் என்னுங்
காஞ்சிசூழ் அல்குல் வாணி
கணவனார் மொழியுட்
கொண்டு
காஞ்சியை அடைந்தார்
மாசு கடிந்துயர் எழுவர்
தாமும்

9

760 அருட்சிவ கங்கை நன்னீ
ராடியே கம்ப வாணர்
திருப்பதந் தொழுது மஞ்சட்
செழுநதிக் கரையின் எய்தி
அருத்திகூர் வியாத நாதன்
அணிமையில் தத்தம்
பேரான்

இருத்தினர் இலிங்கம் பூசை
இயற்றினர் ஆர்வத் தோடும்

10

761 பச்சிலை பழம்போ தேனும்

பறித்திட்டுப் பத்தி
செய்வோர்க்
கெச்சமில் இருமைப் பேறும்
அளித்தருள் இறைவா
போற்றி
முச்சக முதலே போற்றி
முலைச்சுவட் டணியாய்
போற்றி
நச்சினார்க் கினியாய்
போற்றி எனத்துதி நவிலுங்
காலை

11

762 ஆயிடை வெளிநின்
றெம்மான் அத்திரி பிருகு
வாதித்
தூயரை நோக்கி வைவச்
சுதமனு வந்த ரத்தில்
நீயிரெம் ஆணை யாற்றான்
நிகழுமேழ் முனிவ ராயின்

மாயிரு முத்தி யீற்றின்
வழங்குது மென்று பின்னும் 12

763 ஏழிலிங் கத்தும் எம்மைத்
தரிசித்தோர்க் கிருமைப்
பேறாம்
வாழ்வளித் தருள்கேம்
என்று வரங்கொடுத்
தகன்றான் ஐயன்
பாழ்வினை அறுக்குஞ் சத்த
தானத்திற் பணியப்
பெற்றோர்
ஊழ்வலித் தொடக்கு நீங்கி
உம்பர்கோன் அடியிற்
சேர்வார்.

13

ஆகத் திருவிருத்தம் 763

-----

14. பராசரேசப் படலம் (764 - 791)

கலிவிருத்தம்

764 தருமம்பிற ழாத சத்ததா
னத்தின்
பெருமையுரை செய்தாம்
சத்திபெறு மைந்தன்
தருதந்தையர்க் கொன்ற
வரக்கர்தம தாவி
பருகவழி பட்ட பராசரஞ்
சொல்வாம்

1

765 விசுவாமித்திரன் சூழ்ச்சி
மத்தப்புலன் வென்ற
வசிட்டன் தரவந்தார்
பத்தையிரு மக்கள்
பதுமத்தவன் ஒப்பார்
சத்திமுத லானோர்
தகவாலிவர் வாழ்நாள்

சுத்தநெறி தேர்விச்
சுவாமித்திரன் என்போன் 2

766 அசித்துப்புரஞ் செற்றோன்
அருளானுயர்ந் தோங்கும்
வசிட்டனுடன் என்றும்
மாறுகொண் டுள்ளான்
வசிக்குந்தவ வாழ்க்கை
வசிட்டன்குல மெல்லாம்
நசிக்கும்படி யொன்று
நாடியிது செய்தான் 3

767 அசித்து- நகைத்து.
மன்னர்வழித் தோன்றி
வசிட்டன்சா பத்தால்
துன்னுமரக் கன்னாஞ்சு
தாசனெனும் பேரோன்
றன்னைவிளித் தேவத்தறு
கண்ணனவன் எய்தி

இந்நூற்று வர்தம்மை
யெடுத்துவாய்ப் பெய்தான் 4

768 வடமீனவ னோடும்
வசிட்டனது கேட்டுப்
படர்கூர்ந்தழு தேங்கி
யாற்றிப்பறம் பேறிப்
புடவிமிசை வீழ்ப்
பூமாதுளம் நெக்காள்
உடல்விண்டொழி யாமே
தாங்கியுய் வித்தாள் 5

769 வன்பற்பதம் ஏறி
வீழ்ந்தும்மா யாமே
அன்பிற்புவி தாங்க
அயர்ச்சிதெளிந் தேங்கி
இன்பமக வெல்லாம்
இழந்தசோ கத்தால்
துன்பக்கரை காணார்
புலம்பிச்சோர் காலை. 6

- 770 பராசரர் பிறத்தல்
கொன்னும்வசிட் டன்தன்
குலமைந்தரின் மூத்தோன்
மன்னுந்தவச் சத்தி
யென்பான்மனை யாட்டி
அன்னசெயல் கேளா
வரற்றிக்கருப் பத்தால்
துன்னும்வயி நெற்றிப்
புரளுந்துயர் கண்டான் 7 2
- 771 ஆவாவென் செய்தாய்
அந்தோகெட் டேனென்
றாவாச்சந் தானத்
தானந்தனை எற்றி
மூவாக்குலம் முற்றும்
முடிக்கமுயல் கின்றாய்
பாவாயென நைந்து
கூறப்பணைத் தோளி 8 2

772 மாமன்மொழிக் கஞ்சி
வாளாவமர் போது
தூமென்மலர்க் கூந்தல்
எற்றுந்துயர்க் காற்றாப்
பூமென்கருப் பத்துட்
பொலியுங்குழ விநைந்
தாமென்கனி வாய்விண் 2
டமுபேரொலி கேட்டு 9

773 அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
இவ்வோதை யெவரோதை
யெனவசிட்டன்
தன்னுள்ளத் தெண்ணா
நிற்கும்
அவ்வெல்வைப் படநாகச்
சேக்கைமிசைக்
கண்படுக்கும்
அறவோன் தோன்றிச்
செவ்வாய்மை முனிவரநின்

சந்தானந்

தழைத்தோங்கத் தேயம்

வாழ

ஓவ்வாதார் குலஞ்சிதைய

நின்மகனுக்

கொருமைந்தன்

உதிக்கின் றானால்

10

774 அணங்கொருபா

லமர்ந்தபிரான் திருவடிக்கு

மெய்யன்பன் அகில

நூலும்

உணர்ந்துதெளிந்

தெனையொப்பான்

பாணியா தின்னேவந்

துறுமா காணென்

றிணங்கமொழிந்

தேகியபின் வசிட்டனுந்

தன்மனக்கவலை யின்றி

வாழ்ந்து
வணங்குமிடை
அருந்ததியோ
டானந்தந் தலைசிறப்ப
வைகும் போது

11

775 சத்திமனைக் கிழத்தியதிர்
சந்திபால் உலகுய்யத்
தருமம் வாழ
உத்தமசீர்ப் பராசரன்வந்
தவதரிப்ப யிராக்கதார்தம்
மூர்கள் தோறும்
மொய்த்தெழுந்து
குருதிமழை
பொழிந்தனவால்
முனித்தலைவன் மகவை
நோக்கி
மெய்த்தமனங் களிகூர்ந்து

சாதமுதற் சடங்கனைத்தும்
விதியிற் செய்தான்

11

776 அதிர்சந்தி- சத்தி முனிவர்
மனைவி

இளம்பிறைபோல்
வளர்மைந்தன் ஒருநூன்று
மடித்தலமீ திருந்து

நோக்கி

வளம்பயிலும் மங்கலமின்
றிருந்தனையால்

யாண்டையன்மற்

றெந்தை யென்ன

உளம்பரியப் பயந்தாளை
வினாவுதலும்

அவள்கேட்டங் குள்ளம்

மாழ்கி

விளம்புவாள் பிள்ளாயுன்
தந்தைதனை

வெகுண்டரக்கன்
மிசைந்தா னென்று

13

777 அமுதிரங்கிக் கண்ணீரான்
இளமைந்தன் றனையாட்ட
அருகு சூழ்ந்த
வழுவகன்ற முனிமடவார்
முனிவரரும் அருந்ததியும்
வசிட்டன் றானும்
தொழுதியெனக் கிடந்தரற்றி
அழக்கண்டு
சூலிதிருவருளால் இன்னே
முழுதுலகும் வாய்மடுப்பல்
லெனவெகுண்டான்
முனிவரிள வேறு
போல்வான்.

11

778 தொழுதி- பறவைக்
கூட்டத்தொலி

வசிட்ட முனிவர் உபதேசம்
அம்மொழிகேட்
டுயர்வசிட்டன்
உலகெல்லாம் என்செய்யும்
அப்பா அந்த
வெம்மைநிலை
யரக்கர்குலம் வேரறுப்பச்
சிவபூசை விழையாய்
யென்ன
இம்முறையேல் விடையூர்தி
என்பூசை கொண்டருளி
இன்னே நல்குஞ்
செம்மைநூல் துணியான
சிறந்ததலம் யாததனைச்
செப்பு கென்றான்

15

779 கலிவிருத்தம்

என்றலும் நன்றுநீ வினாய

திந்நலம்
துன்றிய பெரும்பதி தூய
வானவர்
முன்றிலும் அரங்கமும்
முகிலு ரிஞ்சநீள்
மன்றமும் முழுவறாக்
காஞ்சி மாநகர்.

16

780 மறுவறு வானவர் மனிதர்
மற்றுளோர்
உறுபெருந் தவரெனை
யுள்ளிட் டோர்களும்
பெறலரும் பேறுபெற்
றெய்தும் பெட்பின
திறுவழி நினைப்பினும்
முத்தி யீவது

17

781 பன்னருங் கொடியவெம்
பாத கர்க்குமப்

பொன்நகர் வரைப்பினோர்
தினத்துள் போர்விடை
மன்னவன் திருவருள்
வாய்க்கு மேயெனைன்
உன்னையொப் போர்க்கினி
யோதல் வேண்டுமோ

18

782 ஆயிடைச் செல்கெனும்
வசிட்டன் அம்புயத்
தூயமென் மலர்ப்பதந்
தொழுதெ முந்துதன்
தாயினை விடைகொடு
தடங்கொள் காஞ்சியில்
காய்பொறிப் பராசரன் கடுக
வெய்தினான்

19

783 பராசரன் சிவபூசை செய்தல்
கம்பைநீ ராடியே கம்ப
நாயகர்
தம்பனி மலர்ப்பதந் தாழ்ந்து

மஞ்சணீர்

வம்பவிழ் கரைமிசை

மணிகண் டேச்சர

நம்பர்தம் வடகுட ஞாங்கர்

நண்ணினான்

20

784 தன்பெயர் இலிங்கமொன்

றிருத்தித் தாவிலா

அன்பினின் மலரெடுத்

தருச்சித் தேத்துழிப்

பொன்புரி வேணியோன்

கருணை பூத்தெதிர்

வன்பழ விடைமிசை வந்து

தோன்றியே

21

785 வேட்டன கூறுகென் றருள

வேதநூற்

பாட்டினாற் பலமுறை

பழிச்சித் தாழ்ந்துமுன்

வாட்கதிர் ஐம்படை மார்பிற்
கிண்கிணித்

தாட்டுணை மழமுனி
சாற்றல் மேயினான்

22

786 எறுழ்விடைப் பரிமிசை
யெந்தை யெந்தையோர்
குறுவலி யரக்கனாற்
கோட்பட் டானவன்
உறுகுல முழுவதும் மறலி
யூர்புகத்

தெறுவரம் எனக்கருள்
செய்ய வேண்டுமால்

23

787 ஈண்டுநீ யினிதமர்ந்
தெவர்க்கும் இன்னருள்
மாண்டகு சிறப்பினின்
வழங்க வேண்டுமால்
ஆண்டகை யென்றிரந்
தன்பு மேதக

வேண்டலு மெம்பிரான்
விளம்பல் மேயினான்

24

788 பராசரர் வரம் பெறல்
மைந்தநின் பூசையில் தம்பி
மாரொடு
நுந்தைமற் றெமையடைந்
துற்று நோன்மைசால்
அந்தண னாமுனைக்
காணும் ஆசையின்
முந்துற நின்றவா காண்டி
மொய்ம்பினோய்

25

789 அரக்கரைக் கொலைசெயும்
வேள்வி யாற்றியந்
நெருப்பினி லவர்தமை நீறு
செய்தியிவ்
வரைப்பினி லென்றுநாம்

மகிழ்ந்து வாழ்துமென்
றுரைத்தனன் மறைந்தனன்
வேதத் துச்சியில்

26

790 பராபரன் திருவருள்
பெற்றுப் பாய்புகழ்ப்
பராசர நெடுந்தகை
பணைத்த வேள்வியில்
பராய்மனத் தரக்கரை
நீற்றிப் பாற்றினான்
பராயசீர் உறுவர்தம் பகர்ச்சி
யாற்கதம்
பராய்- ஒருவகை
மரம். இதன் முருட்டினை
வன்மைக்கு எடுத்துக்
காட்டுவர் "வன்பராய்
முருடொக்கும் என்சிந்தை"
(திருவா.செத் 4). பகர்ச்சி-
சொல். கதம்-சினம்

791 விரிபுனல் படிந்தோர்
பருகினோர் தீண்டப்
பெற்றுளோர் தமக்கும்வீ
டளிக்கும்
முரிதிரை முகட்டு
வராலினம் உகளும்
முழங்கொலி மஞ்சனீ
ராற்றங்
கரைமிசைத் தகைசால்
முனிவரர் வழத்துங்
கண்ணுதல் வளாகங்கள்
இன்னும்
உரைசெயப் புக்கால்
உலப்புறா காண்மின்
உயர்நிலைப் பெருந்தவ
முனிவீர்

**15. ஆதிபிதேசப் படலம் (792 -
797)**

கலிவிருத்தம்

792 பராரை மாநிழற் பண்ணவன்

மேவிவாழ்

பராச ரேசம் பகர்ந்தனம்

மாதவன்

பராய பைம்பொழில் ஆதிபி

தேச்சரம்

பராக மாவினைப் பற்றற

ஓதுவாம்

1

793 'வினைப்பற்று பராகமா அற'

எனக் கூட்டுக. பராகம் -தூள்

அன்ன ஓர்தி மகத்தை

யழிப்பலென்
றுண்ணி வாணி நதியுருக்
கொண்டநாள்
கன்னி பால்வளர் கண்ணுதல்
ஏவலின்
முன்னர் ஏகி முகுந்தன்
தடுத்தனன்

2

794 அங்கங் கெய்தித் தடுத்தும்
அடங்கிடாப்
பொங்கு வேகப் புதுநதி
நள்ளிராத்
துங்கக் காஞ்சியில்
துண்ணெனத் தோன்றலுஞ்
சங்க பாணி தளர்ந்தழி
வுற்றரோ

3

795 பெருவி ளக்கொளி யாகிப்
பிறங்கிமற்

கருணை மால்கரி காத்தவன்
சூழலின்
அருகு மேற்றிசை ஆதிபி
தேசமென்
றொருசி வக்குறி யுங்கண்
இருத்தியே

4

796 பூசை யாற்றிப்புரிவரம்
பெற்றெழுந்
தோசை நீத்தந் தடுத்துயர்
வேள்விகாத்
தாசை யாடை யவனெதிர்
வைகினான்
வீசு சோதி விளக்கொளி
யண்ணலே

5

797 செங்கண் மால்தொழும்
ஆதிபி தேச்சரம்
பொங்கு காதலிற் போற்றப்

பெறுநர்தாம்
இங்கண் வேண்டும்
வரங்களும் எய்திமற்
றங்கண் முத்திப் பதமும்
அடைவரால்

6

ஆகத் திருவிருத்தம் 797

-----

16. முத்தீசப் படலம் (798 - 814)

கலிவிருத்தம்

798 கற்றைச் செஞ்சடைக் காமரு

கொள்கையீர்

அற்றம் நீத்தருள் ஆதிபி

தேச்சரஞ்

சொற்ற னம்புள் ளரசு

தொழுதுசீர்க்

கொற்றம் உற்றமுத் தீச்சரங்

799 காசிபர் மனைவியர் கலகம்

விளைத்தல்

மன்னு காசிபன் றன்மனை

யாட்டியர்

பன்னு கத்துருப் பாவை

சுபருணை

என்னும் மாதர் இருவருந்

தம்முரு

நன்ன லத்தை நயந்துகொண்

டாடினர்

2

800 தத்தம் மேனித் தகைநலஞ்

சாற்றுபு

மெய்த்த பூசல் விளைத்தனர்

தோற்றவர்

உய்த்த வெஞ்சிறை

மேவுகென் றொட்டினர்

அத்த வத்தனை யண்மி

801 பைத்த பாப்பகல் அல்குற்
பணிமொழிக்
கத்து ருப்பெயர்க் காரிகை
வேறலாற்
சுத்த நீர்மைச் சுபருணைப்
பேரிய

மைத்த கண்ணியை

வெஞ்சிறை மாட்டினாள் 4

802 வீடு செய்யென அங்கவன்
வேண்டலுங்
கூடு மூன்றாம் விசும்பிற்
குளிர்மதிப்
பாடு தோன்றும் அமிழ்தமப்
பண்ணவர்
நீடு காவலின் உள்ளது
நேரிழாய் 5

803 அதுகொ ணர்ந்திங்
களித்துநின் வெஞ்சிறை
விதுமு கத்தி விடுவித்துக்
கொள்ளெனக்
கதிசெய் பூண்முலைக்
கத்துரு கூறலும்
மதிய ழிந்து வருந்திச்
சுபருணை

6

804 கருடன் பிறத்தல்
ஆசில் மெய்த்தவம் ஆற்றி
அரும்பெறற்
காசி பன்னருள் பெற்றுக்
கலுழனை
மாசி லாத மகவென
வீன்றனள்
பேசி னாளம் மகற்கிது
பெற்றியே

7

805 கேட்டெ முந்து கிளர்ந்து
விடைகொடு
கோட்ட மில்புட் குலத்தர
சன்னைதன்
வாட்டம் நீப்ப வலிந்து
கடுகிவிண்
நாட்டின் இன்னமிழ் துற்றுழி 8
நண்ணினான்

806 அங்கண் வைகிய காவல
ராயினார்
தங்கள் வீரந் தபப்பொரு
தேற்றெதிர்
வெங்கண் வெண்கய
வேந்தனை யொப்பினான்
பொங்கு வேகப்
பொலஞ்சிறைக் காற்றினால் 9

807 அமிழ்தம் வெள்ளவி

அகல்வுழி மாலெதிர்ந்
தமிழ்சி னத்தின்
உருத்துவெம் போர்செயத்
தமிய னாய உவணனுந்
தாக்கினான்
இமிழி சைப்போர்
இருவர்க்கும் மூண்டதே

10

808 ஏழ டுக்கிய முந்நாள்

இருவரும்
தாழ்வொன் றின்றிச்
சமர்பெரி தாற்றுழி
ஆழி மாயன் அகமகிழ்
கூர்ந்துயர்

பாழி வன்சிறைப்

பார்ப்பினை நோக்கியே

11

809 வன்புள் வேந்தநின் வீரம்

மகிழ்ந்தனன்

என்பு டைவரங்

கொள்ளென ஈங்கிவன்
உன்பெ ருந்திறற்
குள்மகிழ்ந் தேன்மற்றேன்
றன்பு டைவரங்
கொள்ளெனச் சாற்றினான்

12

810 திருமால் வரம் பெறல்
மாய னம்மொழி கேட்டு
மகிழ்ச்சியின்
தூயை யோதிய சொல்தவ
றாயெனின்
நீயெ னக்கு நெடுந்தகை
யூர்தியாய்
ஏயும் இவ்வரம் யான்கொள
நல்கென்றான்

13

811 ஆர்த்தி கூர்தர அம்மொழி
கேட்டொரு
மூர்த்தம் எண்ணி உயிர்த்து

மொழிந்தமெய்
வார்த்தை யிற்பிறழ்
வஞ்சியற் றாகெனச்
சீர்த்தி யாலன்
விடைபெற்றுச் சென்றனன் 14

812 கருடன் வரம் பெறல்
மறுவில் கத்துரு மாட்டுச்
சுதக்குடங்
குறியெ திர்ப்பைக்
கொளக்கொடுத்
தன்னையைச்
சிறையின் நீக்கினன் சீறர
வங்கள்பால்
கறுவு செய்து
கொலைசெயுங் காதலான். 15

813 அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
கச்சி வைப்பினை
யெய்தியா தீபிதக் கடிநகர்

வடகீழ்ப்பால்
நச்சம் அன்னைதன்
சிறைக்குவீ டருளும்முத்
தீசனைநயந்தேத்தி
இச்சை யாற்றினிற்
பெருவரம் பெற்றனன்
எறுழ்வலிப் பணிக்கூட்டம்
அச்ச முற்றிடச் சிறகெழு
வளியினில் அலைத்தெழு
புள்வேந்தன்

16

814 சித்த மாசொரீஇ
விளங்குமே காலியார்
திருக்குறிப் புத்தொண்டர்
அத்த லத்தினில் வீடிபே
றெய்தினர் மற்றுமா
யிடைப்போற்றி
முத்தி சேர்ந்தவர்

எண்ணிலார் மதிமுடி
முழுமுதல் அடிப்போதின்
வைத்த சிந்தையின்
முக்குறும் பெறிந்துயர்
மாதவத் தலைவீர்காள்
ஆகத் திருவிருத்தம் 814

17

**17. பணாதரேசப் படலம் (815 -
821)**

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
815 கவைய டிக்கய வாய்க்கரு
மேதிகள் உழக்கிய
கடிவாவிச்
சிவைந றும்புனல்
வாளமீன் குதிக்கும்முத்
தீச்சரத் தியல்சொற்றாம்

குவைம லர்க்செழும்
பொதும்பரிற் பாட்டளி
கொழிநறா மடுத்தும்ப
ரவைவி யத்தகப் பண்பயில்
பணாதரேச் சரமினி
அறைகிற்பாம்

1

816 பழுக்கச் சுட்டபொற்
பிழம்பெடுத் தப்பிய பரிசுறழ்
திருமேனிக்
கழுக்க டைப்படை
யேந்துமுத் தீசனொண்
கழலடி தொழும்பேற்றால்
இழுக்கித் தாங்கிளை
முருக்குறுங் கலுழன
தெறுழ்வலித் திறம்நோக்கி
வழுக்கில் வெம்பணிக்
குலங்களும் பிரானடி
வழிபட நினைவுற்று

2

817 தழங்கு தீங்கிணை
முழக்கறாத் தடநெடுங்
கச்சிமா நகர்சார்ந்து
முழங்கு வெண்டிரை
சுழித்துவான் நிமிர்ந்துநான்
முகன்மகந் தபச்சீறி
வழங்கு நன்னதி வடக்கணா
தீபிதவளநகர்த்
தென்பாங்கர்ப்
பழங்கண் நோயறப்
பணாதரேச் சரன்றனைப்
பத்தியில் தாபித்து

3

818 விதிமு றைச்சிவ பூசனை
யாற்றிமால் விடைக்கொடிப்
பெருமானின்
புதிய பூங்கழல் அருச்சனைப்
பேற்றினாற் புள்ளிறை

மிடலெய்தி
அதிர்வு றுத்தெமை
யலைத்திட வெரீஇயினம்
அடைக்கலம் புகுந்தேம்யாங்
கதியெ மக்குவே
றில்லையென் றிரத்தலுங்
கண்ணுதல் அருள்கூர்ந்து

4

819 பன்ன கங்களைப்
பணியெனத் தாங்கினன்
பன்னகா பரணன்றன்
இன்ன ருட்பெறும்
மதுகையான் மற்றவை
யெந்தைபால் அரியோடும்
துன்னு வெம்பகைக்
கலுழனைக் `கலுழனே
சுகங்கொல்`என் றஞ்சாமே
பன்னி மேன்மையின்
வினாயின விம்மொழி

820 சிறிய ராயினார் சார்பினை
விழையன்மின் திறல்கெழு
பெரியோராம்
அறிஞ ராயினார் சார்பினை
விழைமினோ அலரிதழ்
விரிகொன்றை
வெறிந றுந்தொடை
யெம்பிரான் சார்பினை
விழைதலால் உரகங்கள்
மறுவி லாற்றல்சால்
கலுழனை வினாயின
வாழ்ந்தனை யோவென்ன

821 பவளச் செந்தளிர் நீட்டிய
பைம்பொழிற் பணாதரேச்
சரவைப்பிற்

சுவளைக் கண்ணியோ
டுயிர்க்கெலாம் இன்னருள்
கொழித்துவீற்
றிருந்தோங்கும்
கவளக் கைவரை யுரித்தவன்
இக்கதை கற்றவர்
கேட்டோர்க்கும்
தவலப் பூதிகொள் வேணியீர்
வெம்பணித் தழல்விடம்
அணுகாதால்

7

ஆகத் திருவிருத்தம் 821

**18. காயாரோகணப் படலம் (822 -
835)**

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

822 வயிறுளைந் தலறிச்
சங்கினம் உயிர்த்த
மணிநிலா யெறித்திருள்
சீத்துப்
பயில்விரை முளரி
இலஞ்சிசூழ் கிடந்த
பணாதரேச் சரமிது
பகர்ந்தாம்
துயில்வர வறியாப்
பல்லியந் துவைக்குந்
தூமணித் தெற்றிசூழ்
காஞ்சிக்
குயிரெனச் சிறந்த உத்தமத்
திருக்கா ரோணத்தின்
உண்மையை உரைப்பாம். 1

823 பிரமனாதியோர் கால
அளவு
படுங்கலை முகுர்த்தங்

காட்டைகள் என்றாப்
பகலிராப் பக்கமே திங்க
ளொடும்புணர் இருது
வாண்டுகத் தொடக்கத்
தோதிய அவயவப்
பகுப்பான்
இடும்பைதீர் காலங்
கழிவுறுங் காலத்
தொல்லையில் யாவரும்
இறுவர்
நெடும்புலக் குறும்பு
கடந்துளீ ருலகின்
நிலைப்பதோர் பொருளுமற்
றிலதால்

2

824 ஈண்டுமோ ரிருபா னாயிரந்
தலையிட் டியன்றநாற்
பத்துமுன் றிலக்க

யாண்டெனப் படுவ
நான்குகத் தளவை
இம்முறை யாயிரம்
இறந்தாற்
காண்டகும் அயனுக்
கொருபகல் அதுவே
கற்பமா மிரவுமத்
துணைத்தவ்
வாண்டகைக் கந்நாள்
முப்பதோர் திங்கள்
அதொரு பன்னிரண்
டாண்டே.

3

825 பகர்ந்தவாண் டொருநூ
றிருவகைப் பராத்தம்
பற்றறில் வெள்ளிவண்
டோடு
தகர்ந்திட வுடைத்து

முடங்குகால் ஞிமிறு
தழங்கிசைப் பேட்டொடு
நறுந்தேன்
நுகர்ந்துபண் பயிற்றும்
பொசுட்டலர் கமல
நோன்மலர் அணங்கினுக்
கரங்கம்
நிகர்ந்தநா வகத்துப்
பழமறை கொழிக்கும்
நெடுந்தகைக் கிறுதிவந்
துறுமால்.

4

826 அங்கது முகுந்தன்
றனக்கொரு பகலாம்
அம்முறையாண்டு
நூறெய்தின்
செங்கதிர்ப் பரிதி
மமுங்கவிட் டெறிக்குஞ்
சேயொளி விலைவரம்

பிகந்த
பைங்கதிர்க் கடவுட்
கவுத்துவம் இமைப்பப்
பசுந்துழாய் துயல்வரு
மார்பில்
கொங்கலர் கதுப்பின்
திருவிளை யாடுங்
சூரிசிலும் எய்துவன்
ஒடுக்கம்.

5

827 காயாரோகணம் -
பெயர்க்காரணம்
இருவரு மொருங்கே
யிறவருங் காலை
யெந்தையே யொடுக்கி
யாங்கவர்தம்
உருவமீ தேற்றிக் கோடலாற்
காயா ரோகணப் பெயரதற்

குறுமால்
வருமுறை யிவ்வா
றெண்ணிலா விரிஞ்சர்
மாயவர் காயமேல் தாங்கிக்
கருணையால் அங்கண்
நடம்புரிந் தருளும்
காலமாய்க் காலமுங்
கடந்தோன்

6

828 திருமகள் வழிபாடு
ஆதலாற் சிறந்த திருநகர்
அதனை யடைந்துளோர்
இருமையு மெய்தி
மேதகு துரியங் கடந்தபே
ரின்ப வீட்டினைத்
தலைப்பட வல்லர்
சீதள கமலப்
பொகுட்டணைக் கிழத்தி
செஞ்சடைப் பிரானைவில்

லத்தால்

கோதற வழிபட் டச்சுதன்

தனக்கக் கொழுநனாப்

பெற்றனள் அங்கண்

7

829 வியாழன் வழிபடுதல்

பிறங்கொளி விசும்பிற்

குரவனாம் வியாழப்

பெருந்தகை யாயிடை

யெய்திக்

கறங்கிசை விளரிப்

பாட்டளி யிமிர்ந்து களிமது

வுண்டுகேக் கெறிந்தங்

குறங்குபொ னிதழி

நறுந்தொடை வேணி

யொருவனை யருச்சனை

யாற்றி

அறங்கரை சிறப்பிற்

சேந்தநாத் தழுப்ப வாரண
மொழிகளால் துதிப்பான்.

8

830 பிராமணன் நீயே கடவுளர்

தம்முள் பிஞ்ஞகா

யேனையோர் தம்முள்

பிராமணன் யானே

பிராமணன் றனக்குப்

பிராமணன் கதியுனை

யிகழ்வோன்

பிராமணன் அல்லன்

தன்குல தெய்வம்

விண்டுபின் னொன்றனைத்

தொழுமப்

பிராமணற் கிரண்டும்

பயப்படா நிரையம்

புகுவனென் றுயர்மறை

பேசும்.

9

831 அடியனே

னுன்னடைக்கலம் நீயே
அன்னையு மத்தனும்
குருவும்
துடியிடைப் பதுமை
கேள்வனு மயனுந்
தொடர்வருஞ் சோதியே
செல்வக்
கொடிமிசை யிடபம்
உயர்த்தருள் கருணைக்
குன்றமே அருட்பெருங்
கடலே
படிபுகழ் மறைநூல்
வடித்ததெள் ளமிழ்தே
பகவனே இணையடி
போற்றி

10

832 வியாழன் வரம் பெறல்
என்றெடுத் தேத்தும்

ஆண்டளப் பாணுக்
கெம்பிரா நெதிரெழுந்
தருளி
நன்றுநீ வேட்ட கூறுகென்
றருள வீழ்ந்துவீழ்ந்
திறைஞ்சினன் நவில்வான்
குன்றவில் குழைத்துப்
புரிசைமூன் றிறுப்பக்
குறுநகை முகிழ்த்தருள்
குழகா
நின்திரு வடிக்கீழ்
இடையறாப் பத்தி
நெறியெனக் கருள்செய
வேண்டும்.

11

833 வளங்கெழு வேக வதிநதித்
தென்பால் வயங்குமித்
தீர்த்த நீர்படிந்து

விளங்குமென் வாரத்
துன்னடிச் சேவை
விழைதகப் பெற்றுளோர்
தத்தம்
உளங்கொளும் உறுதிப்
பயனளித் தருளி முத்தியும்
உதவியீண் டென்றும்
இளங்கதிர் முலையோ
டினிதமர்ந் தருளாய்
இவ்வரம் வேண்டுமென்
றிரந்தான்

12

834 இயமன் வழிபாடு
அங்கவை வழங்கிக்
கடவுளர்க் காசான்
ஆம்பெருந் தகைமையும்
நல்கிச்
சங்கவெண் குழையான்

இலிங்கத்தின் மறைந்தான்
தருமன் அங்கெய்தியேத்
தெடுப்ப
புங்கவன் தோன்றித்
தென்திசைக் கிறையாம்
புரவளித் தெமைவணங்
குநர்க்கு
மங்கருந் தண்டம்
இயற்றிலன் றுனக்கு
மாளுமிப் பதமென
விடுத்தான்

13

835 தென்புலத் தவர்க்குச்
செய்கடன் ஆங்குச்
செலுத்திடின் வீடு
பெற்றுய்வார்
மின்பழுத் தன்ன
நெறித்தவார் சடிலம்
வீழென வெரிந்புறங்

கிடப்பப்

பொன்பழுத் தனைய

ஐந்தழல் நாப்பண் புரிதவக்

கொள்கையீர் அனேகர்

அன்புசெய் தங்கண்

பேறுபெற் றுயர்ந்தார்

அத்தல மேன்மையார்

மொழிவார்.

14

ஆகத் திருவிருத்தம் -835

-----

19. சித்தீசப் படலம் (836 - 839)

கொச்சகக்கலிப்பா

836 மருக்காவி வண்டுத

மதுவூற்றும் வாவித்

திருக்காயா ரோகணத்தின்

சீர்மையிது சொற்றாம்

கருக்காயும் மற்றதற்கு
வடகீழ்சார் கண்டோர்
தருக்காத சித்தீசந்
தன்னியல்பு சொல்வாம்

1

837 எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்
கம்பை மாநதி யின்க
ரைபெருங் காதல் கூர்தவம்
ஆற்று மால்வரைக்
கொம்பு மஞ்சளின் காப்ப
ணிந்துமெய் குளிர வாடும்நீர்
மணங்க மழ்ந்தெழுஉப்
பம்பு மஞ்சள்நீர் நதியெ
னப்புடை பரந்து சேறலும்
பாய்பு னற்சடை
எம்பி ரானருள் பொங்கும்
ஓகையி னிலிங்க மாயவ
ணெழுந்து தோன்றினான்

2

838 கூடு கொள்கையால் குலவு
 மஞ்சணீர்க் கூத்த
 னென்றுபேர் கொண்ட
 நாயகன்
 ஆடு தாளிணை சித்தர்
 பற்பலர் அணைந்து
 போற்றிவான் சித்தி
 யெய்தலாற்
 பாடு சான்றசித் தீச
 னாம்பெயர் பார்வி ளங்கும்
 அவ்வண்ணல் சந்நிதி
 மாடு கூவலொன் றுன்னி
 னோர்க்கெலாம் வழங்கு
 சித்திசால் சித்த தீர்த்தமே

3

839 ஒற்றை யாழியங் கொடிஞ்சி
 வையமீ தொளிப ரப்பிவீங்
 கிருள்து மித்தெழுங்

கற்றை வெங்கதிர்க் கடவுள்
நாளினும் கருமு டத்திறல்
காரி நாளினும்
ஏற்று தெண்டிரைச் சித்த
தீர்த்தநீர் எய்தி யாடியவ்
வேந்தல் தாள்தொழும்
கொற்ற வாழ்வினார்க்
கெழுபி றப்புநோய் கோடி
யோசனைக் கப்பு றத்ததே 4
கதிர்க்கடவுள் நாள்- ஞாயிறு.
காரி-சனி.

2

ஆகத் திருவிருத்தம் 839

**20 அரிசாப பயம் தீர்த்த தானப்
படலம் (840 - 863)**

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்

840 புரிமுறுக்குடைந் தவிழ
வாறடிப் புள்மு ரன்றுவாய்
மடுக்கும் இன்னறை
விரிம லர்த்தடம் புடையு
டுத்தசித் தீச மேன்மையின்
விளைவி யம்பினாம்
உரிய மற்றதன் உத்த
ரத்துறும் உவண ஓர்தியாச்
சிரம வைப்பினில்
திரிவி லாவரி சாப
வெம்பயந் தீர்த்த
வானவன் சீர்த்தி கூறுவாம் 1

841 சுராசுரர் கலகம் -மாதவன்
கியாதியைக் கோறல்
செப்பு முன்னைநாள்
அதிதி மைந்தருந் திதியின்
மக்களும் இடைய றாதுபே
ரப்பு மாரிபெய் தெண்ணி

லாண்டுகள் அழுக்க
றுத்துவெஞ் சமரி யற்றுழி
மைப்பு றுத்தகண்
அரம்பை மார்முலை
யுழுத மார்பினார் வலியி
ழத்தலும்
துப்பெ றிந்தபூங் கமல
வாள்விழித் தோன்றல்
எய்திவெம் படைவி
திர்த்தனன்

* அதிதிமைந்தர்- தேவர்.

திதியின் மக்கள்-

அசுரர்.அதிதி, திதி

இருவரும் காசிபரின்

மனைவியர். அழுக்கறுத்து 2

- பொறாமையுற்று.

842 எஞ்சு தானவர் அஞ்சி

ஓட்டெடுத் திருமை

யோசுசெய் பிருசு

மாமுனி

தஞ்ச மாமனைக் கிழத்தி

பூமகள் தாயெ னப்படுங்

கியாதி தன்புடை

வஞ்சம் இன்றிவந்

தடைக்க லம்புக வருந்து

றேன்மினென் றபய

நல்கியப்

பஞ்சின் மெல்லடிப்

பாவை ஆச்சிர மத்தின்

உள்ளுறப் பாது காத்தனள். 3

843 சீற்றம் மிக்கெழச் சேந்த

கண்ணினான் திகிரி

ஓச்சியங் கெய்து மாதவன்

போற்றி வாய்தலின் வைசு

மாமியைப் பொருக்கெனச்

சிரந்துணிந்து வீழ்த்தலும்

ஏற்றேமுந் தகூகூ
ஒலித்திரள் இருசெ
வித்துளை ஏறு மாமுனி
மாற்ற ருந்திறல் யோசு
நீங்கிமுன் மனைவி
பட்டதும் மற்றும்
நோக்கினான்

4

844 மாதவன் பிருசு சாபம்

பெறல்
கண்டு மாழ்கினன் துயரின்
மூழ்கினன் கண்கள்
சேந்தனன் இதழ்து
டித்தனன்
மண்டு வெங்கனற்
பொறிடெ றிப்பவம் மாத
வன்றனை வெகுண்டு
நோக்கினான்
ஒண்ட ளிர்க்கரத் தரிவை

டன்னைமற் றுனக்கு
மாமியைத்தறுக
ணாளனாய்
மிண்டி னாற்கொலை
செய்து வீட்டினாய்
வெய்ய உய்யு மாறெவன். 5

845 எடுத்தி யம்பிய
சைவமேயெவற் றுள்ளும்
உத்தம மென்னில்
யாங்களும்
கடுத்த தும்பிய கண்ட
னாரடிக் கமல மன்றிவே
றறிகி லேமெனில்
தொடுத்து ரைக்குமிச் சத்தி
யத்தினால் துயரு ழந்துநீ
நரக வல்வினை
மடுத்த வெம்பிறப்

பொருப தெய்துக வழுவ 6
பாதகக் குழிசி யாயினாய்.

846 நின்ற னக்கடித் தொண்டு
பூண்டவர் நெறிய
லாப்புறத் தாற்று நூல்வழித்
துன்று தீக்கையுற் றென்றும்
முப்புரஞ் சுட்ட
வெம்பிரான் திருவ
டிப்பிழைத்
தொன்று முன்றுதண்
டேந்தி யீனராய் உலப்பி
லாதவெந் நிரைய மேவுக
மன்ற வங்கவர்க் கண்டு
ளோர்களும் மறலி
யூரினைக் குறுகி
மாய்கவே.

7

847 எவ்வ மேமிகுந் தமோகு

ணம்பயின் நிழிந்த
யோனியின் மீன
மாதியாம்
வெவ்வினைப்பவந்
தோறும் இன்னலே விரவு
வாயென வெய்ய சாபமிட்
டவ்வி யத்தொகை இரிய
நூறுமப் பிருகு
வெள்ளியால் ஆவி
பெற்றெழு
நவ்வி வாள்விழி மனைவி
தன்னொடு நாரி பாகனை 8
வழுத்தி வைகினான்.

848 மாதவன் காஞ்சியில்
சிவபூசை செய்தல்
நிறைமொழித்தவப் பிருகு
ஓதிய சாபம் எய்திநெஞ்
சமுங்கி ஏங்குபு

நறைம லர்த்துழாய்ப்
படலை மார்பினான் நாடி
னானிதன் தீர்வி யாதென்ப
பிறைமு டிச்சடைப் பிரானு
ளன்மனுப் பிரமம் ஐந்துள
யாமு ளேமினிக்
குறையெ மக்கெவன்
என்று தேறினான் கொழிதி
ரைப்புனற் கச்சி
யெய்தினான்

9

849 தூய நீர்ச்சிவ கங்கை
வாவியுள் தோய்ந்தெ
ழுந்தொரு மாவின்
நீழல்வாழ்
நாய னாரடி வழுத்தி
யேகியஞ் ஞாங்கர்
வைகுமாச் சிரமம்

ஒன்றமைத்
தாயி டைசிவ லிங்க
மொன்றுகண் டன்பு கூர்தர
அருச்சித் தேத்தியங்
கேயு மாறருள் பெற்று
மாதவம் இயற்ற லுற்றனன்
வயப்புள் ளுர்தியே 10

850 பூதி மேனியன் நெற்றி
தீட்டுமுப் புண்ட ரத்தினன்
அக்க மாலையன்
சீத வேணியோன் திருவு
ருத்திரஞ் செப்பு நாவினன்
அடகு நீர்கனி
வாத உண்டியன் பிரமம்
ஐவகை மனுக்க ணித்துளக்
கமலம் நள்ளுற
மாது பாகனை இருத்தி
ஐந்தழல் மத்தி நின்றருந்

851 மாதவன் சிவப்பிரசாதம்

பெறல்

இன்ன வாறுபல் லாண்டு

மாதவம் இவனி யற்றுழி

முக்கண் நாயகன்

பொன்னி மாசலப் பூவை

தன்னொடும் புடைமி

டைந்துபல் கணங்கள்

போற்றுறப்

பன்னும் அவ்விலிங் கத்தி

னின்றெழுஉப் பாய்வி

டைப்பரி மேல ணைந்துநீ

நன்னர் வேட்டன கூறு

கென்றலும் நறுந்து

ழாய்மலர்ப் படலை

மோலியான்

852 எட்டு றுப்பினும் ஐந்து
றுப்பினும் இருநி லத்திடை
வீழ்ந்து வீழ்ந்தெழுந்
தட்ட மூர்த்தியாய் போற்றி
என்னையாள் அண்ணலே
யடிபோற்றி என்வினைக்
கட்ட றுத்தவா போற்றி
மாறிலாக் கருணை
வெள்ளமே போற்றி
போற்றியென்
றுட்ட தும்பிய
காதலால்தொழு துருகி
நீர்விழி சொரிய
விள்ளுவான்.

13

853 ஐய நேயுனைச் சரணம்
எய்தினேன் அடிய
னேனினி மற்றொர்
பற்றிலேன்

பொய்யில் கேள்விசால்
பிருகு மாமுனி புகன்ற
சாபநோய்க் கஞ்சி
நொந்துளேன்
உய்யு மாறருள் செய்ய
வேண்டுமென் றுரைத்த
லந்துநின் ரிரப்ப
வெம்பிரான்
மையு லாம்விழிப் பதுமை
கொங்கைதோய் மார்ப
கேளென வாய்ம
லர்ந்தனன்

14

854 கலிநிலைத்துறை
நடுவி கந்திடா நம்மடித்
தொழும்பரால் நாட்டப்
படுவ தொன்றெது
அதவ்வப் பயன்றனைப்

பயந்தே
விடுவ தல்லது பழுதுறா
தின்றுநீ மெலிய
அடுமிச் சாபமும்
அனுபவித் தல்லது
விடாதால்

15

855 தாங்கு கொள்கையின்
உயர்ந்தநம் அடியவர்
தமக்கோர்
தீங்கி னழைத்திடுங்
கொடியரைச் செருப்பதே
கருமம்
ஆங்கும் வல்லிருட்
குழிவிழுந் தழுங்குவர்
அந்தோ
யாங்கண் உய்வரெம்
அடியவர் தமக்கிடர்

856 பெருகும் அன்பினால்

எம்மைநீ வழிபடும்

பேற்றால்

இருமை சால்முனி

சபித்திடும் ஐயிரு பிறப்பும்

திரிபு றாதுல கினுக்குப

காரமாம் தெளிநீ

அருளும் ஐந்தினில்

ஐந்தினில் தண்டமும்

புரிகேம்

857 என்று வாய்மலர்ந்

தருளலும் நெடியவன்

இறைஞ்சி

நன்றும் உய்ந்தனன்

அடியனேன் ஞாலத்தின்

நீயே

சென்று தண்டமும்
அருளும்மற் றியான்பெறச்
செய்யின்
மன்ற இப்பெரும்
பேற்றினும் பேறுமற்
றுளதோ

182

858 இன்னும் ஓர்வரம்
வேண்டுவல் எளியனேற்
குன்பால்
மன்னும் மேதகும்
உழுவலன் பருள்மதி
வள்ளால்
பன்னும் இவ்வரி
சாபவெம் பயந்தவிர்
இலிங்கந்
தன்னில் என்றும்நீ
அமர்ந்தருள் என்றலும்

தலைவன்.

19

859 வேட்ட யாவையும்
வழங்கினன் உவகைமீ
தூர்ந்து
பாட்ட ளிக்குலம்
விருந்தயர் பசுந்துழாய்
மார்பன்
தோட்ட லர்க்கரங்
குவித்தெதிர் நிற்பமுச்
சுடராம்
நாட்டம் மூன்றுடை
நாயகன் இலிங்கத்தின்
மறைந்தான்

20

860 ஞானேசம் முதலிய
கோவில்
அனைய சூழலின்
குணாதுமுக் காலமும்

அறிவான்
முனிவர் சிறிசிலர்
எய்திமுன் இலிங்கமொன்
றிருத்தி
இனிய பூசனை இயற்றிட
அவர்க்கது ஈந்தார்
கனியும் அன்பருக்
கருளுமுக் காலனா னேசம் 21

861 மதங்கேசம், அபிராமேசம்.
விதந்த மற்றிதன் வடக்கது
வெம்புலன் அடங்க
மதங்க மாமுனி
அருச்சனை புரிமதங்
கேசம்
அதன்கு டக்கபி ராமேசம்
அச்சுதன் குறளாய்ச்
சிதைந்து மாவலி
தபத்தெற வழுத்திய

862 ஐராவதேசம்

அத்த ளிக்குட பாலதன்

றிமையவர் கடைபோ

தத்தி மேலெழும்

வெண்கரி அருச்சனை

ஆற்றி

அத்தி கட்கர சாகிவிண்

ணரசினைத் தாங்க

அத்த னாரருள் பெறுமயி

ராவதேச் சரமால்

863 துவற்று தேத்துளி

துறுமலர்ப் பொதும்பர்கூழ்

கிடந்த

இவற்றுள் ஒன்றனில்

எந்தைதாள் வழிபடப்

பெற்றோர்

கவற்றும் வல்வினைப்
பிறவிவித் தாயகா மாதி
அவற்றின் நீங்குபு
மழுவலான் அடியினை
சேர்வார்.

24

ஆகத் திருவிருத்தம் 863

-----

21. இட்ட சித்தீசப் படலம் (864 - 888)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.
864 திகழரி சாபந் தீர்த்த திருநகர்
முதல்வா னாடர்
புகழயி ராவதீசப்
பொன்மதில் வரைபீ றாக
நிகழ்தரு தளிகள் சொற்றாம்

நிறையயி ராவ தீசத்
திகழ்தருந் தென்சா ரிட்ட
சித்தீசத் துண்மை
சொல்வாம்

1

865 தொழுதகு பெருமை சான்ற
சுக்கிரனங்க ணெய்திக்
கெழுதகு பூசை யாற்றிக்
கிடைத்தனன் சித்தி
யெல்லாம்]

முழுதருள் பெற்ற
வன்னோன் மொழிவழித்
ததீசி யெய்தி
வழிபடு முறையி னேத்தி
வச்சிர யாக்கை பெற்றான்

2

866 உதீசி நாகங் கோட்டி
முப்புர மொறுத்த வயிரா
வதீச னுக்கணி யதென்பால்
வைகிய வுணர்வுக் கெட்டா

அதீதனை வழுத்தி யந்நாள்
வச்சிர யக்கை பெற்ற
தசீசியின் செயல்வி ரித்துச்
சாற்ருவன் முனிவீர்
கேண்மின்.

உதீசி - வடக்குத் திசை.
நாகம் -மலை. இங்கு
மேருமலை.

கோட்டி- வளைத்து; ததீசி
முனிவர் செய்கை

3

867 பிருகுவின் மறபிற்
றோன்றும் பிறங்கு சீர்த்ததீசி
மேலோன்
அருவிமா மதமால்
யானைக் குபனெனு மரசன்
றன்னோ
டொருவருங் கேண்மை

யெய்தி யளவளா யுறையுங்
காலை

யிருவரு மொருநாட் கூடி
நகுபொழு தினைய
சொல்வார்.

4

868 விப்பிரர் கொல்லோ வன்றி
வேந்தரோ பெரியர்
என்னும்

அப்பொழு தந்தணாலர்
அரசரிற் சிறந்தோ ரென்னச்
செப்பினன் ததீசி மன்னன்
மன்னரே சிறந்தார் என்றான்
இப்பரி சிருவருக்கும்
எழுந்தது வயிரப் பூசல்
விப்பிரர்அந்தணர். வயிரம்
= மனக்காழ்ப்பு.

5

869 அழலென முனிவன் சீறி

யடித்தனன் அடித்த லோடும்
மழலைவண் டிமிரும்
தாரான் வச்சிரம் சுழற்றி
வீசிப்

பழமறை முனிவன் ஆக்கை
இருதுணி படுப்ப
அன்னோன்

கிழமைகூர் வெள்ளி
தன்னை நினைந்துகீழ்
நிலத்து வீழ்ந்தான்.

6

870 சுக்கிரன் உபதேசம்

சுக்கிரன் உணர்ந்து போந்து
துணியுடல் பொருத்திக்
கூட்டி

அக்கணத் த்முப்பித் தேற்றி
அறைகுவான் முனிவ
கேண்மோ

நக்கலர் கமல வாவிக்

காஞ்சியின் நணுகி
அன்பான்
முக்கணற் றொழுதி
யாண்டுங் கொலையுறா
முதன்மை கோடி.

7

871 இழைமணி மாடக் காஞ்சி
இட்டசித் தீச வைப்பின்
மழைதவழ் மிடற்ருப்
புத்தேள் மலரடி வழுத்திப்
பெற்றேளன்
விழைதகு மிருத சஞ்சீ
வினியிது வதந்தென்
பாங்கர்த்
தழைபுகழ் இட்ட சித்தி
தரும்புனல் தடமொன்
றுண்டால்

8

872 அத்தடம் படிந்தோர்

நம்பால் ஆரருள் சுரக்கும்
நசன்
பத்தியால் அதனைக்
கண்டோர் தீண்டினோர்
பருகலுற்றோர்
புத்தியோ டாடப் பெற்றோர்
அறம்பொருல் இன்பம்
வீடாம்
சித்திகள் பெறுவார்
என்றால் அதன்புகழ்
செப்பற் பாற்றோ

9

873 எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
மல்லல் நீரரி வாரம்
மூழ்கிடின மகவி லான்மக
வீன்றிடும்
இல்லம் இல்லவன் மனைவி

யெய்துவா னாயு ளில்லவ
ன்துறும்
கல்வி யில்லவன் கல்வி
யெய்துவன் கண்ணி
லான்விழி பெறுகுவன்
செல்வ மில்லவன் செல்வம்
மேவுவ னரசி லானர
செய்துமால்
அரிவாரம்- ஞாயிற்றுக்
கிழமை.

10

874 அலகை பூதம தாதி
அலைக்க நின்றவ
ரிரவிநாள்
குலவு மத்தட மாடி
னங்கவை கோடி யோசனை
பின்னிடும்
கலிகெ முந்துயர் குட்ட
வெம்பிணி முயல கன்பெரு

நோயெலாம்
விலகி நீங்குமந் நீர்படிந்திடு
மக்க ணத்திது மெய்மையே 11

875 காத ளாவிய குழைகி
ழித்துவி டங்க னிந்து
குமிழ்ம்மிசை
மோது மையரி வாட்ட
டங்கண் முகிழ்த்த
கொங்கை நுணங்கிடை
மாத ராயினும் மைந்த
ராயினும் வந்த பூம்புனல்
ஆடினோர்
யாதி யாது விரும்பி
னாலுமவ் விட்ட சித்தி
யளிக்குமால்

12

876 முந்து கந்தனில் வாணி
தன்னோடுமுளரி

மெல்லணை நான்முகன்
வந்து மேதகும் இட்ட சித்தி
மலர்த்த டந்தனி லாடிநன்
றுந்து சத்திய லோக
வாழ்க்கை படைதி
டுந்தொழி லோடுற
இந்து சேகர னருள்கி
டைத்தனன் எறுழ்வ லித்தவ
முனிவனே

13

877 ஏயும் நற்றிரே தாயு
கத்தினென் றூழ்ப டிந்து
மறைத்தனு
வாயி ரங்கதி ராண்டு
தன்றினத் தத்த டம்படிந்
தோர்க்கரன்
மேய சித்திகள் விரைவின்
நல்கவும் விருச்சி கத்தினந்

நாளுறின்

வாயு மப்பயன் மிகவி

ரைந்து வழங்க வும்வர்

மெய்தினான்

14

878 துவாப ரத்தரி பூவின்

மாதொடு தோன்றி யத்தட

மாடினான்

தவாது பல்லுயிர் காக்கும்

வாழ்வொடு மால்ப

தந்தனைப் பெற்றனன்

உவாம திக்கலை யான

னாம்பிகை கலியு கத்திலந்

நீர்படிந்

தவாநி றைந்தருள் கம்ப

நாயகர் பாதி மேனி

யடைந்தனள்.

15

879 இவர்கள் நால்வரும் நான்கு

கங்களுளுக் கிறைவ
ராயினர் மற்றுமிச்
சிவமு றும்புனல் ஆடி
முந்தின கரனி ழந்தபல்
லெய்தினான்
தவள மாமதி முயல
கப்பிணி சாடி னன்பக
னென்பவன்
துவளு மாறுயர் வீர
பத்திரன் தொட்ட வால்விழி
பெற்றனன்.

16

880 வடதி சைக்கிறை வரைம
டக்கொடி வடிவு நோக்கி
இழந்தகண்
ணுடன ரற்கொரு நட்பு
மெய்தின னோது துச்சரு
மேளனும்
உடல்க ணைக்கருவிழியு

ருப்பசி யுகள் கொன்கை
மணந்தனன்
மிடல்கொள் கண்ணன்
அளித்த சாம்பனுங் குட்ட
வெம்பிணி நீங்கினான். 17

881 நிததம் மன்னிய நளன
யோத்தி யிராமன் நீள்புகழ்ப்
பாண்டவர்
மடனி லிங்கியவர் முத்தி
றத்தரும் மருவ லாரை
யழித்துவென்
றிடனி ழந்திடு மிறைமை
யெய்தின ரிரியு மைம்புல
வாழ்க்கையோய்
தடவு மென்மலர் இட்ட
சித்தி தருந்த டம்படி
பேற்றினால். 18

882 அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
தோற்றமார் வடாது
வெந்நோய் துமித்திடுந்
தரும தீர்த்தம்
போற்றருங் குணாது
விண்ணோர் புகழ்தரும்
அருத்த தீர்த்தம்
கூற்றுருந் தெனாது மாறாக்
குரைபுனர் காம தீர்த்தம்
சாற்றிய குடாது முத்தித்
தீர்த்தமத் தடத்து னோங்கும். 19

883 நாற்பயன் உதவுந் தீர்த்தம்
நான்குடை இனைய தீர்த்தம்
ஏற்புறத் திங்கள் தோறுஞ்
சிறந்ததே யெனினும் சால
மேற்படும் இஅபம் சும்பம்
விருச்சிகம் கடகந் தன்னில்

பாற்படும் அவற்றின்
மேலாம் கார்த்திகைப் பானு
வாரம்

20

884 பானுநால் விடியற் போதின்
அத்தடம் படிந்தோர் யாவ
ரேனுமங் கவர்கள் எய்தும்
பேறெவர் இயம்பற் பாலார்
தானம்நீ ராடல் ஓமம்
கணித்தலத் தடவுக் கஞ்சத்
தேனலர் இட்ட சித்தி
தீர்த்தத்தொன் றனந்த
மாமால்

21

885 ஆதலின் அங்கண் மூழ்கி
அருங்கொலை யுறாத
மேன்மை
தீதறப் பெறுகென் றோதி
மிருதசஞ் சீவி னிப்பேர்

மேதகு மனுவும் நல்கிச்
சுக்கிரன் விடுப்பப் போந்து
கோதிலா முனிவன் ஓகை
கூர்ந்துகாஞ் சியினைச்
சேர்ந்தான்

22

886 ததீசி முனிவர் வச்சிர
யாக்கை பெறுதல்
சேர்ந்தவ னிட்ட சித்தி
த்திர்த்தநீர்ப் டிந்து கண்ணீர்
வார்ந்திட இட்ட சித்தி
வரதனை யருச்சித் தன்பு
கூர்ந்த சின்னட் பின்னர்க்
குழப்பிறை மோலி தோன்றி
ஈந்தனன் வயிர யாக்கை
யினிவருங் கொலையெய்
தாமே

23

887 அவ்வகை வரங்க

ளெல்லாம் அண்ணல்பாற்
பெற்றரு மீண்டு
மெய்வகைத் ததீசி யெய்தி
வேத்தவை வேந்தன்
சென்னி
எவமில் இடத்தாள் ஓச்சி
யுதைத்தனன் இவனுக்
கென்று
தெவ்வெனச் சமரின் ஏற்ற
மாயனைச் செயிர்த்து
வென்றான் 4

24

888 இடனுடைப் புரிசை சுற்றும்
இட்டசித் தீச வைப்பில்
குடதிசை முகமா வைகுங்
குழகனை வழிபட் டின்னும்
நடலைதீர்ந் திட்ட சித்தி
நண்ணினார் எண்ணி

லாதார்

புடவியில் அதன்றன் நீர்மை 25
யாவரே புகலும் நீரார்.

ஆகத் திருவிருத்தம் 888

---

22. கச்சபேசப் படலம் (889-901)

889 கலிநிலைத் துறை

ஓடரிக் கண்ணியார்

ஆடலும் பாடலும் ஓவுறாச்

சேடமை யுட்டசித் தீசமேன்

மையிது செப்பினாம்

ஆடமைத் தோளியோர்

பாகர்வாழ் அன்னதன்

தென்புடைத்

தோடவிழ் சோலைசூழ்

கச்சபே சத்தியல்

சொல்லுவாம்

1

890 பெருமான் உலகைப்

படைத்தல்

ஐவகைப் பூதம்மால்

அயன்முத லாயபல்

சராசரம்

எவ்வகை யுள்லவும் ஈறுச்ய்

திமயமா மயிலொடும்

அவிர வாட்டயர்ந்

தங்கவை மீளவும்

ஆக்குவான்

தெவ்வடு குறுநகைக்

சிற்பரன் திருவுளஞ்

செய்தனன்

2

891 உலகெல மழிவுருங்

காலையுந் தன்னுடைக்

காவலிற்

குலவுசீர்க் காஞ்சியிற்

சோதிலிங்க கத்துருக்

கொண்டெழுந்

திலகுதன் சத்தியான்

முன்புபோல் யாவையும்

நல்கினான்

அலகிலா நாமரு பங்களும் 3

ஆக்கினான் அண்ணலே

892 பிரமன் வழிபட்டது

போற்றுசீர் அவ்விலிங்

கத்தினைப் போற்றினோர்

யாவரும்

மாற்றரும் வீடுபே

றெய்துவர் நான்முகன்

வாணியோ

டாற்றலான் ஆயிடை

மாதவம் ஆற்றியவ்

வங்கணன்

ஊற்றமார் அருளினால்

படைத்திடுந் தலைமைபெற்

றோங்கினான்

4

893 திருமால் ஆமையாய்

வழிபட்டது

முன்னொரு பிர்மகற்

பத்திடை நாரணன் மூரிநீர்

மன்னுமந் தரமலை

யாமையாய்த் தாங்கிவார்

கடல்கடைந்

தின்னமு தஞ்சுரர்க் கீந்தபின்

வெஞ்செருக் கெய்தியாங்

கன்னமுந் நீர்முழு

துழக்கினான் உலகெலா

மஞ்சவே

5

894 அச்சம்நீத் தாருயிர்

உய்வகை அருள்சுரந்
தாங்குநீஇயிக்
கச்சபத் தின்னுயிர்
செற்றதன் ஓட்டினைக்
கதுமென
நச்சிய வெண்டலை
மாலிகை நடுவுறக்
கொண்டனன்
பச்சிளங் கிள்ளைபால்
வீற்றிருந் தருளிய
பண்ணவன்

6

895 இப்பெரும் பிழைதவிர்ந்
துய்யுமா நாரனன்
எம்பிரான்
வைப்பெனுங் காஞ்சியிற்
சோதிலிங் கத்தினை
வழிபடூஉ
மெய்ப்படு மன்பினா

லிரந்திரந் தேத்தலும்
விடைமிசைத்
துப்புறழ் செஞ்சடைத்
தோன்றல் அங்கவனெதிர்
தோன்றினான்.

7

896 காண்டலுங் கண்கணீர்
வார்தரக் கரையறு காதலின்
பூண்டபே ரன்பினால்
வீழ்ந்துவீழ்ந் திறஞ்சினன்
போற்றினான்
ஆண்டகாயாருயிர்த்
தலைவனே அங்கணா
அடியனேன்
வேண்டுவ யாவையும்
தந்தருள் என்றெதிர்
வேண்டினான்.

8

897 மழுவலா னுணையடிப்
பொதுவறு பத்தியும்

மால்பதத்
தழிவிலா இறைமையும்
அவ்விலிங் கந்தனக்
கன்றுதொட்
டொழிவருங் கச்சபே
சத்திரு நாமமும் உம்பரார்
தொழுதெழ வாங்கரன்
உமையொடும் இனிதமர்
தோற்றமும்

9

898 அத்தலந் திகழவி முத்தமாந்
தலத்தனும் அதிகமா
வைத்திடுந் தலைமையும்
வரமெனக் கொண்டனன்
வள்ளலும்
சித்தம்நீ டுவகையின்
அங்கவை முழுவதுந்
தேத்துழாய்ப்
பத்தனுக் கருள்புரிந்

தாயிடை மறைந்தனன்
பரையொடும்

10

899 அன்றுதொட் டென்றுமக்
காஞ்சியின் நீங்கலா
தமர்ந்திடுங்
கொன்றைவார்
சடையனைக் கச்சபே
சன்றனைக் கும்பிடச்
சென்றவர் கண்டவர்
கருதினர் யாவரும் தீதுதீர்ந்
தொன்றியொன் றாநிலை
மாறிலா முத்திபெற்
றுய்வரே

11

900 துர்க்கை முதலியோர்
வழிபாடு
துர்க்கையுஞ் சாத்தனும்
இரவியும் வரவத்
தோன்றலும்

நற்கரி முகனுடன் ஐவருங்
கச்சப நாயகன்
பொற்கம லப்பதம் பூசனை
யாற்றியங் குடனமர்ந்
தொற்கமில் கணங்களோ
டப்புரிக் காவல்பூண்
டுறுவரால்

12

901 சத்தியமொழி விநாயகர்
சிறப்பு
அந்தணீர்கச்சபே சக்குட
வைப்பினில் ஆயிதழ்க்
கந்தமா மலர்மிசைச்
செல்விதன் கணவனார்
போற்றிசெய்
துய்ந்தசத் தியமொழி
விநாயகன் உளனவற்
போற்றினார்

எந்தவூ றுந்தவிர்ந்
திம்மையே வேட்டவை
யெய்துவார்

13

ஆகத் திருவிருத்தம்- 901 -----

23. சகோதர தீர்த்தப் படலம் (902-911)

902 எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
வெள்ளிக்குப் பாயம்
போர்த்தெனப் பொதிந்த
வெண்டிரு நீற்றொளிக்
கதிர்கள்
அள்ளிக்கொள் வையை
மேனியீர் கச்ச பாலயம்
அறைந்தனம் மலநோய்
தள்ளிப்பே றுதவும்

அத்தலக் குடபால் சகோதர
தீர்த்தநீர்க் கரையில்
புள்ளித்தோ லாடை
புனைந்தநம் பெருமான்
பொலிவுறும் இருக்கைகள்
மொழிவாம்
குப்பாயம் - சட்டை.

1

903 மாண்ட கன்னீச வரலாறு
மன்னுமெய்க் கிளவிக்
கரிமுகன் தென்பால்
மாண்டகன் னீசனை
வழுத்திக்
கன்னியோர் பாகன்
அருளினான் மாண்ட
கன்னிமா முனிவரன்
என்பான்
மின்னிடைக் கடவுள்
மடந்தையர் ஐவர் வீங்கிள

வனமுலை திளைத்துப்
பொன்னுல கிடத்தின்
நுகர்பெரும் போகம்
புவிமிசை இருந்தவா
நுகர்ந்தான்

*மெய்க்கிளவிக் கரிமுகன் -
சத்திய மொழி விநாயகர்.
மாண்ட கன்னி - அழகிய
காதை உடையவன்.

2

904 மதமலம் அறுக்குஞ்
சகோதரத் தடநீர்
வரைப்பிடை வளாகம்
ஒன்றியற்றி
அதனிடையினிது வீற்றிருந்
தரம்பை யந்நலார்
இளமுலைப் போகஞ்
சதமகன் சமழ்ப்ப
நுகர்ந்தனன் நெடுநாள்

கடைமுறை முத்தியிற்
சார்ந்தான்
சிதரரித் தடங்கண்
ஐயரம்பை யர்தந்
தீர்த்தமென் றுரைப்பதத்
தடமே

3

905 வரிவிழி சேப்பக் குடமுலை
மதர்ப்ப வால்வளை கறங்க
வண்டிமிருந்
தெரிமலர்க் கூழைத்
தையலார் குடையுந்
தெண்புனல் தடமதன்
குலைமேல்
எரியலர் குடங்கை
மாண்டகன் னீசன் இனிதமர்
இருக்கையின் குடசார்
அரிலறுந் தருள்வன்

னீசமொன் றுண்டால்
அதுவருங் காரணங்
கேண்மின்

4

906 வன்னீச வரலாறு

முதழற் கடவுள் தன்னுடன்
பிறந்த முன்னவர்
மும்மையர் உள்ளார்
பேதுறா மதுகை மூவரும்
விண்ணோர் பெறுமவி
சுமக்கலாற் றாது
மேதகும் ஆவி இறந்தனர்
அதனை விரிதழற்
பண்ணவன் நோக்கி
யாதினிப் புரிவல்
எனக்குமில் விடும்பை
யெய்துமே யென்றுள
மழுங்கி 5

5

907 மகோத்தி யனைய ஐயரம்

பையர்தம் வாவியி
னுள்ளுறக் கரந்து
சகோதரர் தம்மை
இழந்தவன் றனக்குச்
சகோதரம் நீதடம் புனலே
உகாதெனைப் புரத்தி
யென்றுரைத் தங்கண்
உறைந்தனன் அன்றுதொட்
டளிகள்
முகேரெனப் பாயும்
மலர்த்தடம் அதற்கு
மொழிபெயர் சகோதர
தீர்த்தம்.

மகோத்தி - பெரிய கடல். 6

908 எரிதழற் புத்தேள்
அன்னணம் உறைய
இமையவர் எங்கணுந்
துருவிப்

பெரிதிளைப் பெய்தி
யாண்டுவந் துறலும்
பெருந்தடத் துறையுமீன்
அவர்க்குத்
தெரிதர வியம்பிற்
றாகவெங் கனலோன்
செயிர்த்தடைக் கலம்புகுந்
தேனைப்
பரிவுறக் காட்டிக்
கொடுத்தநீர் தூண்டிற்
படுகொலை யுறுகெனச்
சபித்து
* மீன்கள் அக்கினி
தேவனைத் தங்களுக்குக்
காட்டினமையால் தேவர்கள்
அவற்றிற்கு
இமையாநாட்டம்
அளித்தனர் என்ப.

909 மின்னென வெளிக்கொண்
டிரந்துநின் றழைக்கும்
விண்ணவர் தங்களை
நோக்கி
முன்னுறப் போமின்
வருவெலன் றியம்பி
முளரிநீர்த் தடமதன்
கரையின்
மன்னுவன் னீச வள்ளலை
யிருத்தி மரபுளி யருச்சனை
யாற்றி
அன்னவன் அருளாற்
பெற்றனன் இமையோர்
அவியெலாஞ் சுமந்திடு
மாற்றல்

8

910 தமையன்மார் மூவர்
சுமக்கலாற் றாது தளர்வுறும்

அவியெலாந் தானே
கமையுறப் பொருக்கும்
மதுகைபெற் றிமையோர்
குழாத்தினுட் கலந்தனன்
கனலோன்

இமையவில் வாங்கிப்
புரிசைமுன் றிருத்த
யெந்தைவன் னீசனை
யண்மி

அமைவரும் அன்பால்வழி
படப்பெற்றோர் அருந்திறல்
எய்திவீ டடைவார்.

9

911 சவுனகேச வரலாறு
விளம்புவன் னீசந்
தனக்குமேற் பாங்கர்
விழைதகுஞ் செளனகேச்
சரத்திற்
களங்கனி விளர்ப்ப

விடங்கிடந் திமைக்கும்
கறைமிடற் றடிகளை
யிருத்தி
வளம்பயில் காதற் சவுனக
முனிவன் மரபுளி
யருச்சனை யாற்றி
உளம்பயில் மலநோய்
தவிர்ந்துபே ரின்ப வீடுபே
றுற்றதவ் வரைப்பு. 10

ஆகத் திருவிருத்தம் -911

காஞ்சிப்புராணம்

24. சுரகரேசப் படலம் (912-956)

912 எண்சீர்க் கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
தாண்டவ மாடுதல் வல்ல

பெம்மான் தங்குஞ் சகோதர
தீர்த்தப் பாங்கர்
மாண்ட கன்னீ சம்வன்
னீசம் விண்ணும் மண்ணும்
புகழுஞ் சவுன கேசம்
ஈண்டு விளங்க எடுத்து
ரைத்தாம் எம்மையும்
நல்கிடுஞ் சவுன கேசத்
தாண்டகை வைப்பின்
வடக்கண் மேவும் அண்ணற்
சுரகரம் பன்னு கிற்பாம். 1

913 மந்தரமலைச் சிறப்பு
கலிவிருத்தம்
சுந்த ரத்திரு மால்முதற்
சூழ்சுடர்
அந்த தரத்தவர்க் காரமு
தீந்தது
சுந்த ரத்து முனிக்கணம்

யோசுசெய்

மந்த ரப்பெயர் மால்வரை

உண்டரோ

2

914 சுற்றும் யாளி முழைதொறுந்

துஞ்சுவ

வெற்றி மத்தென வேலை

கடைந்தநாள்

அற்றம் நீக்கும் அமுதம்

இடையிடைப்

பற்றி நின்றிடும் பான்மை

நிகர்க்குமால்

3

915 வஞ்சிக் கப்படு தானவர்

வாரியின்

விஞ்சத் தீஞ்சுதை வேறு

கடைந்தெய்தத்

தஞ்சத் தற்பெயர்ப் பானகழ்

தன்மையி

னஞ்சப் புற்றங் ககழ்வ

குடாவடி.

4

916 துன்னு தானவர் சூழுஞ்
செயலறிந்
தன்ன குன்றம் பெயர்ப்பரி
தாகமா
மன்னு மார்பினன்
பள்ளிகொள் மாட்சியின்
மின்னு நீல்முகில் மீமிசைத்
துஞ்சுமால்

5

917 திரிபு
செல்லி யங்குழல்
வண்டிமிர் தேக்கடி
வல்லி யங்குழ வாட்கண்
படுப்புவ
அல்லி யங்குழ லார்வெறி
யாடிய
பல்லி யங்கு லாற்பனித்
தஞ்சுமால்

918 இரண்டடிப் பாடக மடக்கு
 காம ரம்பு கனற்றம ரம்பரர்
 காம ரம்பு கனற்றம ரம்பரர்
 ஏம மல்கி யிருந்துணர்
 கான்றரு
 ஏம மல்கி யிருந்துணர்
 கான்றரும்

7

919 வண்ட லம்படர் மாவரை
 யாரமை
 வண்ட லம்படர் மாவரை
 யாரமை
 பிண்டி யைவன நாறிய
 வில்லமுன்
 பிண்டி யைவன நாறிய
 வில்லமும்

8

920 வான ரம்பைய ராவிற்

பயந்துதாய்

வான ரம்பைய ராவிற்

பயந்துதாய்

தானி ரப்பவி யக்கணத்

துண்டிசை

தானி ரப்பவி யக்கணந்

9

துஞ்சுமே

921 சித்திரகவி - முரசுபந்தம்

ஒவ்வோரடி ஒவ்வொரு

வரியாக நான்கடியும் எழுதி

மேலிரண்டு வரியும் தம்முட்

கோழுத்திரியாகவும் ,

கீழிரண்டு வரியும் தம்முட்

கோழுத்திரிகையாகவும்,

சிறுவார் போர்க்கப்பட்டு

மேல்வரி யிரண்டாம்

வரியினும் மூன்றாம்

வரியினும் நான்காம்

வரியினும் கீழுற்று மீண்டு
மேல் நோக்கவும், கீழ்வரி
அவ்வாறே மேலுற்று
மீண்டு கீழ்நோக்கவும்
பெருவார் போக்கப்பட்டு
இந்த வார் நான்கும் நான்கு
வரியாக வருவது.

வஞ்சி விருத்தம்
தான மாந்தரு மஞ்சர்
வான மாந்தரு மஞ்சரி
தான மாந்தரு மஞ்சரி
வான மாந்தரு மஞ்சரி

10

921 தகர விகற்பத்தான் வந்த

மடக்கு

கலிவிருத்தம்

தத்தை தித்தித்த தோதிதை

தாதுதேத்

தொத்து தித்துத் திதித்ததத்
தித்துதாத்
துத்தித் தேத்த தீதுதை
தீத்தத்தத்
தொத்த தாது ததைத்துத்
துதித்ததே

11

922 கோமூத்திரி

இரண்டிரண்டு வரியாக
ஒருசெய்யுள் எழுதப்பட்டு
மேலுங் கீழும்
ஒன்றிடையிட்டு
வாசித்தாலும்
அச்செய்யுளே வருவது.
வான ளாவின வார்கனி
யாவிரை
கான றாவிள வார்கடி
யாவரை
தேன லம்பின தீங்கட

மாருமான்

தான வம்பன றாங்கெட

ஆருமால்

12

923 கூட சதுக்கம்

ஈற்றடி யெழுத்துக்கள்

ஏனை மூன்றடியுள்ளும்

கரந்து நிற்க வருவது

கந்த மல்கிய காவிற்

குலாய்க்கமழ்ந்

தந்தி மானு மவிர்தளிர்க்

கொக்குதிர்

செந்து வர்க்கனி தித்திக்கு

மாசினி

மந்தி மாந்தி மகிழ்ந்து

குதிக்குமால்

13

924 மாத்திரைச் சுருக்கம்

ஒருபொருள் பயக்கும்

ஒருசொல்
ஒருமாத்திரையைக்
குறைப்ப வேறுபொருள்
பயக்குஞ் சொல்லாய்
வருவது.

விடியற் காலத்தோர்
மாத்திரை வீந்ததும்
மடியும் நஞ்சொன்று
மாய்ந்ததும் ஒன்றுமாய்
அந்தியிற் கானவர்
தங்களொன்
றொடியு நீளறை யார்ப்பொ
டுலம்புமால்

14

925 மாத்திரை வருத்தனை
ஒருபொருள் பயக்கும்
ஒருசொல் ஒருமாத்திரை
பெற்று வேறு சொல்லாய்
வேறு பொருள் பயந்து

நிற்பது.

அளபொன் றேறிய
வண்டதி ரார்ப்பினால்
அளபொன் றேறிய
மண்ணதிர்ந் துக்கன
அளபொன் றேறிய பாட்டல
ரீர்ஞ்சுனை
அளபொன் றேறழ
கூடலைந் தாடுமால்

15

926 எழுத்து வருத்தனை
ஒருபொருள் பயப்பதோர்
சொல் கூறி யதனில்
ஒவ்வொரெழுத்து நீக்க
வெவ்வேறு பொருள்
பயப்பது.
காந்தள் போல்வன காமுகர்
வீழ்வன

போந்து சேர்ப்பார்கள்
பூக்குறி வைப்பன
சாந்தம் நாறிய சரலின்
நாரிமார்
ஏந்து சீரெழிற் கைதகை
கேதகை.

16

927 உபய நாக பந்தம்
இரண்டு பாம்பு தம்முள்
இணைவனவாக உபதேச
முறையான் வரைந்தவற்று
ளிரண்டு
கவியெழுதப்பட்டுச்
சந்திகளினின்ற எழுத்தே
மற்றையிடங்களினும்
உறுப்பாய் நிற்க வருவது.
ஆம்ப னீண்மருப் பாரமு
மாசறு

காம்பு மாண வுகுங்கதிர்
முத்தமும்
பூம்ப சும்பொழி நீடும்
புரையிரு
ளோம்பிப் பப்பொளி
மேவுமுட் டாதரோ

17

928 செம்பொ னன்சுனை

சேர்முகை நீலமா
வம்பு நீடு மருங்களி
யாரவின்

கொம்பு பூமலி பொன்னவிர்
குன்றத்தூர்
பம்பு சேணதி பாமருட்
டாருமே

18

929 சுழிகுளம்

ஒரு செய்யுள் எவ்வெட்
டெழுத்தாக நான்குவரி
யெழுதப்பட்டு மேனின்று

கீழிழிந்தும் கீழ்நின்று
மேலேறியும் புற நின்று
வந்துண் முடிய அவ்வரி
நான்குமே யாகி யச்
செய்யுள் வருவது
வஞ்சித்துறை
மதிபகவே யான்ற
தினைமனிமா வாவன்
பமர்துறுசே வாயா
கனிதுவன்று மாவே

19

930 சருப்பதோ பத்திரம்
நிரையாக அறுபத்து
நான்கறை கீறி
எவ்வெட்டெழுத்தால்
ஒவ்வோரடியாகத் தொடுத்த
நான்கடியுமேனின்று
கீழிழியவுங், கீழ்நின்று

மேலேறவும் எழுதப்பட்டு
மேனின்று கீழிழியவும்
கீழ்நின்று மேலேறவும்
முத்தொடங்கி
யிறுதியாகவும் இறுதி
தொடங்கி முதலாகவும்
மாலைமாற்றாக நான்கு
முகத்திலும் வாசித்தாலும்
அச்செய்யுளே வருவது.
கலிவிருத்தம்
வீயா வாமா மாவா யாவீ
யாவா யாரா ராயா வாயா
வாயா டேமா மாடே யாவா 20
மாரா மாதோ தோமா ராமா

931 மாலை மாற்று

ஒரு செய்யுளை ஈற்றடியை
முதலாகக் கொண்டு
வாசிப்பினும் அச்செய்யுளே

வருவது.

தேடா வாழை மாவீ டாதே

தேனா ராமா வாழா யாதே

தேயா ழாவா மாரா னாதே

தேடா வீமா ழைவா டாதே 21

932 காதை கரப்பு

ஒருசெய்யுள் முடிய

எழுதப்பட்டதனீற்று

மொழியின் முதலெழுத்துத்

தொடங்கி

ஒவ்வோரெழுத்து

இடையிட்டு வாசிக்கப்

பிறிதொரு செய்யுள்

போதுவது.

கலிவிருத்தம்

இனநீடிய யானைவி லாரு

லாவ

வனமோடிட மாதவி யாரு
நாவி

புனமோடிட மாதவி

லாருண் மன்னி

யனல்வாயவி யாருவ கன்றி

மாதோ. 22

22

934 காதை கரப்பிற் கரந்தது /

வஞ்சித்துறை

கருவி வானனி

மருவி யாடின

விருவி மாடின

வருவி யாடின

23

934 திரிபங்கி

ஒருசெய்யுளாய்

உறுப்பமைந்து ஒருபொருள்

பயப்பதனை மூன்றாகப்

பிரித்து எழுத வெவ்வேறு

செய்யுளாய்த் தனித்தனியே
பொருள் பயந்து
தொடையும் கிரியையும்
தனித்தனியே காண
வருவது.

காப்பியக் கலித்துறை
சந்தனமார் தடஞ்சார
லெலாந்தனி வானளவுங்
கொந்துலர்வீ நெடுங்காவி
னெலாங்குனி மாந்தருவி
னந்தியதேன் படுஞ்சூழ
லெலாநனி மாந்தர்விழை
கந்தநிலாங் கடந்ததாழ்கரி
போங்கனி வீழ்ந்தழியும்

மேலைச் செய்யுளிற் பிரிந்த
செய்யுள்கள்
கலிவிருத்தம்

1. சந்தன மார்
கொந்தலர் வீ
நந்திய தேன்
கந்தநி லாம்.

2. தடஞ்சா ரலெலாம்
நெடுங்கா வினெலாம்
படுஞ்சூ ழலெலாம்
கடந்தாழ் கரிபோம்.

3. தனிவா னலவுங்
குனிமாந் தருவின்
நனிமாந் தர்விழை
கனிவீழ்ந் தழியும்.24

24

935 பிறிதுபடு பாட்டு

ஒருசெய்யுள் அடியையுந்
தொடையையும்

வேறுபடுப்பச் சொல்லும்
பொருளும் வேறுபடாது
வேறொரு செய்யுளாய்
வருவது.

கலிவிருத்தம்

ஆன்றார்ந்த காவி
னளியாடு பூந்தேன்
மான்றீன்ற வேரன்
மணியீர்ங்க வுண்மாச்
சான்றோங்கு காட்டிற்
றயங்கு மணிமுத்தோ
டேன்றூர்ந்து நாட்டி
னடக்கவெழு மார்த்து,

24

936 ஆன்றார்ந்த காவினளியாடு
பூந்தேன்மான்
றீன்றவேரன் மணியீர்ங்
கவுண்மாச் - சான்றோங்கு
காட்டிற் றயங்குமணிமுத்

தோடேன்றூர்ந்து
காட்டை னடக்கவெழு
மார்த்து.

25

937 எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
இனைய வளம்பல பெற்று
நீடி யிம்பரு மும்பரு மேத்த
வாய்ந்து
நனைம லர்க்காவு மருங்கு
டுத்து நளிர்மழைப்
போர்வைதன் மெய்யிற்
போர்த்து
கனைக திர்ப்பன்மணிச்
சென்னி மேல்வான் கங்கை
தலைச்சுற்று மான
வோங்கிப்
புனைபுகழ் மல்க வரசு
வைகும் பொற்பமர் மந்தர

938 குமாரசம்பவம்

ஆருயிர் யாவையும் உய்யு
மாற்றால் அற்புத மேனி
யெடுத்து நின்று
பேரருள் ஐந்தொழி லாட்டு
கந்த பிஞ்ஞுகன் கந்தனை
நல்க வேண்டிச்
சீரிமயத்து மடப்பிடியைத்
திருமணஞ் செய்தபின்
னெய்தி அங்கண்
ஏரியல் அந்தப் புரத்தின்
மன்னி இன்பக் கலவி
நடாத்த லுற்றான்

27

939 இங்குக் கூறப்படுகின்ற

முருகவேள் திருவவதாரம்
கந்தபுராணத்திற் கூறப்படும்

முறையிலிருந்து
வேறுபட்டுள்ளது. இங்குக்
கூறப்படுவது
வடமொழியில்
உள்ளவாறாம்.

இந்நூலாசிரியர் சிவஞான
முனிவர் இவ்வரலாற்றை
வடநூலிற் கிடந்தவாறே
கூறியருளினார்.

வண்டிமிர் கூந்த லிமய
வல்லி வனமுலை தாக்க
மகிழ்ந்து புல்லிக்
கண்டுகேட் டுண்டுகிர்த்
துற்றுப் பன்னாட் கலவிப்
பெருநலந் துய்க்குங் காலை
அண்டர் உணர்ந்து வெருவி
அஞ்சி அம்பிகை தன்பாற்
கருப்ப வீறு

கொண்டிடு முன்னஞ்
சிதைவு செய்யுங்
கொள்கையின் அங்கியை
யேவினார்கள்

28

940 ஏவலும் அங்கிமற் றங்கண்
ஏகி எம்பெருமான்
கோயில்வாயில் முன்னர்த்
தேவி உகைக்கும் மடங்கல்
வைகுஞ் செய்கையை
நோக்கி மீண்டு
மேவிய விண்ணோர்
குழாத்தை நண்ணி வினவும்
அவர்க்கு விளைந்த தோதி
நீவிர்க ளேயவண் எய்தி
ஊறு நிகழ்த்திடு மின்க
ளெனக்க ரைந்தான்

29

941 அரியய னாதி யமர

ரெல்லாம் அம்மொழி
கேட்டுள் அழுங்கி நொந்து
பெரிதுயர் மந்தரப் பாங்கர்
எய்திப் பேணி நிலமிசை
வீழ்ந்தி றைஞ்சி
உரிய முறையிற் பழிச்சி
நின்றே ஒலிடும் மாற்றம்
உணர்ந்து நம்மான்
தெரிவையோ டாடும்
புணர்ச்சி நாப்பண்
சென்றனன் வெற்றரை
யோடும் அங்கண்

30

942 கண்டனர் காமனைச் செற்ற
கோவைக் கழிபெருங்
காதல் கரையி கப்பப்
புண்டரி கக்கண் முகுந்தன்
வாசப் பூந்தவி சாளி யுருத்தி
ரர்கள்

அண்டர் மருத்துவர் சாத்தி
யர்கள் அனைவரும்
எல்லையில் அன்பு
பொங்கிக்

கொண்ட மயிர்ப்புள கங்கள்
மல்கக் குவித்த கரத்தோடும்
ஏத்த லுற்றார்

31

943 வெள்விடை பூங்கொடி மீது
வைத்து வென்றி மழுப்ப
டையேந்தி வஞ்சக்
கள்ளர் கருத்தின்
அகப்படாத கண்ணுதற்
சாமிநின் தாளி ணையில்
அள்ளல் அளக்கர் அமிர்தந்
தன்னாற் பூசனை யாற்றி
அமிர்த ரானோம்
எள்ளரு மாமலர் இட்டி
றைஞ்சிச் சுமன

ரெனும்பெய ரெய்தி
னேமால்.

32

944 இறைவன் ஆலகால
விடத்தை உண்டபின்
தேவர்கள்
திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து
அமுதம் பெற்ற காலத்தில்
அவ்வமுதத்தால்
இறைவனைப் பூசித்தனர்.
அதனால் அவர்கள் அமுதர்
எனும் பெயர் பெற்றனர்.
சுமனர் - நல்லமனத்தை
யுடையவர்.
ஆழியு டைப்புவி மீதொர்
சிறுநூர் ஆள்பவர் தம்மை
அடுத்த வரும்
தாழ்வ ருமின்ப மகிழ்ச்சி

யெய்தித் தகைபெற
வாழ்கின் றார்க ளென்னில்
பாழி யுயரகி லாண்ட
கோடிப் பரப்பு முழுது மரசு
செய்யும்
மாழை விழியுமை பாக
நின்னை வந்தடுத்
தேங்களுக் கென்கு றையே

33

945 துறந்தவ ருள்ளக் கமல
மேவுஞ் சோதித் திருவுரு
போற்றி போற்றி
மறந்திகழ் வோரை
யெறிந்து வீசும் மறந்திகழ்
வாட்படை யாளி போற்றி
உறந்த மலர்ப்பதம் போற்றி
யாங்கள் உன்றன்
அடைக்கலங் கண்டு
கொள்ளென்

றறந்தலை நின்ற அமரர்
போற்ற அங்கணன் நோக்கி
அருள்சு ரந்து

34

946 வேண்டுவ கூறு மினுங்கட்
கின்னே மேவர நல்குது
மென்றருள
ஈண்டிய மாயனை யுள்ளிட்
டோர்தம் ஏவலின் நான்முக
னேத்தி யெந்தாய்
மாண்ட மலைமகள் பாற்க
ருப்பம் வாய்ப்பது
வேண்டிலர் மால்மு தலோர்
காண்டக வந்தனர் மேலி
யற்றுங் கடனறி யேங்கள்
எனக்க ரைந்தான்

35

947 அறுசீர்க்கழில் நெடிலாசிரிய
விருத்தம்

தனக்கெனச் சிறிதும்
வேண்டாத் தன்மையான்
உயிர்கட் கென்றே
நினைப்பரு நடனம் பூண்ட
நின்மலன் அற்றேல் இந்தப்
பனித்தமுத் துருக்கி யன்ன
வெண்புனல் பருகு மின்கள்
எனப்புகன் றருள வல்லே
யெரியிறை யங்கை
யேற்றான்.

36

948 எண்ணரும் வருடங் காறும்
ஆயிர இரவிப் பொற்பின்
அண்ணல்பால் நின்று
வீழும் அதனையவ்
வனலோன் உண்ண
விண்ணவர் எவர்க்கும்
அந்நாள் மேவருங்
கருப்பம் நீடத்

துண்ணெனத் துளங்கி
வெப்பு நோயினில்
தொடக்குண் டார்கள்

37

949 மீளவும் இரந்து வேண்டும்
விண்ணவர் குழாத்தை
நோக்கி
வாளெனப் பிறழ்ந்து நீண்டு
மதர்த்தரி பரந்து கூற்றை
ஆளெனக் கொண்டு
மைதோய்ந் தகழ்விழிச்
சேனை வில்வேட்
காளையை முனிந்த வீரன்
கருணையால் விளம்ப
லுற்றான்

38

950 கராத்துயிர் பருகி வேழங்
காத்தவன் முதலாம் நீவிர்

பராய்த்தொழுங் காஞ்சி
வைப்பிற் பயில்சுர கரேச
மென்னச்

சுராக்கனாம் அவுணன்
ஆவி தொலையநாம்
அமைத்த தானம்

இராக்கதிர் எரிக்கும் இந்து 39
முடிநமக் கினிய சூழல்

951 சுரகரே சத்தின் பாங்கர்ச்
சுரகர தீர்த்தம் உண்டால்
விரவிநீர் படிந்தோர் பாவ
வெப்புநோய் முழுதும்
நீங்கும்
இரவிநாள் கழிய நன்றாம்
நீரவண் எய்தி நம்மைப்
பரவிநீ ராடி லிந்த
வெப்புநோய் பாறுங்
காண்மின்.

952 ஆயிடை நீங்கிப் பின்னர்
 மேருவை அணுகி யங்கண்
 மேயவிக் கருப்பந் தன்னை
 விடுமினென் றகன்று நீங்க
 மாயனே முதலாம்
 விண்ணோர் மகிழ்ந்தெழு
 முள்ளத் தோடுந்
 தூயசீர்க் காஞ்சி யெய்திச்
 சுரகரந் தன்னைக் கண்டார். 41

953 காண்டலு முவகை
 பொங்கிச் செயத்தகு
 கடன்கள் முற்றித்
 தீண்டினோர் பிறவி
 மாய்க்குஞ் சுரகர தீர்த்த
 மாடி
 மாண்டரு சுரக ரேச
 வள்ளலை அருச்சித் தேத்தி

வேண்டினர் வேண்ட
லோடும் வெப்புநோய்
ஒழியப் பெற்றார்.

42

954 பெற்றபின் அங்கண் நீங்கிப்
பெறலரு மேருக் குன்றின்
உற்றமாத் திரையின்
அன்னோர் வயாவுநோய்
ஒழிவு பெற்றார்
மற்றவர் அகட்டின் நீங்கி
வளங்கெழு சுடர்பொற்
சோதி
பற்றிளம் பரிதி நூறா
யிரமெனப் பரந்து தோன்றி.

43

955 வடவரை முழுதுஞ்
செம்பொன் வண்ணமாச்
செய்து தெண்ணீர்த்
தடநெடுங் கங்கை யாற்றாற்

சரவணப் பொய்கை மேவிக்
கடவுளர் முனிவ ரெல்லாம்
உய்யுமா கருணை காட்டிச்
சுடர்வடி நெடுவேல்
அண்ணல் அறுமுகன்
தோன்றி னானால்.

44

956 மேருமலை

பொன்மயமாயதற்குக்
காரனம் கூறியவாறு.
முருகன் என்னாது
அறுமுகன் என்றது அவர்
திருவுருவத்தைச் சுட்டிக்
கூறியபடி.
சுரந்தவிர்த் தமரர்க் காத்த
சுரகர தீர்த்த மாடி
வரந்தருஞ் சுரக ரேச
வள்ளலை வணங்கிப்

போற்றி

நிரந்தர மன்பு செய்யப்

பெற்றவர் நெடுநீர் ஞாலத்

தரந்தைநோய் தவிர்ந்து

முத்திப் பேற்றி

னையடைவர் மாதோ.

45

ஆகத் திருவிருத்தம் - 956

-----

25. தான்தோன்றீசப் படலம் (957-970)

957 அறுசீர்க்கழில் நெடிலாசிரிய

விருத்தம்

கிளைத்தெழுங் குழவித்

திங்கட் கீற்றிளங் கொழுந்து

மோலி

வளைத்தமும் பாளன்

வைகுஞ் சுரகர வளாகஞ்
சொற்றாம்
திளைத்தவர் கருவில்
எய்தாச் சுரகர தீர்த்தத்
தென்பால்
இளைத்தவர்க் கிரங்குந்
தான்தோன் நீச்சரத் தியல்பு
சொல்வாம்

1

958 முழுமலத் தொடக்கு நீங்கி
யாருயிர் முத்தி சேர்வான்
மழுவலான் தானே
தோன்றும் வாய்மையால்
தான்தோன் நீசக்
கெழுதகு பெயரின் ஓங்கும்
கிளக்குமவ் விலிங்கந்
தன்னைத்
தொழுதொரு சிறுவன்
தீம்பால் பெற்றவா

சொல்லக் கேண்மின்.

2

959 உபமன்னியர் பாற்கடல்
உண்ட வரலாறு
சலிப்பறு தவவ சிட்டன்
தங்கையை மணந்து ஞானப்
புலிப்பத முனிவன் ஈன்ற
புகழுப மனியன் என்னும்
ஒலிச்சிறு சதங்கைத்
தாளோன் மாதுலன்
உறையுள் மேவிக்
கலிப்பகைச் சுரபித் தீம்பால்
உண்டுளங் களித்து
வாழ்நாள்

3

960 தாதையுந் தாயு மேகித்
தநயனைக் கொண்டு தங்கள்
மேதகும் இருக்கை புக்கு
மேவுழிச் சிறுவன் தீம்பாற்

காதரம் எய்தியன்னை
அடிபணிந் திரப்ப வந்நாள்
கோதறு நெல்மா நீரிற்
குழைத்திது கோடி
யென்றாள்
ஆதரம் - விருப்பம். கோடி
- கொள்வாயாக.

4

961 ஏற்றனன் பருகித் தீம்பால்
அன்றிது புனலென் றோச்சி
மாற்றினன் மாது லன்றன்
மனைவயின் பருகுந்
தீம்பால்
ஆற்றவும் நினைந்து தேம்பி
அழுதழு திரங்க நோக்கிக்
கோற்றொடி நற்றாய்
நெஞ்சம் உளைந்திது கூற
லுற்றான்.

5

962 தவம்புரி நிலையின்
வைகுஞ் சார்பினேம்
அதாஅன்று முன்னாட்
சிவன்றனை வழிப டாமை
இலம்படுந் திறத்தி
னேங்கள்

அவந்தெறும் ஆன்பால்
யாண்டுப் பெறுகுவம்
அப்பா முக்கண்
பவன்றனை வழிபா
டாற்றிப் பால்மிகப் பெறுதி
கண்டாய்.

அதாஅன்று - அதுவுமன்றி.
இலம்படு - வறுமையுற்ற.
அவம் தெறும் -
துன்பத்தைப் போக்கும்.

6

963 கச்சிமா நகரத் தெய்திக்

கண்ணுதல் பூசை யாற்றி
இச்சையின் ஏற்ற மாகப்
பெறுவையென் றியம்பு
மன்னை

மெச்சிட விடைகொண்
டேகி விழைதகு காஞ்சி
யெய்தி

முச்சகம் புகழுந் தான்தோன் 7
நீச்சர முதலைக் கண்டான்.

964 br> கண்டுளங் குழைந்து
நெக்குக் கரையிலாக் காதல்
பொங்கித்
தொண்டனே னுய்ந்தே
னென்று தொழுதெழுந்
தாடிப் பாடி
இண்டைவார் சடிலத்
தண்ணல் இணையடி
யருச்சித் தங்கண்

அண்டரும் வியக்கு
மாற்றால் அருந்தவம் புரியு
மெல்லை

8

965 தகைபெறுஞ் சயம்பு லிங்கத்
தலத்துறை கணிச்சிப்
புத்தேள்
உகைமுகில் ஊர்தி
யண்ணல் உருவுகொண்
டெய்திப் பத்தி
மிகையினை அளந்து
தானாந் தன்மையை
விளங்கக் காட்டி
நகைமுகம் அருளித்
தீம்பாற் கடலினை
அழைத்து நல்கி
முகில் ஊர்தி அண்ணல் -
இந்திரன். இறைவனார்

இந்திரன் உருவமாக
வந்துநின்று
சிவபெருமானைப் பலவாறு
நிந்திக்க, உபமன்னிய
முனிவர் அதனைப்
பொறாது அவ்விந்திரனை
யழிக்கக் கருதி
அகோராத்திர மந்திரத்தை
உச்சரித்துத் திருநீற்றைத்
தெளிக்க, அதனை
நந்திதேவர் தடுத்தமையால்,
சிவாபராதம் செய்தாரைத்
தண்டிக்க இயலாமைக்கு
வருந்தி, மூலாக்கினியால்
உயிர் விடத் துணிந்தார்.
உபமன்னிய முனிவரின்
இச்செயலைக் கண்டு,
இறைவர் தமது உண்மை

வடிவைவக் காட்டியருளிய
செய்தி இங்குக்
கூரப்பட்டது. இது வாயு
சங்கிதையில்
காணப்படுவது.

9

966 முற்றுணர் தெளிவும் மூவா
இளமையுஞ் சாக்கா
டெய்தாப்
பெற்றியு முதவி யின்னும்
வேண்டுவ பேசு கென்றான்
கற்பகம் சுரபி சிந்தா
மணிவளை கமல மெல்லாம்
பற்றுடை யடியா ரேவற்
பணிசெயப் பணிக்கும்
வள்ளல்.

வளை - சங்கநிதி

10

967 என்னலும் முனிவன்
போற்றி யெளியனேற்

குனது நோன்றாள்
மன்னுபே ரன்பு வேண்டும்
மற்றுமில் விலிங்க மூர்த்தி
தன்னிலெக் காலும் நீங்காத்
தண்ணருள் கொழித்து
வாழ்ந்து
துன்னினோர் எவர்க்கும்
பாவம் துமித்துவீ டுதவ
வேண்டும்.

11

968 என்றுநின் நிரந்து போற்றும்
இளவலுக் கருளிச் செய்து
மன்றலங் குழலி யோடு
மிலிங்கத்தின் மறைந்தா
னையன்
அன்றுதொட் டறிஞர்க்
கெல்லாம் அருட்பெருங்
குரவனாகி

வென்றிவெள் விடையான்
சைவம் விளக்கிவீற்
றிருந்தா னன்னோன்

12

969 கண்ணன் சிவதீக்கை பெறல்
பிருகுமா முனிவன் சாபப்
பிணிப்பினாற் பிறந்து
வீயும்
மருமலர்த் துளவோன்
கண்ண னாயநாள் மனித
யாக்கை
அருவருப் பெனவாங்
கெய்தி யத்தகு முனிவன்
றன்பால்
திருவளர் தீக்கையுற்றுத்
தேகசுத் தியினைப்
பெற்றான்

13

970 பாண்டவர் தூத னென்னப்

பயிலிய பெயரான்

அங்கண்

ஆண்டகை யடிகள் போற்றி

வைகினான் அன்று தொட்டு

நீண்டுல களந்த மாலை

நிறைதிரு நீற்றுக் கோலம்

பூண்டுயர் சைவன் என்னப்

புகன்றிடும் உலக

மெல்லாம்.

14

ஆகத் திருவிருத்தம் 970

-----

26. அமரேசப் படலம் (971 -991)

971 கலிவிருத்தம்

தெத்தேயென

வரிவண்டினம் முரலமதுச்

சிந்துந்

தொத்தேர்மலர்ப்
பொழில்சுற்றுசு
வாயம்புவஞ் சொற்றாம்
முத்தார்துறை
யதன்கீழ்த்திசை
முப்பத்துமுகக் கோடிப்
புத்தேளிரும் வழிபாடுசெ
யமரேச்சரம் புகல்வாம் 1

972 தேவாசுரயுத்த வரலாறு
வரிவண்டின் முரலாமண
மாலைக்கட வுளரும்
முரிநுண்ணிடைத்
திதிமைந்தரும் முன்னாள்
ஒருகாலத்
தெரிமண்டி யெனச்சீறி
யெதிர்த்துப்பொர லுற்றார்
நரிபேய்கொடி சேனங்கமு
குழலுங்கள் ஞாங்கர்

973 முற்றிப்பல வுகமங்கவர்
 தண்டாதமர் முயலக்
 கற்றைச்சடை
 யிறையோன்மலை
 மகளோடுயர் ககனத்
 துற்றுச்சம ராடற்றிறம்
 நோக்கியுறைந் தனனால்
 வெற்றித்திறந் தோலாவகை
 மேன்மே லமர் மூண்ட. 3

974 உண்ணாவமு
 தனையாளெனை
 யுடையான்முகம் நோக்கி
 எண்ணாலுணர் வரியாயிரு
 திறத்தோரிவர் தம்முள்
 மண்ணாவிறல்
 ஒருகூற்றினர் வாகைபுனை

கெனலும்

விண்ணாடரை வன்றானவர் 4

வென்றார்திறல் கொண்டார்

975 அதுகண்டுமை

யந்தோபெரு மாளையருள்

புரியாய்

மதுவொன்றிய

வெற்றித்தொடை

வானோர்புனை கெனலும்

விதுவொன்றிய

சடையோனருள்

விண்ணோர்புடை வைப்ப

முதுவன்பகை

அறவென்றனர்

முடிவானவர் அம்மா

5

976 திருவருளுடையோரே

வென்றி பெறுவர்

என்றவாறு

வெற்றிப்பறை சாற்றிப்பெரு
விறல்விண்ணவர் மீண்டு
கொற்றத்துயர்
கடவுள்ளவைக் களமேவரக்
குறுகிச்
செற்றுச்செரு
வென்றோங்கிய
திறலோடுறை குற்றார்
மற்றப்பொழு துயர்வாசவன்
மதமுற்றுரை செய்வான்

6

977 அச்சோவென

தாண்மைத்திறம்
ஆர்கூறுவர் என்றான்
அச்சீரவன்
றனைவெங்கனல்
அவனைச்சமன் நிருதி
அச்சூரனை அவனைப்புன

லரசன்வளி யவனை
அச்சீலனை அளகைக்கிறை 7
ஈசானனங் கவனை

978 ஈசானனை மலரோனவன்
றனைநாரணன் இகலிப்
பேசாவிறல் பேசிப்பிணக்
குறுபூசலை நோக்கித்
தூசார்வன முலையம்பிகை
துணைவற்றொழு
தின்னோர்
மாசார்செருக் கொழியும்படி
வள்ளாலருள் என்றாள்.

8

979 பெருமான் தேவர்கள்
அகந்தையை ஒழித்தல்
எழுசீர்க்கழில் நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
நிணம்புல்கு சூலம் வலமாக

வேந்தி நெடுமால்
விரிஞ்சன் முதலோர்
பிணம்புல்கு காட்டின்
நடமாட் டுகந்து
பிறைவேணி வைத்த
பெருமான்
கணம்புல்கு தேவர்
முரணைத் தவிர்ப்ப
அவர்முன்பு காமரளிவீழ்
மணம்புல்கு தொங்கல்
அணிதோள் இயக்க
வடிவொன்று கொண்ட
ணுகினான்.

9

980 அணுகித் துரும்பை
யெதிர்நட்டு மன்னர்
இறுமாந்து வைகும்
அவனைப்
பணிலத்த னாதி

இமையோர்கள் நோக்கி
இவண்நீ பயிற்றும்
இதுவென்
துணிபுற்று வைகும் ஒருநீ
எவன்கொல் புகலென்று
சொல்லும் மொழிகேட்
டுணர்விற் சிறந்த
தவர்கண்டு கொள்ளுமு
வனின்ன பேச லுறுவான்

10

981 எவனேனு மாக வரும்நான்
நுமாது வலியின் றளக்க
லுறுவேன்
துவளாது நம்முன் நடுமித்
துரும்பு துணிசெய்ய
வல்லன் எவனோ
அவனே தயித்தி
யரைவென்ற மீளி யறிகென்

ருரைப்ப மகவான்

இவரா வெழுந்து

குலிசத்தை வீசி வறிதே

யிளைத்த னனரோ

11

982 மற்றைத் திசைக்க

ணுறைவோரும் வன்மை

முழுதுஞ் செலுத்தி வலியில்

ஒற்றைத் துரும்பை

அசைவிக்கும் ஆற்ற லிலரா

யுடைந்து விடலும்

செற்றத் தெழுந்த அயனார்

தமாது படையைச் செலுத்த

அரியும்

அற்றப் படாத படையீசி

ஆர்ப்ப அவைகூர் மழுங்கி

யனவே.

12

983 இறைவி தோன்றி

இமையவர்க்குப் புத்தி
புகட்டல்
துரும்பொன்று தன்னில்
வலிமுற் றிழந்த சுரச்சம்
எய்தி வியவா
இரும்பண்பு கூர எவன்நீ
யியம்பு கெனலும் இயக்க
வடிவாய்
வரும்பாண்ட ரங்கன்
உருவங் கரப்ப மறுகித்
திகைக்கும் அவர்முன்
கரும்பொன்று தோளி
மலையான் மடந்தை
யெதிர்காட்சி தந்த
ருளினாள்.

13

984 எதிர்காண நின்ற கருணைப்
பிராட்டி யிருதாள் பழிச்சி
யிமையோர்

முதிர்காதல் கொண்டு
வழிபட்டு வண்கை முடிமீது
கூப்பி யுலகம்
பதினாலு மீன்ற முதல்வீ
யியக்கர் பதியா யணைந்த
அவன்யார்
மதியே மெமக்கு
மொழிகென் றிரப்ப
மலைவல்லி யின்ன புகலும். 14

985 எவன்வாணி கேள்வன்
முதலோர் பதங்கள்
நிலைபேறு செய்யு
மிறைவன்
எவனெப் பொருட்கு
மாதாரமாகி யெவருந்
தொழப்ப டுபவன்
எவன்முற் றுமாக்கி

நிலைசெய்து போக்கி
அறிஞர்க் கினிக்கும்
அமுதன்
அவனென்று காண்மி
னிமையீர் இயக்க வடிவாகி
வந்த அழகன்.

15

986 எவனுக்கு முற்றும்
வடிவங்க ளாகு
மெவனுண்மை யாரும்
மறியார்
எவனெங்கும் யாவு
மறிவுற்று நிற்ப னெவனால்
நடக்கு முலகம்
எவனைத் துதிக்கும்
மறையீறு முற்றும் எவனங்
கவைக்கு மரியான்
அவனென்று காண்மின்
இமையீர் இயக்க வடிவாகி

987 எவன்நாமம் எண்ணின்
 எவன்தாள் பழிச்சின்
 எவனைக் கருத்தின்
 நிறுவின்
 எவனன்பர் சேவை புரியிற்
 பவங்கள் இரிவுற்று முத்தி
 மருவும்
 எவனுண்மை யின்ப
 அறிவாகி நிற்பன்
 எவனிந்து வேணி முடியான்
 அவனென்று காண்மின்
 இமையீர் இயக்க வடிவாகி
 வந்த அழகன்

988 ஒற்றைத் துரும்பின்
 நுமதாற்றல் முற்றும்
 ஒழிவித் தகன்ற அவனைப்
 பற்றுற்று நீவி ரறிகின்றி

லீர்கள் பழையோன்
அவன்றன் வலமே
அற்றத்தின் நீக்கும்
அவன்பால் உதித்த அகிலந்
தனக்கு வலமாம்
மற்றுத் தமக்கு முதலாய
மண்ணின் வலியே கடாதி
வலிபோல்

18

989 இனிநீவிர் உய்தி பெறுமா
றுரைப்பல் இமையாத
முக்கண் இறையோன்
பனிவீசு கம்பை நளிநீர்
துளிக்கும் ஒருமா நிழற்ப
டியிலென்
றனையாண்டு கொண்டு
மகிழ்காமர் கச்சி
தனிலெய்தி வெள்ளை
விடையோன்

துனிதீர் சரண்கள் சரணென்
றடைந்து தொழுமின்கள்
உம்ப ருலகீர்

19

990 தேவர்கள் சிவபூசை

செய்தல்

கலிநிலைத் துறை

என்று கூறினள்

மறைந்தனள் உலகமீன்

றெடுத்தாள்

அன்று மாலயன்

தொடக்கமாம் அமரர்க

ளெல்லாம்

நன்று நம்மறி விருந்தவா

றென்றுளம் நாணிச்

சென்று சேர்ந்தனர் கச்சியந்

திருநகர்த் தேத்து.

20

991 திரித சேச்சரப் பெயரினாற்

சிவக்குறி இருத்திக்
கரிய கண்டனை
அருச்சனை கரிசற வாற்றிப்
பெரிது மாமிடல் பெற்றனர்
வரங்களும் பெற்றார்
அரிவை பாகனுக்
கினியதாம் அத்திருக்
கோயில்.

21

ஆகத் திருவிருத்தம் -991

**27. திருமேற்றளிப் படலம் (992-
1002)**

992 கலிநிலைத்துறை
துளிம துத்தொடைக்

கடவுளர் தொழுமம ரேசம்
களிவ ர்ப்புகன் றனமுருத்
திரகண முதலோர்
அளியி னால்தொழு
தேத்துமீ ரைம்பதிற்
றொன்பான்
தளிகள் ஈண்டெடுத்
தியம்புதும் வழுத்தபு
நெறியீர்

1

993 சேகு தீரம ரேசத்தின்
சேயிடைத் தென்பால்
மாக வைப்பினை
உரிஞ்சிய மணிமதிற்
காயா
ரோக ணக்குட பாங்கர்நூற்
றுப்பதி னெட்டு
நாகர் போற்றிட
நலங்கெழு தலங்கள்நன்

குளவால்

சேகு - குற்றம். மாகம் -

வானம்.

2

994 அண்டங் காத்தமர்

உருத்திரர் நூற்றுவர்

அருட்சீ

கண்டன் வீரன்கு ரோதனே

முதல்கரு தெண்மர்

மண்ட லத்திறை யோரிரு

நால்வரும் வழுத்திப்

பண்டு பூசனை புரிந்திடப்

பட்டவத் தளிகள்

3

995 திருமால் சிவசாரூபம்

பெற விரும்பல்

இருமை யுந்தரு

மேன்மையத் தளிகளை

யென்றும்

பொருவில் மெய்த்தவர்
பற்பலர் அருச்சனை
புரிவார்
கருத ரும்புகழ்
அவற்றிடைக் கண்டவர்
கருநோய்
ஒருவி வீடுறும் மேற்றளி
என்பதொன் றுளதால்

4

996 நவிலு மத்தலத்
தெய்திமுன் நாகணைப்
புத்தேள்
கவிரி தழ்ச்சிறு
நுணுகிடைக் கவுரிதன்
களபக்
குவிமு லைத்தடச்
சுவடுதோய் குரிசில்சா
ரூபம்
புவிமி சைப்பெற

விழைந்துமெய்த்

தவம்புரிந் தனனால்

5

997

ஐம்பு லன்களை

அடக்கிநின் றறுபகை

துறந்து

நம்பு நீற்றணி அக்கமா

லிகையுடன் நயந்து

கம்பி யாதுருத் திரங்கணித்

திதயநற் கமலத்

தெம்பி ரானருள்

வடிவினை யிடையறா

திருத்தி

6

998

ஆற்ற ருந்தவம் இயற்றுழி

அழல்விழித் தறுகண்

கூற்றை வென்றருள்

பரம்பொருள் கருணகூர்ந்

தடலா

னேற்றின் மீதெழுந்
தருளியெம் அடியரிற்
சிறந்தோய்
நோற்று நொந்தனை
வேட்டன நுவறியென்
றருள

7

999 உந்தி பூத்தவன்
அளப்பரும் உவகையுள்
திளைத்துச்
சந்த மாமலர் அடிமிசை
வீழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்தான்
எந்தை நீதர முழுவதும்
பெற்றுளேன் இந்நாள்
அந்தி லென்றனக்
களித்தருள் ஐயநின்
னுருவம்.

8

1000 சம்பந்தர் பாடலால்
திருமால் சாரூபம் பெறுதல்

என்ற வாய்மொழி
திருச்செவி ஏறலும்
எங்கோன்

ஒன்று கூறுத லுற்றனன்
உவணமீ துயர்த்தோய்
நன்று தேர்வைவச் சுதமனு
வந்தரம் நணுகும்
அன்று நாலிரண் டீற்றுடை
இருபதாங் கலியில் 9

1001 காழி மாநகர்க் கவுணியர்
குலத்தொரு காளை
ஏழி சைத்தமிழ் ஞானசம்
பந்தனெம் அடியான்
யாழ நீபெற எம்முரு
இங்குவந் தளிப்பான்
ஆழி யோயது காறுமீவ்
வரைப்பினில் அமர்ந்து. 10

1002 ஈட்ட ருந்தவம்

இயற்றுகென் றருளிநீங்
குதலும்
கோட்டம் இன்றிமால்
அம்முறை வதிந்துபூங்
கொன்றைத்
தோட்ட லங்கலாற்
றொழிப்புகும் முத்தமிழ்
விரகர்
பாட்ட லங்கலால்
பரஞ்சடர் திருவுருப்
பெற்றான்

11

ஆகத் திருவிருத்தம் 1002

**28. அனேகதங்காவதப் படலம்
(1003- 1014)**

1003 கலிவிருத்தம்

அச்சத ருத்திரத ராதியர்
போற்றுபு
மெச்சிய பறளி மேன்மை
விளம்பினாம்
எச்சமில் மேற்றளி
யின்வட சாரமர்
கச்சி யநேகதங் காவதங்
கூறுவாம்

1

1004 கறையடிச் சிறுவிழிக்
கடுநடைச் சொரிமதப்
பிறையெயிற்
றெறுழ்வலிப் பிளிறொலிக்
கரிமுகத்
திறைபுகழ்க் கச்சியி
லெய்தியெம் பிரான்றனை
நிறையுமெய்க் காதலான்
அருச்சனை நிரப்புவான்.
கரிமுகத்திறை -

1005 சயமிகும் அனேகபேச்
சுரனெனத் தன்குறிப்
பெயரினால்
இலிங்கமொன்
றிருத்தினான் பெட்பொடு
மயர்வரும் பூசனை
மரபுளிப் புரிதரும்
இயல்புகண் டெம்பிரா
னெதிரெழுந் தருளினான்.
அனேகபம் - யானை

3

1006 வேட்டதென் மைந்தனே
விளம்பெனத் தாதைதன்
தாட்டுணை மலர்மிசைத்
தாழ்ந்தெழுந் திபமுகன்
நாட்டினில் யான்செயும்

பணியெவன் நல்கெனப்
பாட்டளி துதைமலர்க்
கொன்றையான் பகர்தரும். 4

1007 கலிநிலைத்துறை
கருதி நூல்முறை
நிறுவவும் தூயவர்
தொடங்கும்
கருமம் ஊறுதீர்த்
தளிப்பவும் தயித்தியர்
கயமைத்
திருவி லார்க்கிடை
யூற்றினைச் செய்யவும்
இவண்நீ
வருதல் வேட்டெமை
முன்னரே வழுத்தினர்
வானோர்

5

1008 ஆத லாற்புறச் சமயநூல்

அரட்டருக் கென்றும்
தீது சாலிடை யூற்றினை
விளைமதி சிவநூல்
வேத நன்னெறி ஒழுகுநர்க்
கூறுகள் விரவா
தேதம் நீத்தருள் புரிதியெம்
மாணையின் வலியால்

6

1009 உலகெ லாமுனை
வழுத்துக வழிபடா
தொழியின்
கலிகொள் வேதியர்
உம்பரா யினுமவர் கருமம்
நிலமி சைப்பயன் எய்துறா
தழிகநின் னிணைத்தாள்
மலர்வ முத்தினோர்
பெரும்பய னெய்துக
மாதோ

7

1010 மங்க லங்களும் அமங்கல
மாமுனை வழத்தார்
தங்க ளுக்கிவை வரமுனக்
கருளினம் தக்கோய்
இங்கு நீயின்னும்
ஒன்றுகேள் இரணிய
புரமாம்
அங்கண் வாழ்பவர்
கேசியே முதற்பலர் அசுரர் 8

1011 அவனி யாவையும்
அலைத்துவெங்
கொலைபுரிந் தமர்வார்
அவர்கள் ஆருயிர்
தாளினாற் செகுத்தவர்
கருவுள்
அவர்கள் சத்தியாம்
வல்லபை அணங்குவீற்
றிருக்கும்

அவலை நாஸ்தொறுங்
கெழீஇக்கலந் தன்புகொண்
டமர்வாய்

9

1012 வல்ல பைத்திரு

வோடுனை வழிபடப்

பெற்றோர்க்

கொல்லை வேட்டன

யாவையும் உறுகென

அருளி

எல்லை யில்பெருங்

கருணையால் உச்சிமோந்

தெடுத்துப்

புல்லி யெம்பிரான்

விடுத்தனன் மீண்டனன்

புதல்வன்

10

1013 மீண்ட நாயகன் இரணிய

புரத்தினை மேவி

ஈண்டு தானவக்
குழுக்களைத் தாளினால்
எற்றிக்
காண்ட குந்திறல்
முருங்கவென் றழித்தவர்
கருவின்
மாண்ட சத்தியை
வாங்கினன் மணந்துவீற்
றிருந்தான்.

11

1014 விநாய கப்பிரான்
அருச்சனை புரியவீற்
றிருக்கும்
அனேக பேசனை
அனேகதங் காவதத்
திறைஞ்சின்
இனாத வெந்துயர்ப்
பிறவிதீர்ந் தென்னையா
ளுடையான்

றனாது வெள்ளியங்
கயிலையிற் சார்ந்துவை
குவரால்.

12

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1014

-----

29. கயிலாயப்படலம் (1015 -1056)

கலித்துறை

1015 அல்லிப்பூஞ்

சேக்கைமிசை அன்னச்
சேவல் பெடைக்குருகைப்
புல்லிக்கண் படுபொய்கை
அனேக தங்கா
வதம்புகன்றாம்
எல்லைச்செய்
மணிக்கோயில்

அதன்மேல் பாங்கர்
இறைஞ்சினவர்க்
கொல்லைப்பே
ரருள்கூருங் கயிலா யத்தை
உரைசெய்வாம். 1

1016 முப்புரத்தவர் ஒழுக்கம்
நிலமீதும் அந்தரத்தும்
நெறிதாழ் கூந்தல்
அரம்பையர்வாழ்
புலமீதும் வெவ்வேறு
பொன்னின் வெள்ளி
தனிலிரும்பில்
வலமேவு மாதவத்தான்
மயனார் வகுத்த
முப்புரிசை
உலமேவு புயத்தவுணர்க்
குளவா யினவால்
முன்னாளில்

1017 அங்கவற்றின் உறுமவுணர்
 சுருதி மிருதி
 யாய்ந்துணர்ந்தோர்
 துங்கநிலை யாகமங்கள்
 முழுதுந் தேர்ந்து
 துகளில்லோர்
 கங்கையணி
 சடைப்பெருமான்
 வழித்தொண் டாற்றுங்
 கடப்பாட்டோர்
 தங்குதிரு வெண்ணீறு
 சண்ணித் தொளிகால்
 வடிவினோர்

1018 சிவலிங்கத் தருச்சனையே
 செய்யும் நியதிக்
 கடன்பூண்டார்
 சிவதருமந் தலைநின்றார்

திகழப் பூணுஞ்
சாதனத்தார்
சிவனடியார்
தமைக்காணின் உவகை
துளும்புஞ் சிந்தையினார்
சிவநெறியிற் பிறழாத
செயலில் தமக்கு
நிகரில்லார்

4

1019 எவ்விடத்துஞ்
சிவகதையே இயம்பு
வோரும் கேட்போரும்
எவ்விடத்துஞ்
சிவபணியே யியற்று
வோரும் மெச்சுநரும்
எவ்விடத்துஞ்
சிவனடியார் எதிர்கொள்
விருந்து புறந்தருதல்

எவ்விடத்துஞ் சிவநாம
முழக்க மன்றி
இலையங்கண்

5

1020 இத்தகைய தயித்திரியரால்
இரியல் போகி
உடைந்தழியுஞ்
சித்தமுடைக்
கடவுளர்போய்த் திருமால்
சரணஞ் சரணடைந்தார்
பைத்தபணிச்
சேக்கைமிசை மலர்க்கண்
படுக்கும் பசுந்துளபத்
தொத்துவிரியும்
நறுந்தாரான் அவரோ
டிதனைத் தொடங்கினான்

6

1021 வேதமனு எடுத்தோதிக்
கொடிய வேள்வி
புரிகாலைப்

பூதமிகத் தோன்றினவா
லவைதாம் மும்மைப்
புரஞ்சிதையக்
காதுகெனுந் திருநெடுமா
லேவ லாற்றிற்
கடிதணைந்து
நீதிநிலைத் தயித்தியர்முன்
நிற்க லாற்றா தழிந்தனவே 7

1022 திருமால் சூழ்ச்சி

அதுகாணூஉ
நனிநடுங்கும் அமரர்
தம்மை முகம்நோக்கி
மதுவாரும் நறுந்துளப
மாயன் இதனை
வகுத்துரைப்பான்
இதுகேண்மின் நமரங்காள்
அச்சோ அவுணர்
எல்லாரும்

பொதுமேவி
நடம்நவிற்கும் புத்தேள்
சரணஞ் சரணடைந்தார்

8

1023 தீத்தொழிலில் தலைநின்ற
கொடிய ரேனுஞ் சிவபத்தி
வாய்த்தவர்கள் சாவாத
மதுகை யுடையவர்
யாமவரைப்
பூத்தநுதிக்
கணையொன்றாற்
பொருக்கென் றழிக்கும்
வலியில்லேம்
ஆர்த்தபுகழ்ச்
சிவபெருமான்
தானேயதற்கு
வல்லவனாம்

9

1024 கலிவிருத்தம்

அனையவ னடிபேணி
யடைந்தவர் அவர்கண்டர்
இனியவர் சிவபத்தி
சிதைவுசெய் திடுகேம்யாம்
நினைதரு மிதுவல்லாற்
பிறிதிலை நெறியென்னாப்
புனைபுகழ் நெடுமாயன்
புகன்றிது புரிகிற்பான்

1

1025 மறைநெறி பழுதென்றும்

மறுமையொன்
றிலையென்றும்
உறைதரு
பொருளெல்லாங்
கணத்தழி வறுமென்றும்
அறைதரு மொருநூலை
யாக்குபு வடிவத்திற்
பொறைபுரி தன்கூற்றோர்

புருடனை வருவித்தான்
 'கணத்தழிவுறும்' என்று
 அறைதறும்' என்றது
 கணபங்கங் கூறுதலை.
 கணபங்கங் கூறுதலாவது,
 எல்லாப் பொருளுங்
 கணந்தோறும்
 தோன்றியழியும் என்று
 கூறுதல். நூல் என்றது
 பிடகத்தை. புருடன் -
 ஆதிபுத்தன்.
 விட்டுணுவின் கூறாய்த்
 தோன்றிய ஆதிபுத்தனே
 புத்த மதத்தை
 யுண்டாக்கினான் என்பது
 புராண வரலாறு.

அடலரி புகல்கிற்பான்
இங்கிது புத்தாகேள்
இனையதொர்
நூல்கொண்டே
பொங்கிய சிவநேசம்
பூண்டுயர் புரவவுணர்
தங்களை மயல்பூட்டிச்
சிவநெறி தபுவிப்பாய்
சிவநெறி தபுவிப்பாய் -
சிவநெறியினின்றும்
நீக்குவாய்

12

1027 நாரதன் துணையாக
நடமதி யிருவீர்க்குஞ்
சீரிய மறைவாய்மை
சிந்தையின்
நிலைபெறுகென்
றேர்பெற விடைநல்க

யாழிசை முனிவோனும்
தேரனும் விரைந்தெய்தித்
திரிபுரம் அணுகுறலும்.
தேரன் - புத்தன்.

13

1028 மீயுயர் புரமூன்றின்
மேவுந ரவர்செய்யும்
மாயையின் மருளுற்று
மற்றவர் மாணாக்க
ராயின ரவர்கூறுஞ் சாத்திர
மதுநம்பித்
தீயதொர்
வழியொழொழுகிச்
சிவநெறி தனைவிண்டார்

14

1029 தாழ்நெறி தலைநின்று
சாதனம் திருநீறு
வாழ்வுறுஞ் சிவதருமம்
மறைநெறி கைவிட்டார்

ஊழ்வலி யெவர்வெல்வா
ரூங்குவர் மனைவியரும்
யாழ்முனி மொழிகேட்டுக் 15
கற்பினை யிழந்தார்கள்.

1030 திருமால் திருக்கயிலை
யடைதல்
விழியுறக் கண்டதுவே
மெய்யெனுந்
துணிபினராய்
இழிதொழில் பலபுரியு
மிவர்செயல் முழுதோர்ந்து
பழுதறு புகழ்மாயோன்
பண்ணவர் புடைசூழக்
கழிபெரு மகிழ்வோடுங்
கைலையை
யணுகினனால்

16

1031 அங்கணைந்

திறையோனை
அடியிணை தொழுதேத்தி
பங்கயக் கரங்கூப்பிப்
பரிவோடு
முரைசெய்வான்
சங்கணி குழையாய்முப்
புரமுறு தானவர்தாம்
எங்களுக் கிடர்செய்ய
நொந்தனம் இதுகாறும்

17

1032 மாயையின் நெறிகாட்டும்
புத்தனின் மருளுற்றுத்
தூயநன் னெறிவிட்டார்
துகள்படும் அவர்தம்மை
மாய்வுசெய்
தெமையாள்வாய்
யாமளை வனிதைமுத
லாயினர் தமைமுன்னாள்

மருள்புரி யடிகேளோ

18

1033 பெருமான் முப்புரம்

எரித்தல்

வஞ்சிவிருத்தம்

என்று மாய னியம்புசொல்

சென்று வார்செவி

சேர்தலும்

மன்று ளாடிய

வான்பொருள்

ஒன்று கூறுத லுற்றிடும்

19

1034 கருவி மூதெயில்

காதுபோர்க்

கருவி யொன்றிலம்

காண்வரக்

கருவி கூடிற் கணத்தவர்

கருவெ லாமிறல்

காண்டியால்

20

1035 என்னும் வாய்மொழி
யெம்பிரான்
முன்னர் நந்தி முகத்தினாற்
சொன்ன காலைத்
துழாயனும்
அன்ன தேவரோ
டாய்ந்தனன்

21

1036 மேற்படி, வேறு
உறுகெழு நிலமொரு
வையமும்
இருசுட ரிருபுடை
யாழியும்
சுருதிகள் துகளறு வாசியும்
மருமல ரணைபவன்
வலவனும்

22

1037 தடநெடு வடவரை
சாபமும்

படவர விறைபகர் நாரியும்
மடல்விரி துளவினன்
வாளியும்
கடவுளர் பிறர்பிற
கருவியும்

23

1038 ஆயின ரதுபொழு

தண்ணலும்

ஏய்வுறு மிரதம தேறினான்

மாயிரு நெடியவில்

வாங்கினான்

காய்கன லுமிழ்கணை

பூட்டினான்

24

1039 எறுழ்வலி முழுவதும்

எண்ணினான்

கறுவுறு குறுநகை

காட்டினான்

முறுவலி னுயர்புரம்

மும்மையும்

நெறுநெறு நெறுவென

நீறின.

* திரிபுரத்தின் வலிக்குப்

புன்னகையே

போதுமெனக் கருதினர்

என்பார், 'எறுழ்வலி

முழுவதும் எண்ணினார்'

என்றார்.

25

1040 பரவுறு மிமையவர்

பார்த்தனர்

குரவையி னொடுமகிழ்

கூர்த்தனர்

பொருபுள கமுமுடல்

போர்த்தனர்

அரகர கரவென ஆர்த்தனர் 26

1041 அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய

விருத்தம்.

அனைய வானவர்க்
கரும்பெறல் வரம்பல
அருள்செய்து கயிலாயத்
தெனையு டைப்பிரா
னினிதெழுந் தருளின
னிமையவ ரெல்லாரும்
நனைம லர்த்துழாய்
நாரண னயனொடு
நலம்பெறக் குழீஇயந்நாள்
வினையி கந்துல குய்யுமா 27
றி·தொன்று விதிக்கலுற்
றனர்மன்னோ.

1042 இற்றை நாள்முதல்
சைவலிங் காட்ச்சனை
யில்லவர் வினைமாசு
செற்ற நீற்றணி கண்டிகை
யிகந்தவர் சிவன்பெயர்

வழுத்தாதார்
கற்றும் அஞ்செழுத்
துருத்திரங் கணித்திடா
ரெமக்கய லவராக
அற்ற வாறவர் கடையரே
யெனவகுத் தவரவ
ரிடம்புக்கார்.

28

1043 புத்தனும் நாரதனும்
பூசனை புரிதல்
மன்னு நாரத முனிவனும்
புத்தனும் மனங்கவன்
றழிந்தேங்கி
என்ன காரிய மியற்றின
மிமையவ ரியம்பிய
மொழிகேட்டுப்
பன்ன ருஞ்சிவ பத்தரி
லுயர்ந்தவர் பழமறை
கரைகண்டோர்

அன்ன தானவர் தமைவறி
தேமயல் பூட்டினம்
அந்தோவே

29

1044 பழியில் வாய்மையர்
பலர்தமைத் தீவழிப்
படுத்தவிப் பெரும்பாவக்
கழிவு வேதநூல்
யாங்கணுங் கண்டிலேம்
கற்பகோ டியின்மேலும்
ஒழிவு றாதெமக் கிருள்நர
கினிச்செயல் யாதென
வுளம்நெக்கார்
சுழிபு னற்பணைக்
காஞ்சியி னெய்தினர்
தொடுபழி வினைமாற.

30

1045 கருத்த விர்த்தருள்
மழுவலான் புரந்தருள்

காஞ்சியிற் புகலோடும்
இருப்புக் குன்றுறழ்
திண்பெருந் தீவினை
யெம்பிரா னருளாலே
பருத்திக் குன்றென
நொய்மைய தாயது
பார்த்தன ரிருவோரும்
அருத்தி கூர்ந்தன
ரவ்விடம் பருத்திக்குன்
றாமெனப் பெயரிட்டார்.

31

1046 அவ்வ ரைப்பினில்
இருந்துகொண் டிருவரு
மதன்வட கீழ்பாங்கர்
எவ்வ மில்லதோர்
விசித்திரக் கோயிலங்
கியற்றின ரதனுள்ளால்
சைவர் சூழ்கயி லாயநா
தன்றனைத் தாபனஞ்

செய்தேத்திச்
செவ்வன் மாதவம்
பன்னெடு நாளுறச்
செய்தனர் அதுகாலை.

32

1047 கயிலாயநாதர் காட்சி
தந்தருளல்
பளிக்கு மால்வரை
நிமிர்ந்தன விடைமிசைப்
பல்கணம் புடைசூழ
ஒளிக்கு ழாந்திரண்
டெழுந்தென வெழுந்தரு
ளொருவனைக்
கண்ணுற்றார்
தெளிக்கு மின்னிசைத்
திவவியாழ் முனிவனுந்
தேரனும் விழிநீருட்
குளிக்கு மேனியர்
பலமுறை பணிந்தனர்

1048 ஐய நேயுனக் கடியரை
யடியரேம் அரில்படு
புறநூலான்
மையல் பூட்டினேம்
இப்பிழை பொறுத்தருள்
வள்ளலே யெனவேண்டத்
தொய்யில் பூத்துவிம்
மாந்தெழுந் தணிகெழு
துணைத்தபூண்
முலைக்கோபச்
செய்ய வாயுமைக்
கொருபுற மளித்தருள்
சிவபிரா னிதுபேசம்.

1049 மேற்படி, வேறு
கொடியநீர் இழைத்த
பாவம் கோடியாண் டவதி

யாற்றுங்
கடன்நெறி யெவற்றி
னானுங் கழிவுறா கண்டீர்
நந்தம்
அடியரைப் படிற்று நூலாற்
பொருளினால் ஆசை
காட்டிப்
படிமிசை மயக்கு
வோர்கள் படுகுழி நரகில் 35
வீழ்வார்.

1050 பாதக மெவற்றி னுக்குந்
தீர்திறம் பகரும் நூல்கள்
மேதகு மடியார் தம்மை
மயக்கிய வினையி
னோர்க்கு
நோதகு நரகே யன்றி
நுவன்றிடா வேறு தண்டம்
ஓதுழி யதுவுங் காஞ்சி

யுற்றவர்க் கொழிவு கூடும். 36

1051 கச்சியி லுறுத லாலும்
கடுவினை மெலிதாய்
விட்ட

திச்சையி னிலிங்க மிங்க
ணிருத்துபு வழிபா
டாற்றும்

அச்செயல் வலியாற் சாலக்
கழிந்ததே யானுங்
கேண்மின்

முச்சகம் புகழும் நல்யாழ்
முனிவனே புத்த ரேறே. 37

1052 பிறர்க்கு பகார மாதற்
பெற்றியா னொருகாற்
பாவத்

திறத்தினைப் புரிவ
ரேனுஞ் சிவநெறிச்
சிதைவு தன்னை

மறப்பினு மெண்ண
லோம்ப லெண்ணினோர்
வழங்கல் செல்லா
நெறிப்படு நரகின் வீழ்ந்து
நீந்தரு மிடும்பை கூர்வார்.
பிறருக்கு உபகாரமாதற்
பொருட்டு ஒருகால்
பாவச்செயல் செய்தல்
தகுமாயினும் அதன்
பொருட்டாயினும்
சிவநெறியை
அழித்தலாகிய
சிவாபராதத்தை
நினைத்தலுங்
கூடாதென்பார்,
'சிவநெறிச் சிதைவு
தன்னை மறப்பினும்
எண்ணல் ஒம்பல்'

1053 இன்றுநீர் வழுத்து மன்புக்
கிரங்கினேம் நுமது பாவம்
துன்றுபல் பிறவி தோறுஞ்
சுழன்றலாற் கழியா தாகும்
நன்றது கழியு மாறு
நவிலுது மினைய
வைப்பின்
மன்றமற் றெமைப்பூ சித்து
வலம்புரிந் துறைதிர்
என்றும் 39

1054 வலஞ்செயப் புகுமப்
போதும் வெளிக்கொளும்
போதும் வாயிற்
புலந்தனைச் சுருங்கை
யாகப் புரிதுமங் கவையே
கன்மப்

பலங்களை நுகருந்
தோற்றம் இறப்பெனும்
பகுதி யாகி
இலங்கவீண் டினிது
வாழ்மி னிறுதியில் தருதும்
முத்தி.

40

1055 சித்திக ளெவையும்
நல்கும் விசித்திரச் சிற்பம்
வாய்ந்து
சித்தர்க ளருச்சித் தேத்தத்
திகழ்கயி லாய மேன்மை
சித்தமா சகன்றோர்க்
கன்றித் தெரிவுறா காண்மி
னென்று
சித்தசன் எரியநோக்குஞ்
சேவகன் கரந்து
போந்தான்.

41

1056 இருவரு மவ்வா றங்கண்
இறைவனை வலஞ்செய்
தேத்திக்

கருவற நெடுநாள் வைகித்
திருவருட் கலவி பெற்றார்
திருவளர் காஞ்சி முதூர்த்
திண்பெருங் கயிலை
போலும்

ஒருதலமதுவே யன்றி
யுலகமுன் றிடத்து
மில்லை.

42

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1056

This file was last updated on 16
Feb. 2008.

Feel free to send corrections to the

webmaster.